

ஸ்ரீமதோமாநுஜாய நமஃ

இயற்றியுள்ள இய-அஷ்டாவதானம்

வீராசாமிசெட்டியாரவர்கள்

மாணாக்கரும்

கவரன்மெண்டு தார்மல் கல்லிட்டு

தமிழ்ப்புலவருமாகிய

கோ. இராஜகோபாலபிள் ஷா

அவர்களால்

மூல் பதிப்பித்திரங்களை இந்தச்

இதம்பரம்,

கருணாநிதசுவாமிக

எ வ ர் க ள ா ல்

பார்வையிடப்பட்டுக்

கிந்தாந்தினிப்பேட்டை

கேசவமுதலியாரவர்களால்

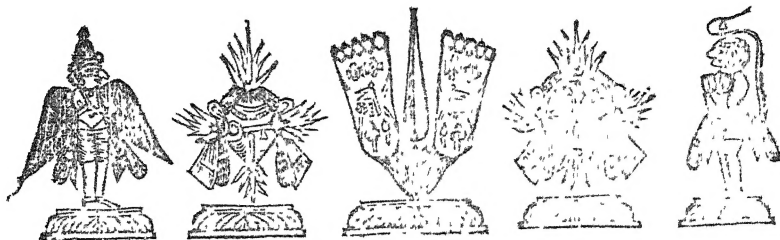
தேவ

பிரபாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

க. அ. ச. ச. (அ) - ஏப்ரல் 1951.

பி
வாவாமுற்பேதம்

வகாதசி மகத துவம்.

—ஜெ—

தனியன்கள்.

அறுசீர்க்கழிநெடிலாசிரியவிருத்தம்.

பொல்பூத்தபாராநாறும் பூப்புகளியாய்க்குருகைநகர்
பொந்தாங்காண்டை
மல்பூத்தமுதமறைதேர் வேதியர்நங்குலவின்காய்
வந்துவாளோர்
மல்பூத்தவெண்மதிச்செஞ் சடைபரணந்தொழுமரங்க
விமலக்கந்நாள்
கொல்பூத்ததமிழ்மறையின் பொருள்விரித்தமுனியரசைக்
குறித்துவாழ்வாம்:

மறஞ்செய்ப்பெரும்பல்சமய முரணழிப்பிணக்கஅத்து
வயங்குநான்மைத்
நிறஞ்செய்ப்பழமறைமுடிவின் னுணிபாஞ்சிரப்பாடியமுன்
செய்வான்செய்பொன்
நிறஞ்செய்ப்புகிதொடுபுகிசைப் பூதூர்க்கண்வந்தருளு
நிமலநூன
அறஞ்செய்ப்பரசமயகோ ளரியிணைத்தாளெஞ்ஞான்
மகத்துள்வைப்பாம்.
பூவிதநான்முடிப்புத் தேட்கெகிளப்புள்வடிவாய்ப்
போலிந்துதெய்வப்

பாவிநாநால்வேதப்பழம்பொருளை முனமுனாத்த
பரிசேமானத்
தேவீ, நதமிழ்மறையை மனூகவிமுனைவனுக்குத்
தெரித்தநங்கள்
நாவிநாநகழற்கமல முளக்கமலம்பிறக்கமல
நலிந்நசேர்வாம்.

பன்மைசாண்மெய்ஞ்ஞானப்பனுவலுணர்முனிவர்சூழாம்
பராவவண்ணோர்
வன்மைசாண்மனதையை மொருவமீயிசைச்செவ்வே
வலக்கையோச்சி
மன்மைசாண்மெய்தி னாங்கொருநூற்பிநிதில்லா
வான்மைபொலொப்
பிண்மைசாண்மெய்வனிற் பெருந்தேவியின்மெனமுனியை
யினைஞ்சுவாமால்.

ஏகாதசி துவாதசிகளின் வரலாறு.

ஞாயிவமிசதிலகனாய் அயோத்தியா நகரத்தையாளுகின்ற திலீப
சக்கரவர்த்தி வசுஷீடமகாருஷியைப் பிரணாமஞ்செய்து ஸ்ரீபரமபத
சாதனமாகிய வைதீசரகசியங்களை அடியேனுக்குப்பிரசாதித்தருளவே
ண்டுமென்று பிரார்த்தியாநின்ற திலீபசக்கரவர்த்தியைப்பார்த்து வசு
ஷீடமகாமுனிவர் சொல்லியருளுகின்றார் கேளாய்திலீபசக்கரவர்த்தி
யே ஹதமிசாரணியவாகிகளாகிய செளநகாதிகாருஷிகள் உதயகாலத்
திலேமொழிந்தது வழக்கப்படிப்பரிசுத்தநீராடிக் கேசவாதிதுவாதசதி
ருநாமங்களைபுச்சரித்தபுப் பன்னிரண்டு திருமணத்தினுத் திருவஷ்டா
காநகரத்திச்சபித்தது தித்பிபகடனை முடித்துக்கொண்டு ரூதபுராணிக
ரைநோக்கி மொஹிசாதனமாகிய பரமரகசிய தர்மத்தைச்சொல்லிய
ருளினார். திலீபனா பிபார்த்திக்கிருதபுராணிகர் அந்தமுனிவிரோஷீட
ரிசொப்பபரிசுத்தச் சொல்லுகின்றார் வாருங்கொள் முனித்திரர்களுபூர்
வத்தில் இவ்வாறுகேட்ட பரிவதிக்குக்காளகண்ட திரிநேத்திரராகிய
ஸ்ரீகுந்திர பகவானுணவர் உபதேசித்த பரமரகசிய தர்மத்தை உங்களு
க்குச் சொல்லுகிறேனென்று சொல்லுகின்றார்.

ஸ்ரீருத்திரபகவானுடையவாக்கியம்.

வராய் பார்வதி ஸ்ரீசரீவேஸ்வரனுடைய கூர்மாவதாராவ
பவத்தையும், ஸ்ரீசரீவேஸ்வரியாகிய மகாலட்சுமி உவதாரத்தையும்,
ஏகாதசவிரத வரலாற்றையும் அதன் மகாத்துமியுடையதையும் சொ
ல்லுகிறேன் அந்நிறையபக்திபூர்வமாகக்கேட்கக் கடவாயென்று சொ
ல்லுகிறார். அத்திரி மகாருஷியினுடைய புத்திரராகியும், சமஸ்தலோக
ங்களும் பயப்படத்தக்க கோபிஷ்டராகியும், என்னுடைய அம்சத்திலே
தோன்றினவராகியும், ஸ்ரீஹரியினுடைய தீவ்விபசரண விர்தங்களிலே
யேனவத்த சிந்தையையுடையவராகியும் விளங்குகின்ற தூருவாசமஹா
ருஷியானவர் மஹாமேருகிரியிலே வித்தியாதாரிகள் வாசஞ்செய்யா
நின்ற பாரிசுத்தையடைந்து அந்தக்கின்றாரிகளாலே பூசிக்கப்பட்டவ
ராய் அவ்விடத்தில் ஒருவருஷம் வாசஞ்செய்துக்கொண்டிருந்தனர்.
ஒருநாள் ஸ்ரீவைகுந்தத்திற்குச்சென்று ஒரு வித்தியாதரஸ்திரியானவள்
சமஸ்தலோகேஸ்வரர்களுக்கும் ஈஸ்வரராகியும் பரமாத்மாவாகியும்
நின்ற ஸ்ரீவிஷ்ணுவினுடைய திருமார்பத்தி லெழுந்தருளியிருக்கி
ற பரிமகாலட்சுமிதேவி ஆறந்திக்கும்படி யாழ்வாசித்துத் தீர்த்தப்பிர
சாதம் லபிக்கப்பெற்று லோகநாயகியினுடைய ஸ்ரீபாதாவிந்தங்களி
ல்தரித்த பூமாவையை யாழிங்கட்டிக்கொண்டி வருகிறதை இந்தத்தூரு
வாசருஷியானவர் கண்களிக்கக்கண்டு அந்தவித்தியாதர கண்ணிகக்குத்
தண்டனிட்டி அம்மாவையைப்பெற்றுக்கொண்டி இந்திரலோகத்துக்கே
ழுந்தருளிச் சமஸ்ததேவகணங்களும் ருஷிகளும் புடைசூழ்ந்துவரச்
சகலமங்கலவாத்தியங்கள் முழங்க ஐராதத்தின்மேல் பவனிவருகிற
இந்திரனைக்கண்டு இந்தமாவையைக்கொடுக்க அவன் இந்தமாவையிலிருபா
வத்தையறிபாமல் தன் அங்குசத்தினால்வாங்கித் தாண்டறிவருகின்ற யா
ணையின் மஸ்தகத்தின்மேல் எவத்துவிட அதை அந்தமத்தக்கஜமானது
தும்பிக்கையாலெடுத்துப் பூமியிலெறிந்து தனதுபதங்களால் மிடுத்த
து. அதுகண்டமாத்திரத்தில் அந்தமகாருஷியினுடையபருவங்கள்
றிய இரண்டுகண்களுஞ்செவந்து சமஸ்ததேவ சமுஹங்களும் பிரம்ம
கல்பாந்தகாலமோ அல்லதோவென்று திமிக்கிடப்பெயந்துகிதறியோ
மும்படி அதிககோபத்தையடைந்துஇந்திரனைப்பார்த்து ஒ இந்திராயா
ருடையகடாக்ஷ வீக்ஷணத்தினாலே பிரயணம்பீயுச்சங்கரனுய்கிருஷ்டி
திசுசங்காரமாகிய தொழில்களைப்பெற்று லோகேஸ்வரர்களா யிருக்கி
ன்றீர்களோ அந்தமஹேஸ்வரியினுடைய பிரசாதமாகிய புஷ்பமாவை
யை நான்செய்த தவப்பலத்தினாலேபெற்று நீஜிப்போதுவருகிற பவ

வி.மகோச்சவத்தைக்கொண்டு சந்தோஷித்து உனக்குஷேமமுண்டாகும் படிக்கொடுத்தீர்கள் அந்த நீ அஞ்சாதாளும்குடிபடியால் உன்னுடைய நினைவுகளுடையவியலும் எந்தவிதத்துப்போய்த் துன்பமடையக் கடவா யென்று கேட்கக்கூடாதுபோல அதட்டிச் சாபமிட்டனர். உடனே சத் துரித்து ஓடிக்கொண்டு திருமேனியாகவுடைய ஸ்ரீஹரி திருமாரியில் வித் திருத்தொடர்வாவிவிடுகின்ற சமஸ்கஜீவர்காடிகளுக்கும் தாங்கக் கொடு ய்த வினைக்குத்தக்கப்படுத்தி துணைபுலன போகங்களைக் கொடுத்திரு னும்கூற பெரியபிராட்டியாருடைய இலேசாமிச அவதாரமாய் இரீரீ ரமலாகத்தி வெழுத்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமஹாலட்சுமி தன்னிச்சையாக வே அந்தரத்தொடர்வாயினார். உட்பவிருஷ காமதேனுவாதி சகலவளப் பங்குருத் திருப்பாற்கடலை யடைத்துவிட்டன. எதேச்சையாக ஸ்ரீம ஹாலட்சுமிபாணவன் மறைத்துவிட்டவுடனே பிரமனும், நானும், மற் றத்தேவர்களும், கந்திருவர்களும், யட்சர்களும், கிணைர்களும், தா னவர்களும், நாகர்களும், மனுஷியர்களும், ராசுதரீகளும், பசுபதி விருஷ முதலிய சமஸ்தபிராணிகளும், அந்தப் பராசத்தியினுடைய கடாசுத் திங்குடிபடியால் யாதொரு செயலுமில்லாமல் பசிதாகமுத லியவற்றால் ஸ்ரீதேவப்பட்டுச் சரிவகாலமுந் துக்கத்தையே அதுபவித் துக்கொண்டிருந்தோம்.

வாராய் ஸ்ரீஹரியினுடைய அந்தக்கல்யாண குணனுபவத்திலே யே பிரியமுள்ள சுருணவத்யாபிய பார்வதி அப்போது திரிபவனகர்த் தாவாபி இத்திருநாளைவன் பூஜித்திரர்களோடும்தல்பரிவாரங்களோடு ம்வந்து என்ன அடைக்கலமடைந்து முறையிடநானும் என்னுடைய பரிவாரங்களோடு அந்தத்தேவர்களை அழைத்துக்கொண்டு பிரமதேவ லிடத்திலே சரணாதஞ்சியது முறையிட்டேன் அவர் என்னால் என்ன செய்யத்தக்கது அங்லலோசேஸ்வரர்களுக்கும் ஸஸ்வரராயும் பரமா த்துமாவாயும் விளங்குகின்ற ஸ்ரீபதுமநாபரை யல்லாமல் தம்மெல் லோருக்கும் வேறெங்குமுன்மீடா வாருங்கோள் தேவர்களே முனி வர்களேயென்று அழைத்துக்கொண்டு திருப்பாற்கடலின் வடபக்கத் திலேசுந்தி மந்திரராஜமாகிய திருஅஷ்டிநாகரத்தினாலும் ஸ்ரீபருஷி ருக்கத்தினாலும் பரமீஸ்வரராகியஸ்ரீமந்தாராயணாத்தியானித்தோ ம் தியானித்துக் கொண்டிருக்கையில் பக்கபரா தீனராகிய ஸ்ரீஹரிடா னவரீ திருமாரியில் மாணிக்காயகிரீடமும், செவிகளில் மகரகுண்டல ன்களும், வெண்டாமகாபோன்றதேத்திரங்களில்கருணையும், திருமாரி யில் ஜகம்மாதாவாகிய பெரியபிராட்டியாரும், கௌஸ்தவாபரணமும், வனமாய்ப்பு, திருக்கைகளில் சங்குசக்கரங்களும், அபயவரதமும்,

திருவரையினிடத்துப் பிரதாம்பரமும், பிரமஹ்ருதமேவ சமஸ்தபிர, ண் சபுஷுநிகளுக்குப் ஆதாரமாகிய திருவடிக்களியில்தவச்செய்யுதும், பிரகாசிக்க முடிவதமே சொரூபமாகிய கருடலமேன் ஆரோகணத்துப் பிரசன்னராய் எழுந்தருளினார் எழுந்தருளினமாத்நீர்தால் நாங்களை மெல்லாரும் அபாருக்கென எழுந்துகண்ணில் ஆஸந்தபாஷிபம் ஒருகத் தண்டகாரமாகப் பூமியில் விழுந்துசேவித்து மாநிலா கொல்தத வாசுதேவா திருவிக்கிரமாளன்று ப்ரபகவானுடைய சகஸ்தரநாடங்களை மத்தாத்தரஞ்செய்து முறைமுறைாக அஞ்சலி பந்தாக்காய் நின்று கொண்டிருக்க ப்ரபரந்தாமரானவரீளங்கோட்பாரித்து வாருங்கோள் என்னுடையதாசர்களாகிய பிரமாத்நீதவரீசமேன பரமரிஷிகளேஉங்களுடைய மனோபிரஸீதத்தை நிறைவேற்றுகிறேன் பயப்பட வேண்டாய்ஸ்ரீமகாலட்சுமியானவள் கவரீங்கலாகத்தவவிட்டி அந்தரத்தானமாய் த் திருப்பாற்கடலை யடைந்தபடியால் சமஸ்த லோகங்களுந் துக்கத் தையடையும்படி ஆச்சுது அந்தபரிமலாட்டகமிந்ருஅவதாரநிமித்தம் திருப்பாற்கடலைக் கண்டயவேண்டும் ஆனகயால் நீங்கனும் தானவரிக ளுமாகச்சென்றுமந்தரகிரியைமத்தாகநட்டுவாசு, யைத்தாம்பாகச்செய்து டரிசுத்தநீராடிளம்முடைய டல்கிரண்யிதிருநாடங்களை உச்சர்த்துக்கொண்டு திருமண்டரித்துஸ்ரீலட்சுமிசகிதருகளல்லைப்பாவனைசெய்து இந்நரியங்களைபடக்கி ஆகாரநித்திராதீவனை யொழிது மனைதளம்முடைய திருவடியிற் செலுத்தி ஸ்ரீபுருஷருத்தத்தை வாயிலுச் செழித்துக்கொண்டிளம்முடைய சக்தியினுல்பலத்தைப் பெற்றுத் திருப்பாற்கடலைக்கடையுங்கள் நான் கூர்மாவதாரமாய் அந்தப்பரிவதத்தைச் சகலவிதத்தாலுந் தாங்குகிறோம் நீங்கள் க்ஷேமத்தை அடையப் போகிறீர்கள் பயப்படவேண்டாமென்று திருவாய்மகரிந்தருளி அந்தரத்தானமாயினர்.

ஸ்ரீபரமகவாயியினுடைய கட்டளைபைச் சிரசாக வகித்துப்பிரமஹ்ருதவாகிய தேவர்களும் நானும் பரமரிஷிகளுந் தானவர்களோடுசென்று நித்தியகிரமப்படி நீராடித் திருமண்டரித்துப் பகவந்தாமங்களைச் செபித்துக்கொண்டு மந்தரகிரியைத் திருப்பாற்கடலில் நடவிவாசுகியைத் தாம்பாகச்செய்து ஸ்ரீமகேஸ்வரியாகிய லட்சுமிசகிதருக ஸ்ரீபுருஷாரத்தனைப் பாவனைசெய்து ஸ்ரீபுருஷருத்தத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு பெரிய பிராட்டியாருடைய அவதாரநிமித்தம் விஷியங்களில் செல்லவெரட்டாமல் மனைசை ஒருடைப்பிழிதி ஸ்ரீகமலாட்சருடைய சரணா விந்தங்களைத் தியானித்து ஆகாரநித்திராகளை யொழித்து உபவாசமிருந்து துறிகளில் உத்தமமான ஏகாதசியில் கடைகின்ற

போது ஸ்ரீபகவானுனவர் கூர்மாவதாரமாய் அந்தப்பர்வதத்தை முதுகிலேசுமந்து சாய்வாட்டாமல்-ஒரு புஜத்தினால் அதன் சிகரத்தைப் பற்றிக்கொண்டு நின்றனர். அப்படிப் பிரமன் முதலாகிய தெவர்களும் நானும் முனிசிகோயீடர்களும் பிராமணோத்தமர்களும்தான்வர்களும் ஸ்ரீமஹாலட்சுமியினுடைய அவதாரத்தைக் கோரினவர்களாய் இருபுறமும்நின்று கடைந்துகொண்டிருக்கையில் முதலிலே காளகூடவிஷம் பிரளயகாலக்கிணிக்ஞ்ச் சமானமாகப்பிறந்தது அதுகண்டு இந்திரன்முதலானவர்களும் ரிஷிகணங்கடும் பிராமணோத்தமர்களும் தான்வர்களும் பிராணபீதியடைந்து ஓடத் தலைப்பட்டார்கள் அங்குஒரேபிழை தெவ்முதலிய சமூகங்களைப்பார்த்து நீங்கள்பயந்து ஓடவேண்டாம் அந்தவிஷத்தை நானே புசிக்கிறேனென்று அவர்களுக்குவாக்கிக்கொடுக்க அவர்கள் என்னைத் தோத்திரஞ்செய்து கொண்டுநின்றனர். வாராய் ஸ்ரீஹரி பாதாரவிந்தங்களில் பத்தியுள்ளவகளைச் சகஸ்ரரூபால ரூபிரிகளுக்குச் சமானராயும் ஸ்ரீதேவி பூதேவிசமேதராயும் இருக்கின்ற ஸ்ரீசுருடவாகனை மனதிலே தியானம்பண்ணிக் கொண்டு சரிவதுக்கங்கையும் நிவர்த்தி பண்ணுகின்ற நாமத்தினாய மஹாமந்திரத்தைச் செபித்துக்கொண்டு அந்தச் சர்வலோகபயங்கரமாகிய காளகூடவிஷத்தை நான் பானம்பண்ணுகின்றகையில் பத்தரக்ஷகராகிய ஸ்ரீஹரியானவர் எனக்குள் அந்தரியாய்பயப்பின்று அதைத் தாமே கவளிகரித்தனர் அச்சதா அறந்தாகோவிந்தானன்று பிரணவத்தைமுதலிலும் நமஸன்னும் பதத்தை அந்தத்திலும்வைத்து யாவனொருவன் பத்தியினாலே செபிக்கிறானோ அவனுக்கு மிருத்தியுபயம் விஷரோகம் அக்கினி முதலானதுகளாலேஉண்டாகிறபயமில்லை என்பதற்குச் சந்தேகமுமுண்டோ. இப்படிக்காளகூட விஷமானது நாமத்தினாய பிரபாவத்தால் ஜீரணமாய்விட்டது. பிற்பாடு சமஸ்ததேவர் முதலானவர்களும் பயமில்லாதவர்களாய்த்திரும்புவந்துதிருப்பாற்கடலைக் கடைந்துகொண்டிருக்கையில் அசுத்தமாயையினுடைய அமிசத்தினால் சிவந்தவஸ்திரமும் சிவந்தபுஷ்பமாலையுமுடையவளாய் சேஷ்டாதேவிஉண்டாகி என்னால் என்னசெய்யுத்தக்கென்று எங்களைக்கேட்க அந்தச்சேஷ்டாதேவியைப்பார்த்து நாங்களெல்லோரும் வாராய் கவிளாபருஷினுக்கு ஓயீடமுள்ள அமங்கலசொருபியே யாவனொருவன் ஸ்ரீயப்பதியைத் தியானிக்காமலும் அவருடைய அடியார்களைக்கண்டு வணங்காமலும் நடைப்பிணமாகத்திரிகின்றானோ அந்தப்பாபியினிடத்திலும் எந்தக்கிரகத்தில் நித்தியகலகம் உண்டாகிறதோ அந்தக்கிரகத்திலும் எவன் தினமுந் குருவார்த்தைகளையும் அபத்தத்

தையும் பேசுகிறாளுே அவனுடைய கிரகத்திலும் எந்தமனுஷியன் அந்திப்பொழுதுவ நிச்சயம் மச்சிக்கிறாளுே அவனுடைய கிரகத்திலும் எந்தப்புத்தியினன் பாதகத்திப்பண்ணால் ஆசமனமும் - புல் - ஒழி-கல்-மணல் - இரும்பு- தோல் - இவையுள்ள தந்ததாவளமும் பண்ணுகிறாளுே அவனுடைய கிரகத்திலும் நிவாசமா யிருக்கக்கூடாது. வாய் வாராய் அக்கதாரித்தியங்களை நேத்திரங்காக்கவுடையவர்களை எவ்விடத்தில் தலையாய மயிரிடஸ்பம் அஸ்கி உயித்தமல் உண்டோ அவ்விடத்திலும் எந்தஅதமனுடைய தேகத்தில் ஒழி எதுப்புசாம்பல்கள் இதுக ணினுடைய கண்ணங்கள் இருக்கின்றனவோ அந்தஅதமனிடத்திலும் எந்தமூடமங்கள் எங்ங்ணனாக்கு கஞ்சாமுள் வந்து பிரிக்குகோவைக்காய் முருங்கை நெய்பிரிக்கு சகாக்காய்விடீயி வராகம் விஸ்வக்காய் உல் லிப்பூண்டு விவந்தைப்பட்டிக்கிருகிகளோ அவர்களுடைய சேகத்திலும் அசுபத்தோய்க்கு வாகஞ்செய்யக்கடவாய் வாராய்தாரித்தரிய பிரியையாகிய மூதேவியே விஷ்ணுபிப்பமிஸ்ஸாத இடத்திலும் துளையி ல்லாத நந்தவனத்திலும் திருமட்டுறியும் சங்கு சக்கிராபித்தமும் இல் லாததேகியிவிடத்திலும் குகைத்தோய் வசிக்கக்கடவாய்வயன்று கட்ட டையிடீடோம் மறுபடியும் கண்டபுட்டோது வாருணி தேவிபுண்டா னாள் அவளை ஆதிசேஷனும் அவளுக்குப் பிள்ளை மோகநி! தந்திரா தேவியைக் கருடபகவானும் மருமணம் புணர்ந்தாரிகள். பின்புத்தவிய ரூபத்தையுடைய அபரஸ்திரிகணங்களும் காந்தர்வர்களும் உதய மாநார்கள் அப்புறம் ஐராதமும் உச்சசகரவ அசுவமும் அயிர்த கல் சத்தோயி- தன்மந்திரியும் கற்பகமும் காமதேவமும் உண்டாயின. ஸ்ரீ பகவானுடைய அவதாரமாகிய தன்மந்திரிதவிர மற்றவஸ்துக்களைய ல்லாம் இந்திராண்பெற்றுக்கொண்டான் பின்பு ஆகாரத்தந்திராதிக்களையொ ழித்து உபவாசமாய் ஸ்ரீபருஷாகுக்கத்தொத்செய்தித்துக்கொண்டி கடை யா நிற்குப்போது மறுநாள் துவாதசதிதியில் சூரியோதய சமையத் தில் பிராமதேவனுக்கும் சங்கரனுயினைக்கும் மற்றப்பிராணகோடிக ளுக்கும் தாயாயும் சரீவலோகேஸ்வரியாயும் லீலாவிபுஷித்ருவாகியபா க்யும் விளங்குகின்ற ஸ்ரீமஹாலட்சுமியானவள் இருவவதரித்தனள் அந் தஜகந்மாதாவினுடைய இருவவதாரத்திற் கண்டமாத்ரித்தவனே பிர மஸ்முதலாகிய சமஸ்ததேவர்களும் நானும்பராருஷிகளும் பிராம ணேத்தமர்களும் ஹரி ஹரி ஹரி என்றுவாயால் துடித்துக் கண்களில் ஆநந்தபாஷ்பம் ஓழுகுப்படிப் பூமியில்விழுந்து சேவித்துத் தோள் களைத்தட்டிக்கொண்டி அந்தமிக்ருமாக கோடியும் நர்த்தனஞ் செய்

தும் தேவதுந்துபி முதலிய வாத்தியங்களை முழக்கியும் நிவ்விதனாக
 னாசெனூத்திக்குகொண்ட விடமிப்பிரிந்த பகலவக்கண்ட கன்றுகளைப்
 போல நாங்கெள்ளலோரும் பரமாதந்தத்தை யடைந்தோம் அதற்கு
 முன்பு அடங்கியிருந்த வாயுமனோகரமாய் விசியது ஒளிமழுங்கியிருந்த
 சூரியனும் அக்கனியும் அதிதேசசையுடையவர்களாய் பிரகாசித்தார்
 கள் இக்குகல்நன்றுவிளங்கின. அதற்குமேல் ஸ்ரீமகாலட்சுமிக்குப் பி
 ராதாவாகவும் நட்சத்திரங்களுக்கு அரசனாகவும் சகல லோகங்களுக்கு
 ம் அம்மானாகவும் அமிர்தகிரணங்களை யுடைய சந்திரன் உண்டானான். பி
 ன்புலோகபாவனியாயும் புண்ணியஞ்சியாயும் இருக்கிற ஸ்ரீதுளகிதே
 வி ஸ்ரீஹரிக்கு அர்ச்சனைநிமித்தம் அவதரித்தான் பிரம்ம ருத்திராதிக்களா
 கிய நாங்கெள்ளலோரும் இஷ்டசித்தியடைந்தவர்களாய் அந்த மந்தா
 பர்வதத்தை முன்னிருந்த இடத்தில்தானே கொண்டிபோய் வைத்து
 விட்டோம் பரமபிதாவாகிய ஸ்ரீபரந்தாமரானவர் எங்களுக்குப்பரம
 மாதாவாகிய ஸ்ரீமகாலட்சுமியைத் திருமணம்புணர்ந்து அந்தத்திருத்
 துழாயாலே அர்ச்சிக்காநின்ற எங்கெள்ளலோருக்கும் வேண்டியவரங்க
 ளைக்கொடுத்தாச் சொல்லுகின்றார்.

வாருங்கோள் பரமபாகவதரிகளே சகலஉபத்திரவங்களையும் நசி
 க்கச்செய்கின்ற ஏகாதசியானது ஸ்ரீமஹாலட்சுமி தரிசனார்த்தமாக உ
 ள்களால் உபவாசஞ்செய்யப்பட்டது. இன்றுமுதலில் உங்களுக்கும் ச
 மஸ்தலோகங்களுக்கும் இந்தஏகாதசியானது உபவாசதினமாய் ஆகக்
 கடவது. வாரிர் விதிவாதிதேவரிகளே ருஷிகளே பிரம்ம னோத்தமர்க
 ளே எம்மாரிடமிடத்தில் வசிக்கின்ற ஸ்ரீமஹாலட்சுமியையும் என்னைபு
 த் திருத்துழாயாலே அர்ச்சித்துப்புகித்து அந்தத்திருத்துழாயோடு அ
 மிரிதபாணஞ்செய்த தினமாகிய துவாதசியானது எப்போதும் எனக்
 கு இஷ்டமாகாநிற்கின்றது. ஆகையால் எவர்கள் இன்றுமுதல் ஏகாதசி
 யில் உபவாசமிருந்து துவாதசி சூரியோதயத்தில் பரமபக்தியொபிதிரு
 த்துழாயினால் மகாலட்சுமியையும் என்னைபு ஆராதிக்கின்றார்களோ அ
 வர்கள் சகலகர்மபந்தங்களையும் விட்டுவிடிகளென்னுடைய இருப்பிடமா
 கிய பரமபதத்தையடைவார்கள் எவர்கள் ஏகாதசியில் புகிக்கின்றார்களோ
 எவர்கள் என்னைத் துவாதசியில் ஆராதிக்கவில்லையோ அவர்களுக்கு நர
 கத்திலே வாசமுண்டாகும் அதற்குச் சந்தேகமில்லையென்று திருவாய்
 மலர்ந்தருளித் திருப்பாற்கடலில் திருவணந்தவாழ்வான்மீது யோக நி
 த்தினாயிலமுந்தருளினார். பின்பு நாங்கெள்ளலோரும் கூர்மஞ்சியாகி
 ய பகவானுமிகவும் பத்தியொபிபுகித்துவணங்கித் தோத்திரஞ்செய்ய
 அந்தக்கூர்மஞ்சியாகிய சரீலேஸ்வரானுவர் பிரசன்னராய் எங்களை

கடகாதித் துவாராய்ச்சுமுகனே வாராய்ச்சங்கரனே வாராய் இந்திரனே
வாருங்கொள்தேவர்களே ருஷிகளே உங்களுக்கு வேண்டியவரங்களைக்
கேட்கக்கடவீரென்று திருவாய்மலர்ந்தருள நான்கொல்லோருட்கு
மருதியாகிய சர்வலோகசரணியனாட் பிரமமஞ்செய்தவ. முடைய
தாசரீகளாகிய எங்கள் நிமித்தம் மந்தரகிரியைத் தாங்கினும்பொலிந்த
பூமியையும் பறித்து உம்முடையசொத்தாகிய எங்கிலையும் எங்கிலை
பொத்த மற்றஜீவகோடிகளையும் கைவிடாமற் காப்பாற்றவேண்டுமெ
னத் தண்டனிட்டுக் கைகளைக்கட்டிக்கொண்டுமுறைமுறையாகநிற்கின்
றஎங்களுக்குக்கருணைகூர்ந்து அப்படியேசெய்கிறேனென் றவாங்கொ
யித்து இந்தப்பூமியைப்பரித்தருளியே, கின்புஎன ஆதந்தையாகியபிர
மதேவருடைய கட்டளையின்படி நானும் இந்திரனும் தேவர்களுக்க
ந்தருவர்களும் தானவர்களும் மனுஷியர்களும் தங்கள் தங்கள் இடத்
துக்குப்பாய்ச்சேரிந்தோம், அம்முதல்பிரமதேவனும் நானும்ம
ற்றச்சமஸ்ததேவர்களும் ருஷிகளும் பிராமணரீகள் முதலியமனுஷி
ய கிரோஷ்டரீகளும் ஸ்ரீசர்வவஸ்வரஜுடைய கட்டளையின்படி ஏகாத
சிதோறும் உபவாசய்நுந்து ஆவாதசியில் சாஸ்திரப்படி ஸ்ரீயப்பதி
யைஆராதித்துக்கொண்டுமென்றோம்- நான்கொல்லோருந்திருப்பாற்
கடலைக் கடைந்தநான்முதற்காண்பு ஏகாதசிக்குஹரிநினம் ஹரிவாச
ரம்என்று பேர்வழங்குமென்று சொல்லுகின்ற ஸ்ரீகுத்திரபகவானைப்
பார்த்துப் பார்வதிசொல்லுகிறாள். வாரீரென்பிராணநாயகர. கிய சங்
கரபகவானே ஆவாதசியினுடைய பிரபாவத்தையுங்கீட்க என்மனம்
அபேஷைகொள்ளுகின்றது அதையும்விளித்துச்சொல்லக்கடவீரென்
றுபிரார்த்தியாநின்ற பார்வதியைப்பார்த்துச் சிவபெருமா னானவர்
சொல்லுகின்றார்.

வரலாறு - முற்றிற்று.

ஏகாதசி அனுஷ்டியப்பு.

ஸ்ரீகுத்திரபகவான் வாக்கியம்.

வாராய்உமாதேவீ ஆவாதசியினுடைய பிரபவ அஸ்தமனமான
மாத்திரத்தில் ஸ்ரீசர்வேஸ்வரானவர் திருவுருமுகப்பாகிறார் ஏகாதசி
உபவாசமாத்திரத்தால் சகலபாபங்களிலின்றும் விடுபட்டயநிரதிகயாந
ந்த பரமபத்தையைடையக்கூடும் ஆவாதசியில் ஸ்ரீஹரியினுடைய தி
ருவாராதனைத்தை நொடிப்பொழுது காலம்செய்தபொதினும் அதனா
லே அநேகம்பிறப்புகளில் பதினொரு இடத்தியங்களாலும் அறிந்தும்

அறியாமலுஞ்செய்திருக்கிற கர்மங்களெல்லாம் அழிந்துவிடும் அநேகமாயிரம் அசுவமேதங்களின்பலமும் அநேகமாயிரவர் சபேயவிரத பலமும் ஏகாதசிபுபவாசபலத்தில் ஆயிரத்திலொரு கூற்றுக்குஞ் சரியாகமாட்டாவாம் வாராய்பாரிவதினுவாதசியானது அறத்தைபுமபொருளையும் இன்பத்தையும் மோக்ஷத்தையும் மற்றச்சரீரார் பிஷ்டம்களை யுங்கொடுப்பதாய் விளங்குகின்றது ஏகாதசிவிரதத்தைப்போலப் பாபத்திலிருந்தும் ரக்ஷிப்பதுவேருண்முயில்லை. ஆதலால் இந்தபூஹரி வாசரத்தில் உபவாசத்துக்குச்சமானமான வேருருவிரதமில்லை ஏகாதசி விரதத்தைவிட மஹவிரதங்களை யறுத்திப்பவன் தன்கையிலிருக்கிற உத்தபட்பாசனத்தைவிட பிசுக்கெய்திடுகிறவனுக்குச் சமானமாவான். சமஸ்தவிரதாசபுராணிகளும் பட்சங்கள் தோறும் வைதிகவிரதமாகிய ஏகாதசிவந்துகொண்டிருக்கவும் ஒருவர் தான்முன்னே செய்துவிட்ட பாபகர்மங்களைக்குறித்துப் பயப்படுவானென்று சொல்லுகின்றன எந்தமுடாதத்துமாவானவன் ஏகாதசிவிரதத்தை யறுத்திடுக்கவிலையோ அவன்பரமபதத்தையடையப் போகிறதில்லை ஏகாதசியில் உபவாசமிருக்கின்றமகாவிரதசிலனை அத்தினத்தில்போசனஞ்செய்யப்பெற்று சொல்லுபெருமபுருஷனுக்கும் பிராமணனையும் சிசுவையும் ஸ்திரீயையும் கோவையும் அதப்பண்ணென்று சொல்லுகிறபாபாத்துமாவுக்கும் வித்தியாசமென்ன ஏகாதசியிலே தன்கையிற்கிடைத்தது வைதிகயாகத்தினுடைய புரோடாசமாணனும் அதில்-சிறிதும் உண்ணலாகாதென்று இடிகாசடராணுகமங்கள் சொல்லுவின்றபைபால் அன்னத்தைப் புசிக்கலாகாதென்பதற்குச் சந்தேகமென் பிராமணனாகுணங்களுக்கும் பிரம்சரிபாதிஆரோமந்தாருக்கும் ஸ்திரீகளுக்கும் ஏகாதசியில் உபவாசமிருப்பது பூஷ்டகடமைபாயிருக்கின்ற முத்திசாதனமாகிய ஏகாதசியில்மாதாபிதாக்களுடைய கிராரீதம்வந்தப்போதினும் அந்தச்சிராரீதத்தை நிவர்த்திவைத்து ஸ்ரீஹரிதின உபவாசத்தை நிறைவேற்றி மறுநாள் இவாதசியில் அக்கருமத்தைநடத்தவேண்டும் பிதிரிதேவதைகளும் பிரமம முதலாகிய தேவர்களும்நானும் ஏகாதசியில்நித்தினமான அன்னத்தைப்புசிக்கமாட்டோம் ஆகையால் அந்தச்சிராரீதமானது ஏகாதசியிற்செய்தால் விரித்தமாட்டினும் எப்போதும் ஏகாதசியில் அன்னத்தைப்புசியாபலும் மத்தியபானம்பண்ணாமலும் பிராமணவதை செய்யாமலும் இருக்கவேண்டிமென்று வேதஞ்சொல்லுகின்றது.

வாராய்கொளரி தசமிவேதையோபிசுடிய ஏகாதசிவிரதத்தைஅன்றையத்தினம் பிரயத்தினபூர்வமாய் விட்டுவிடக்கடவன் ஞானியோதய

சுமைபத்தில் திரோயோதசியி னஹைக்ருத்தூவாதசிகலா * தந்திரமிரு
ந்தாலும் அப்போதுதுவாதசி உபவாசத்தையெழும்பு காண்பு சமஸ்தக
ரிமத்தையும் ஆசரித்துப் பாரணைபண்ணக்கடவன் ஏகாதசி விரதத்தைய
யாவது விட்டுவிட்டபோதிலும் துவாதசிவிரதத்தையிடாது ஆசரிக்கக்
கடவன் இவ்வாறு தாருசந்தேகமும் வேண்டியதில்லை துவாதசியின் ஒரு
நேரைய சுமைபத்திலே ஏகாதசிகலா தந்திரமிருந்தால் முந்தின ஏகா
தசியை ஆசரிக்காமல் துவாதசியிலேயே ஏகாதசிவிரதத்தை ஆறுஷ்டிக்
கக்கடவன் இவைவெயல்வாட்ட வேதத்திற்காச புராணுக்கமாத்களின் கருத்தா
கும். ஸ்ரீஹரிதுணமாகிய ஏகாதசிவிரதத்தைத் தசமியினால் மேற்காடங்
கி அன்றுவிராஜிதிலுப் ஏகாதசி பூநுமையுப் துவாதசிசாயங்காலமும் ஆ
கதான்குறையுபாசனை முப்பண்புப் பல் தசமியில் ஒரு உவோம்பாசனை
செய்து ஸ்திரிபாபிகவாமல தனிமே எகிபாச தசாயில் சயலித்து
ம் இந்த உபவாசதினவாசியிலே விடுவதென்பதைச் சரித்திரப்பிரதிபாதி
யில் ஒருநதியிலே ஸ்நானஞ் செய்து உபவாசமிருந்து இராத்திரியிலு
ம் ஸ்ரீசர்வேஸ்வரராகிய ஹரியை ஆராதிக்கக்கடவன் இந்த ஸவதிகவிர
தத்தை யறுஷ்டிக்கின்ற ஸ்ரீவைஷ்ணவஞானவன் தசமிஏகாதசி துவாத
சிபாகியமூன்றுதினங்களிலும் பாஷண்டனையும் கரிமணனையும் பந்த
னையும் சண்டாளனையும் பாராமலும் சம்பாஷணஞ்செய்யாமலும் இ
ருக்கக்கடவன் பிராமணனாயிருந்தும் ஸ்ரீவிஷ்ணு பக்தியில்லாதவன் பா
ஷண்டனென்றும் சிகையக்கியோபலீதங்களை விட்டுவிட்டவன் கரிமண
னென்றும் மஹாபாதகம் உபபாதகம் இவைகளைச் செய்கின்றவன் ப
ந்தனென்றும் அல்லியபிஜத்தூக்குப் பிறந்தவன் சண்டாளனென்றுஞ்
சொல்லப்படுவார்கள்.

வாராய் அம்பிகாதேவீ ஏகாதசியிரவில் ஸ்ரீஹரியைத்தீவ்விடவன்
திராபரணங்களால் அலங்கரித்துச் சுகந்த புஷ்பாங்களைச்சாத்தித் தூப
தீபங்களால் ஆராதித்துப்பக்தியோபி பாரதந்திரஞானத்தால் வேதகா
னஞ் செய்துகொண்டே நித்திரையிலல்லாமல் இராக்கரலத்தைக்கழித்து
அருநேரையத்துக்குமுன்னே திருத்துழாய்கலந்த பரிசுத்தநீரிலே ஸ்நா
னஞ் செய்து ஏதாசாஸ்திரமாகப் பிதிரிதேவதைகளுக்கும் தேவர்க
ளுக்கும் தரிப்பணத்தைச் செய்து சர்வேஸ்வரராகிய ஸ்ரீஹரியையும்
பெரியபிராட்டியாரையும் பத்தமாலையைத்தரித்தாக கோடளமா
கிய திருத்துழாய்த் தளங்களாலும் புஷ்பங்களாலும் தூபதீபாதிகளா
லும் ஆராதிக்கக்கடவன் அந்த ஆராதனைத்திலே திபங்கள் நூற்றெட்டா
யிருக்கவேண்டும் பசுவினெய்யும் நல்ல சர்க்கரையுஞ் சேரித்த பாபச
* கலாஎன்பது ஒருநாழிகையின் சிறியபங்கு.

த்தையும் நானுவிதகனிவரீக்கங்களுந் கரீப்பூரம் இலவங்கம் சாபத்திளி சாதிக்காய் முதலியவாசனைத் திரவியங்கொளி அடைகாயமுதுஞ்சம ரீப்பித்து நமஸ்காரஞ்செய்து சமீதையினால் அக்கினியை வளர்த்தி ப்பருஷி சூத்தத்தினாலே பசுவினெய்யையும் ஸ்ரீசூத்தத்தினாலே பாப சத்தையும் தூற்றெட்டி ஓமம்பண்ணி முடித்துச் சூரியோதயத்துக்கு முன்னேதானே தீர்த்தமுந் துளசியுந் சவிகரித்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர்க ளுக்குத் ததுபாராதனஞ்செய்து பின்னே வாக்குநியமத்தையுடையவ னாய்த்தானும்புகித்து அன்றைப் பகற்பொழுதை நித்தனாயில்லாம லேஇதிகாசபுராணங்களால் பகவத் குணனுபவஞ்செய்து போக்கி அ ண்மிராத்திரியுந் தசமியிற் செய்தாற்போலவே ஸ்திரிசங்கமத்தையிட மித் தனியேசுசியாய்த் தராயிங் மீதுபடுத்தி நித்திரிக்கக் கடவன் வா ராய் பார்வதி துவாதசியில் ஸ்ரீபப்பதியை இப்படி ஆராதிக்கின்றபரு ஷ்சிஷ்டைனுக்குப் பெரியபுராட்டியாரோடு ஸ்ரீசரீவேஸ்வரரானவர் சித்திரத்தல் பூசகன்னராய்ச் சர்வா பிஷ்டங்களைபுந் கொடுப்பொன்று ஸ்ரீருத்திரபகவான் சொல்லியருளினொன்று சூதபுராணிகர் ஹமிசா ரணிய வாசுகளாகிப் செளநகதி முனிவர்களுக்குஉபதேசித்தபடியே வசிஷ்டமஹாமுனிவர் சூரியவமிசராஜனாகிய திலீப சக்கரவர்த்திக்குச் சொல்லியருளினார்.

அனுஷ்டிப்பு முற்றிற்று.

— —*— —

ருக்மமாங்கதஏகாதசி

ச ரி த் திர ம்.

பூபாலக கரேஷ்டனாகிய மருத்த மஹாராஜனுவர் முனிபுங்க வராகிய வசிஷ்ட மஹாருஷியைப் பிரணமஞ்செய்து வேதஇதிகாசபு ராணங்களாலே சொல்லப்பட்ட உபவாசவிரத்தினங்களுக்குள்ளேசிற த்த அரிதினமாகிய ஏகாதசி உபவாசத்தை அனுஷ்டித்து எந்தப் புரு ஷன் விதிசுவாதிகளுக்கும் மனோவாக்கால் அளவிட்டிச்சொல்லப்படா த பரமபதத்தை அடைந்தானோ அந்தஉத்தம பருஷனையும் அவன் அ ரிதினத்தில் உபவாசமிருந்து அனுஷ்டித்த கிரமத்தையும் அடியேனு க்கு விவரமாய்த் தெரிவித்தருள வேண்டி மென்று பிரார்த்தித்தனார் த ம்மைப் பிரார்த்தியா நின்ற அந்தமருத்தமகாராஜனப்பார்த்து வசிஷ்ட முனிவர் சொல்லுகிறார் வாராய் பாகதோத்தமனே பூர்வத்தில் வித ரீப்பதேசராஜனாகிய ருக்மமாங்கதராஜன் சப்பலன்னதேசத்து மருட வரீத்தனர்களும் தனக்குக்கப்பங்கட்டிப்படி மனுமுறை தவறாமல்

செங்மோல்செலுத்தி இந்தப்பூமண்டலத்தை ஆளுகை செய்து கொண்டு ஸ்ரீபகவானுடைய தீவ்விய சரணாவிர்த்தங்களில் பரிதி யுடையவனாயிருக்கின்ற காலத்தில் அந்தராஜ ஸ்ரீபீடனுடைய நூறுதேவிமார்களில் நற்றூண நற்செய்கைக ளமைந்த பத்விரதாஸோபணியாகிய சந்தியாவள் என்பவள் ஸ்ரீபகவானுடைய சங்கல்பத்தினால் ஒரு தீவ்விய புத்திரரத்தினத்தைப் பெற்றனள் அந்தப்புத்திரனுக்குத்தகுந்தகாலங்களில் செளளப்பநயனாகுகளும் தரிமாங்கத உண்கு நாமகரணமுஞ் செய்து அவனுக்குச் சதுர்வெதங்களையும் இதுகாசங்களையும் அஷ்டாதசபுராணங்களையும் ஆறுசாஸ்திரங்களையும் தனுர்வித்தவையுங்கற்பித்துச் சுகசீவியாய்வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனள். இவனிப்படியிருக்க ஒருமஹாருஷியானவர் தாமதபசு செய்வதற்குத்தக்க இடத்தைத்தேடிக்கொண்டு வருமளவில் ருக்குமாங்கதமகாராஜன் தன்னுடைய பட்டமணிஷிகள் நானுவிதசுத்த புஷ்பங்களைப்படுத்து அவங்காரு செய்து கொள்வதெனியித்தம் அமைத்திருக்கின்ற உத்தியானவனத்தலைக்கண்டு அங்கு சந்தனம்அகில் சண்பகப்பக்காங்கு காயாருங்குமப்பாநிரிகுருக்கத்தி சுரபுண்ணைநாரத்தை செருந்திகமுரு கூந்தற்கமுரு பலாதேமா அரசவாழை அசோகு மகிழ்முதலிய விருட்சங்களும் துளசிஇருவேலி இருவாட்சி மல்லிகைமூல்லை அவரிமருக்கொழுந்து முதலிய புஷ்பச் செடிகளும் பலவிதபூங்கொடிகளும் அடர்ந்துஇருண்டு குளிர்த்ததரிழைச்செய்து கொண்டிருப்பதையும் தாமரை அல்லிகுவளைகள் மலர்ந்திருக்கிற தடாகங்களையும்பார்த்து அதிசயித்து இதுவேநாம்தபசு செய்வதற்கு யோக்கியமானவிடமென்று மகிழ்ந்து உள்ளேபிரவேசித்து ஐரிடத்தில் பன்னசாலைசெய்து தபசிலிருந்துவிட்டனர் அந்தவனத்தைக்காப்பவர்களும் இந்தமஹாருஷியானவர் வனத்துக்குள்ளே பிரவேசிப்பதைக்குறித்து யாதோருதடையுஞ்செய்யாமல் அதிபயபத்தியோடு அவருக்குஉபசாரஞ்செய்து கொண்டுவந்தார்கள் வாராய்மார்த்தாண்ட குலேசுனைய மருத்தமகாராஜனை ருக்குமாங்கத மகாராஜனுடைய சிங்காரவனத்தில் இந்தமகாருஷியானவர்தவம்பண்ணிக்கொண்டிருக்குங் காலத்திலே பிரமருத்திரோத்திராதி சமஸ்ததேவர்களுத்தங்கள்தங்கள் இஷ்டசித்திநிறைவேறும்படி ஸ்ரீஹியை ஆராதிக்கின்ற திருவாராதனைக்கு வேண்டியநானுவித தீவ்வியபரிமளபுஷ்பங்களைப் பூலோகத்தில்வந்து அங்கங்குள்ள புண்ணிய நந்தவனங்களில் பறித்துக் கொண்டு போகாநின்ற சிவதேவதாஸகரிகள் ஒருநாள் இந்தச் சிங்காரவனத்தைக்கண்டு இதுஹ்ரீசரீவேஸ்வரராகிய ஸ்ரீபரந்தாமரை அரிச்சிப்பதற்கு யோக்கியமானபுஷ்பங்கள் போதுமானபட்டிபுருக்கின்றபடி

யால்நாம்வேறிடங்களைத்தேடிச் செல்வானென்றான். அந்தங்களுக்குள்ளே
பேசிக்கொண்டு ஸ்ரீஹரிநாமசங்கீர்த்தனஞ்செய்து மட்டாதாயிருக்கின்
ற மலர்களைத்தன்ந்தோறும் வந்துவெண்டியமட்டும் எய்துதுக்கொண்ட
ம்போவாராசன் இவ்வாறுஅப்சாஸ்தரிகள் எந்தனுக்கொண்டிப்போவதின
மலதாங்கள் அலங்காரஞ்செய்துகொள்வதற்குப் போதுமானமலர்கள்
அரண்மனைக்குச் சிலநாள்களாய்வுருகிறதில்லையென்று ருக்குமாங்கதம
காராஜருடைய பட்டமலிஷிகாக்கிய சந்தியாவளிதேவிமுதலியநூறு
பேர்களும் தங்கள்பூஷிதநாயகனுக்குத் தெரிவித்தார்கள். அந்தராமேஜ
ந்திரராதைய ருக்குமாங்கதமகாராஜன் உத்தியானவனத்தைக் காரிசின்
றவர்களுடும் மீபாஷிக்கின்றவர்களுடும் அழைத்துச் சில நாள்களாகப்
புஷ்பங்கள் குறைவதற்குக் காரணம் என்னவென்று கேட்க அதற்குஅந்
தவவலாளிகள் அஞ்சலிபந்தஞ்செய்து கொண்டிராஜமாரித்தாண்டன
பூமலிடலாதிபின் தேவரிருடைய சட்டினையின்படி நாங்கன்உத்தியா
னவனத்தைக் காவலசெய்வதுண்டு போஷிப்பதிலும் பாடுதொருகுறை
வுமில்லை தினமானம்சாயங்காலத்தில் எய்வளவுநாளாய்புகளைக்காண்டி
வ்மேராமோ அவ்வளவுமலர்களை மறுநாளுதயத்தில் காண்கிறதில்லையெ
னெருவருடைய பாதிச்சவர்களுடும் அங்விடத்தில்காணும் ஆயினும்
இனி இரண்டொருநாட்களுக்குள்ளே அந்தச்சாரர்களைப் பிடித்துக்
கொண்டிவந்து தேவரிருடையசமூகத்தில் விடுகிறோமென்றுமகாராஜ
னிடத்தில் செலவுபெற்றுக்கொண்டிவந்து அந்தவனத்தில்இரவுப்பகலு
மாக நித்தனாயில்லாமல் காத்திருந்துப் நெவதாஸ்தரிகள்வருவதுபு
ஷிப்பங்களைஎய்துதுக்கொண்டிப்போவதும் தங்கள்கண்களுக்குத்தோற்ற
மையால் இவ்விந்தமாலாவதென்ன நாம்அங்குக்கிரதையாகக் காத்திரு
ந்த இத்தநாள்களிலும் வழக்கப்படிப்புஷிப்பங்கள் குறைததென்த
ருநாமென்ன செய்யப்போகிறோமென்று அந்தவனத்து வவலாளிகள்
தங்களுக்குள்ளே அபிவிசாரத்தை யுடையவர்களாயிருக்குப்போது
அவர்களில் ஒருவன்மொசால்லுகிஸ்ரான்.

வாருங்கொள் சமோதரர்களே தபோநிஷிதகளை யனுஷ்டிக்கி
றவர்கள் கந்தழலம் சருருஜலம்வாயுமுதலானதுகளைப் பக்ஷிப்பாரிக
வென்று பெரியோரிகள்மொசால்லக்கென்கிப்பட்டிருக்கிறோமென்றே ஐ
கையாஸ்இத்தவனத்தில் தவத்தைப்பூண்டிருக்கும் மகாருஷியே தமக்
குப்பக்ஷணமாகப் பூக்களைப்பறித்துப் புசிக்கிறதாகனக்குத் தோன்
றுகிறதென்று சொன்னான். மற்றொருவன்மொசால்லுகிஸ்ரான்ஆம்அதற்குச்
சந்தேகமில்லை அந்நிபர்வள்ளேயிரவென்கவம் நாம்கண்டதில்லை அவ
ரிகளுடைய காலடியுட்பூமியிழ்காற்றும் ஆதலால்நீசொன்னதே நல்ல

அபிப்பிராயமென்று அவர்களுள்ளோரும்பேசிக்கொண்டு அந்தமஹா
ருஷ்யினுடைய சமீபத்திலேபோய் ஐபாஉம்மை எங்களுடைய அரசு
வ் அழைத்துவரச்சொன்னாண்டு தண்டகாரமாகப் பிரணாமஞ்செய்
து இனிய வசனங்களைச்சொல்லி ருக்குமாங்கத மகாராஜனுக்கு முன்
னே அழைத்துக்கொண்டு போய்விட்டார்கள். அந்தச் சந்திரன் வி
வேக சிலனாகிய மகாராஜன் தலையில் பவளக்கொடிகள் போன்ற ஜடா
மகுடமும் ஆகார நித்திராதினை ஒழித்து இளைந்து மெலிந் திருக்கின்
ற மெனியில் பன்னிரண்டு திருமட குறியும் கையிற் செப மாலையும்
உடையவராய் ஸ்ரீராமதாரகமந்திரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு ஸ்ரீசங்
கரபகவானப்போல் விளங்குகின்ற மஹாருஷ்யையக் கண்டமாத்திரத்
தில் சிங்காதனத்தை விட்டிறங்கிச் சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டலச்சமாப்
பித்து வாரிர்எண்ண ஆளவந்த அருந்தியவமே என்றுசொல்லி அரீக்
கியபாத்தியங்களைச் செய்து ஒரு தீயவியரத்தினகந்தமான ஆசனத்தி
ல்எழுந்தருளச்செய்து அஞ்சலிபந்தஞ்செய்துகொண்டிருந்தான்.

அப்போது முனிசிகேஷ்டரானவர அந்தமஹாராஜனைப்பாரித்து
வாராய் நரோத்திரனே நீர்எண்ண அழைத்துவரச்சொன்னாரிபம் ரா
தென்று வினாவிரி வினாவவே மகாராஜன் நாமொன்று மறியோடே
இதென்னவிபரிதமென்று திடுக்கிட்டிப்பயந்து அந்த வனப்பரிசார
ர்களைப்பாரித்தனன் அதறிந்து உங்கள் ஐபனே எம்முடைய உத்தி
னவனத்தில் வேறொருவர்பிரவேசிக்க நரங்க்கண்டதல்லைஇந்தமஹா
ருஷி ஒருவரீமாத்திரந்தான் இரண்டொருமாதமாக அந்தவனத்தீயவ
சிக்கின்றார் ஆதலால் இவரீமேல் எங்களுக்குச் சந்தேகத்தோன்றியப
டியால் அழைத்துக்கொண்டு வந்தோமென்று நயிங்கிச் சொன்னார்கள்
சொன்னமாத்திரத்தில் கண்கள் சிவந்து அதிககோபங்கொண்டு அவர்
களைப்பாரித்து அதட்டி மூடமதிகளே உலகஆசனைய வெறுத்துத் த
பவேஷிப்பூண்டு அதிகபரிசுத்தராய் விளங்குகின்ற முனிவர்களைபோ
அன்பவஸ்துவாகிய புஷ்பங்களை அபகரிப்பவர்களெனச் சந்தேகிக்கி
றதென்றுசொல்லி அந்தமுனிபங்கவருடைய பாதங்களில்விழுந்துசே
வித்து ஸ்ரீஹரியினுடைய சரணாவிந்த தியானநிஷ்டரோ ஆய்வேனை
யும் தம்முடையவிஷேபத்தில் அபசாரப்பட்ட இந்த மூடஜனங்களையு
ம் அருள்சுரந்து ரக்ஷிக்கடவீரொன்று பலகால்விழுந்துவிழுந்து சே
விக்கின்றசகுணசிலனாகிய ருக்குமாங்கதனைப்பாரித்து வாராய் பூபால்
கோத்தமனே உம்முடைய சிங்காரவனத்தில் புஷ்பங்கள் குஷுமந்து

போவதற்குக் காரணத்தை நான் வெளியிடுகிறேன். கேளுமென்று சொல்லுகின்றார்.

தினந்தோறும் ஸ்ரீபகவானைத் தேவர்கள் அர்ச்சிப்பதற்குச் சூரியோதயமரகச் சாமப்பாபாழ் திருப்பதற்குமுன்னே உம்முடைய நத்தவனத்தில் சிலதேவதாஸ்திரிகள்வந்து வேண்டியமலர்களை யெடுத்துக்கொண்டு போகிறபடியால் புஷ்பங்குறைகின்றது அவர்களைக்கையெய்யுமா உரியவேண்டுமானால் அந்தநத்தவனத்திலே சிலவிடங்களில் கொம்மட்டிலிதைகளை விதைத்துப் புயிர்செய்தால் அந்தஅசுத்தமாகிய கொடிகள் அந்தஅப்சாஸ்திரிகளுடைய பாதங்களிலாவதுபட்டாற்போதும் அதனால் அசுத்தமடைந்து ககனமார்க்கத்தில் போகமாட்டாதவர்களாய் நின்றுவிடுவார்கள் அதுசமயத்திலே அவர்களைப் பாரிக்கக்கூடுமென்று அவர்களைக்காணக்கூடிய உபாயத்தையும் எடுத்துக்காட்டி அந்தச்சபையிலிருந்த ராஜர்களும் பிராமணோத்தமர்களும் மற்றவர்களும் வணங்கும்படி எழுந்திருந்து ருக்குமாங்கத மகாராஜனுக்கு ஆசீர்வசனங்களைச் சொல்லித் தம்முடைய ஆச்சிரமத்திற்குப் போயினர்.

உடனே அந்தமஹாருஷியானவர் சொல்லியருளியபடியே ருக்குமாங்கதமகாராஜன் வணத்துத் தொழிலாளிகளுக்குக் கட்டளையிட அவர்கள் அப்படியே அந்தவனப்பிரதேசத்தில் சிலசிலவிடங்களில் கொம்மட்டிலிதைகளை விதைத்தனர். அவைவற்றாய்ப் பயிராகி வனமெங்குமுள்ள மாங்களிலும் பூஞ்செடிகளும் பூங்கொடிகளிலும் படர்ந்திருந்தபடியால் வழக்கப்படியேவந்து புஷ்பங்களைப் பறிக்கின்ற அந்தத் தேவதாஸ்திரிகளில் ஒருதெய்வப்பெண்ணினுடைய பாதங்களில் அந்தக்கொடிபட்டி அசுத்தையாய்விட்டனள் மற்ற அப்சாஸ்திரிகள். ஸ்ரீஹரிநாம சங்கீர்த்தனஞ்செய்து தீவ்ரிய பரிமளபுஷ்பங்களை எடுத்திக்கொண்டுபோகாநிற்க அவர்களைக்கூவித் கொம்மட்டிக்கொடிகாலித்தீண்டியபடியால் நான் அசுத்தையாய்விட்டேன் ஆகையால் இப்போது நான்வரக்கூடாது நீங்கள்யாவரும் ஸ்ரீஹரிபூசைவேளை தவறாமல் போய் வாருங்களென்று சொல்லி நின்றுவிட்டனள் அங்கிருந்து இச்செய்திகளைப் பார்த்திருந்த மகாருஷியானவர் அந்தவனத்துத் தொழிலாளருருவணயமுத்து ருக்குமாங்கத மகாராஜன் சீக்கிரமாய் நம்மிடத்தில் வரும்படிச் சொல்லியனுப்பினர் அவனப்படியே அரசனுக்குத் தெரிவித்தமாத்நிரத்தில் மகாராஜன்புறப்பட்டுச்சீக்கிரத்திலே அந்தமுனிபுங்கவருடைய ஆச்சிரமத்திற்குவந்து தண்டன் சமர்ப்பித்

தான் வந்தமகாராஜனை ஏகாந்தமாய் அழைத்துக் கொண்டுபோய் அசுத்தையாய்நிற்கின்ற தெய்வப்பெண்ணைக் காட்டினார் அந்தமகாராஜன் அசுத்தையாகிய தேவதாஸ்திரீ சமீபத்திலேபோய்ச் சூட்டிதாங்கமாகப் பிராணமஞ்செய்து நின்றனள் அந்தத் தெய்வப்பெண்ணைமகாராஜனைப் பார்த்துச் சொல்லுகின்றாள்.

வாராய் ஸ்ரீபகவத் கைங்கரிய தூர்த்தசீலனே உன்னுடையபுண்ணியவனத்தில் நானும் சிவதேவதாஸ்திரீகளும் சிவநாளாகவந்துதிவ்விபபுஷ்பங்களை எயித்துக்கொண்டு ஸ்ரீஹரியைத் திருவாராதனஞ்செய்கின்ற விதிவிவாதி தேவர்களுக்குக்கொயிப்போம் இன்றையத்தினம் உன்னுடையவனத்தில் படர்ந்திருக்கின்ற கொடும்பட்டிக்கொடி என்காவிட்பட்டித் தீட்டப்பட்டேன் ஆதலால் நான்மாதிரியும் நின்றாவிட்டேன் மற்றத் தேவதாஸ்திரீகள் போய்விட்டார்கள் தேவர்களாகிய நாங்கள் பூலோகத்தில் பரமருஷிகளுடைய கணங்களுக்கல்லாமல் மற்றச் சாதாரண ஜனங்களுடைய நேத்திரங்களுக்குக் காணப்படமாட்டோம் உன்னுடைய நந்தவனத்துப் புஷ்பங்கள் ஸ்ரீஹரிபூசைக்கு உபயோகமாகின்ற மகாபுண்ணிய வசத்தினாலாகும் உன்னுடைய திருஷ்டிக்கு நான்தோன்றினேன் வாராய்சந்திராகுலோத்தமனே நாங்கள் பூக்கொய்யும்போது ஸ்ரீஹரிநாம சங்கீர்த்தனஞ்செய்கிறதானே இன்றைத்தினம் நான்விஷயாந்தரத்தில் மனைதச்செலுத்தினவளாய் ஸ்ரீஹரிநாமசங்கீர்த்தனஞ் செய்யமறந்து புஷ்பங்களைப்பறித்தேன் அந்தத்தோஷத்தினாலன்றோ நானுந்தீட்டப்பட்டேன் ககனசஞ்சாசஞ்செய்யக் கூடாமையாயிற்று புஷ்பங்களும் ஸ்ரீசரீவேஸ்வரமாகிய ஸ்ரீஹரியினுடைய பாதகமலங்களுக்கு உதவாமற் போய்விட்டது வாராய் உதாரானசீலனே என்னைப்பரிசுத்தஞ் செய்ய உனக்குஇஷ்டமிருந்தால் ஏகாதசவிரதபலத்தை எனக்குத்தந்தஞ்செய்யக்கடவாயென்று கேட்கின்ற தெய்வப்பெண்ணைநோக்கி ருக்குமாந்தமகாராசன்சொல்லுகிறான். வாராய்ஸ்ரீஹரி கைங்கரிய சுருணவதியே ஏகாதசவிரதம் இப்படிப்பட்டதென்று ஒருநாளுக் கேட்டறியாதபேதையாகியநான் அந்த விரதபலத்தை எங்கேயிருந்துகொடுக்கப்போகிறேனென்று சொல்ல அதற்கு அப்சாஸ்திரீசொல்லுகிறாள் வாராய் சத்தியவிரதபூபாலகனே உனக்கு ஒன்றுந்தெரிய மாட்டாதென்பதுநிஜமே உன்னுடைய பட்டமஹிஷிகளில் உத்தமநாயகியாகிய சந்தியாவளிதேவி தனக்கு அறுசுவைஉண்டுகளைச் சமைக்கின்றவர்களில் ஒருபொனகத்தியானவள் பாகஞ்செய்தகறிகளின் தோஷங்கண்டு அவளைத் தண்டனைசெய்து காவலில்வைக்க அந்தவெள்ளாட்டியானவள்

அன்று ஒருவேளை போசனத்தோடிருந்து மறுநாள் முழுமையும் போசனமில்லாமையாலும் துக்கத்தினாலும் அன்றிராமுமுதும் நித்திரையுமில்லாதிருந்தனர். மூன்றாநாளுதயத்தில் தன்வெள்ளாட்டிமேல் கருணைவந்து சந்தியாவளித்தேவியானவர் அவளைஸ்நானம்பண்ணிப் போசனஞ்செய்யக் கட்டளையிட்டனர். அப்படியே போசனகத்தியானவர் நீராடிப் போசனஞ்செய்து சிறையிலிருந்தனர். நாலாநாள் சிறைவாழிபட்டுத் தன்போசனகத்தொழிலிலமர்ந்தனர். அந்த மூன்றுநாள்களில் ஒருவேளை போசனத்தோடிருந்த முதல்நாள் தசமியாகவும் ஒருவேளை போசனமும் துக்கத்தினால் - நித்திரையுமில்லாமலிருந்த இரண்டாநாள் ஏகாதசியாகவும் உதயத்திலேநீராடி ஒருவேளை போசனத்தோடிருந்த மூன்றுநாள் துவாதசியாகவும் அந்தவெள்ளாட்டி அனந்தகோடி ஜன்மங்களிலே செய்தபுண்ணியவசத்தால் நேரிட்டமகாபலனை யடைந்திருக்கின்றனர் அவளைக்கொண்டு அந்தப்பலனை எண்குந்தத்திஞ்செய்துவிடப்பாயேயானால் உனக்கு அதிகன்கிர்த்தமுண்டென்று சொல்லினள்.

உடனே மகாராசன் அரண்மனைக்குவந்து தன் ஆசைமனாட்டியாகிய சந்தியாவளித்தேவியினால் அந்தவெள்ளாட்டி யின்னாளை மறிந்து அழைத்துக்கொண்டுபோய் அவளறிமாமலே யனுஷ்டித்த ஹரிஜனமாகிய ஏகாதசமகாபுண்ணியபலனைத் தெய்வப்பெண்ணுக்குத் தத்தஞ்செய்யும்படிக் கட்டளையிட்டனன் தன் அரசன்கட்டளையிட்ட படியே போசனகத்தியானவர் ஸ்ரீபகவானுடைய நிரே துகடாஷத்தாலேபெற்ற ஏகாதசிவிதபலனை அப்சரஸ்திரீக்குத் தானாவார்த்துத் தத்தஞ்செய்தனர் தத்தஞ்செய்தபாத்திரத்தில் அந்தத்தேவதாஸ்திரி அதிபதிகள் தத்ததையடைந்து கனமாரிக்கத்தில் போகின்றவன் ருக்குமாங்கத் மகாராசனைப்பார்த்து வாராய்மகோபகாரியாகியசந்திர வமிசநரபாலன் ஏகாதசியுபவாசவரலாற்றைச் சொல்லுகிறேன் கேட்கக்கடவாய். பூருவத்திலே தூருவாசமகாருஷியானவர் தம்முடைய விஷயத்தில் அபசாரப்பட்ட இத்திரபகவானுக்கிட்ட சபாத்தினால் பிரமருத்திரோத்திராதி சமஸ்தபிராணிகளுக்குந் தாயாகிய ஸ்ரீமஹாலட்சுமி அந்தரத்தானமாயினள் அதனால்சதுமுகன் சிவன்முதலாகிய ஆத்துமகோடிகள் அதிகதுக்கத்தை யனுபவித்துயாதொருசெயலுமில்லாமல் ஸ்ரீபகவானுடைய அருளிப்பெற்று ஸ்ரீமஹாலட்சுமியினுடைய த்வளியாவதாரத்தைக்குறித்துப் பிரமருத்திராதிதேவர்களுந் தானவர்களும் ஆகாரநித்திராதிக்கொழித்து ஏகாதசிமுழுமையும் விரதமிருந்து மந்தாமலை யால் திருப்பாற்கடலை கடையாற்றுகையில் மறுநாள் துவாதசிசூரியோ

தயத்துக்குமுன் ஸ்ரீமஹர்ஸட்கமிதிருவவதரித்தனை அந்த அகிலலோகஸுவர்ஸய ஸ்ரீபகவானுக்குத்திருமணஞ்செய்து பூமியில்விழுந்து செவித்துத்துத்து ஸ்ரீபாதாரவந்த கங்காதகத்வதையும் தாங்குதருவடியிலேயரச்சித்த தருத்துழாயையு. உன்மி பூப புககலதேவரிகளும் அமிரிதபாணம் பண்ணிராகள் ஸ்ரீபகவானுடைய கட்டளையினால் அதுமுதல் ப்ரமருத்திராதகளும் பூசரர்களும் இந்தவ்ரதத்தை உறுதிபுடிக்கிறார்கள் இந்த உபவாசமிராதவர்களை ஸ்ரீஹர்யினுடைய கட்டளையையினைவர்கள்கிறார்கள் அவர்கள் நரகமடைவதற்குச்சந்தேகமில்லை.

ஆகையால் சந்திரகுலபுத்திரானே நீரிதசமியில்தீர்த்தமாடிப் பண்ணிரண்டு உறுதித்துவபண்டாரத்தரித்து ஒருவேளை அன்னத்ததைப்புகித்துத் தொடக்கஞ்செய்து ஏகாதசியினுத்திராத் தமாடித் திருமணத்திததுத்ருத்துழாயுதகட்கு உன்மி ஆகாதத்திராதகளை ஒழித்து ஸ்ரீஹர்யினுடைய குறையுபவஞ்செய்து மறுநாள் துவாதசியில் குரியோதயத்துக்குமுன் தீர்த்தமாடிப் பண்ணிரண்டு திருமட்குறிக்கையுமணிந்துகொண்டு ஸ்ரீதுளசியா லும் துப்பவிபபரிமளகந்தபுஷ்பங்களா லும் ஸ்ரீஹர்யியபாராதத்துத்துளசிதீர்த்தமுன்மி ஸ்ரீபாகவதோத்தமராகிய ஒரு அந்நியையபழைத்துவந்து அவரோடு துப்பவியான் ததைப்புகிக்கக்கடவாய். ஸ்ரீபார்த்தாமருக்கு ஆராதித்தசேஷமாகிய கந்தபுஷ்பங்களை தீர்த்தித்து ஸ்ரீஹரிநாம சங்கீர்த்தனைஞ் செய்துகொண்டு அவருடைய ஆலயங்களிலாவது காலைக்ஷேபகூடங்களிலாவது போயிருந் துதித்தினாயில்லாமலே அன்றுபகற்பொழுதையும் போக்கிராதத்திரிக்குமுணவில்லாமலிருந் து இவ்வாறு விரதராஜமாவிய ஏகாதசவிரதத்வதயறுஷ்டிக்கக்கடவாய் இதுதான் என்னுடைய உணக்குச்செய்யத்தக்க பிரதியபகாரமென்று சொல்லித் தெய்வப் பெண்களையார்க்கத்திலே போய்விட்டனவர். இதரபாமிருக்குமாந்ஜதமகாராஜன் அந்தநத்தவனத்திலிருந்துகொம் மட்டிக்கொடுக்கொண்டாயில்லாமல் வெட்டிப்பறித் தெறித்துவிட்டு இனிஇதில் அரண்மனைக்குப்புகித்தங்க நெடுக்கவேண்டியதில்லை இந்தப்பூஞ்சோலை அப்சரஸ்திரிகள் புஷ்பம்பறிப்பதற்கே உபயோகமாகக்கடவது. வேறொரு நத்தவனத்தை ஏற்படுத்தி இது இண்டாகிரபுஷ்பங்கள் நம்முடைய அரண்மனைப்பெண்களுக்கு உபயோகமாகக்கடவனவென்று வனத்தைக்காப்பவர்களுக்குக் கண்டிப்பாய் உத்திரவுசெய்து சபாமண்டபத்திலேயுள்ள இடத்தில் தண்ணீர் வல்லாந்- தன்னுடைய மந்திரிமார்களுக்கு அச்சுடையினைக் கணிநந்தகற்று வல்லபெரியோர்களுக்குச் சாங்கோபாங்கமாகத்தெரிவித்து அந்தத்தெய்வப்பெண் தன்னை ஏகாதச விரதத்தையறுஷ்டிக்கும் படிச்

சொன்னதைப்பற்றி சொல்லினான் அதுகேட்டமந்திரிமுதலானவர்களு-
ம்சாஸ்திரவிசாரணை விற்பன்னர்களும் அதிக ஆற்றத்த பரவசர்களாய்ச்
சொல்லுகிறார்கள்.

வாராய் ருக்குமாங்கதமகாராஜனே ஸ்ரீபகவானுடைய நிரோதக
ஜாயமான கடாஷத்தினால் எந்தமகாவிரதம் தெய்வப்பெண்ணுலகமக்
குடபதேசிக்கப்பட்டதோ அந்தவகாதசி மகாவிரதத்தை யறுஷ்டிக்கி-
ன்றவர்கள் ஜாதியில் சண்டாளர்களாயினும் அந்தஉத்தமபுருஷர்கள்இ-
ம்மையில் தங்கனிஷ்டகாபியங்கலையடைந்து மறுமையில்ஸ்ரீவேதபுரு-
ஷனுக்கும் விதிவாதிகளுக்கும் மனோவாக்குகளால் நினைப்பதற்குஞ்
சொல்வதற்குந் துல்பமாகிய நிரதிசயாநந்தபரமபதத்தை யடைவார்-
கள். இதுவேதசாஸ்திரங்களால் கூறப்பட்ட பரமார்த்தமாக்கும்ஆகை-
யால் இவ்விரதசிஷ்டத்தை ஆவசிகமாய் நீர்அறுஷ்டிக்கவேண்டிமெ-
ன்று அங்குள்ள வேதவிதிகாசபுராணதிகளை நன்றாய்ப்பரிசீலனைச் செ-
ய்திருக்கின்ற பெரியோர்கள் யாவருஞ்சொன்னார்கள் அப்படிச்சொ-
ன்னபெரியோர்களைப்பார்த்து ருக்குமாங்கதமகாராஜன்சொல்லுகிறா-
ன் வாருங்கோள் வைதீகநிஷ்டாநுபவமகாபாபவர்களே தன்குடையி-
ன்கீழிருக்குங்குடிகளை வரிசைச்சிரமந்தவறவொட்டாமல் அவரவர்களுக்-
குரிய ஜாதிகர்மங்கலையறுஷ்டிக்கச்செய்து சன்மாரிக்கத்திலேநடத்து-
வதன்றோ ராஜதர்மம்ஆகையால் என்ஆளுகையின்கீழிருக்கும் சகலதே-
சத்தார்களையும் இந்தவிரதத்தை அறுஷ்டிக்கச்செய்யவேண்டிமென்று
எனக்கு இஷ்டமிருக்கிறதென்றுசொல்ல அங்குள்ளயாவரும்ருக்குமா-
ங்கதமகாராஜனுடைய விவேககுணத்தையும் தன்குடிகளிடத்தில்கவநீ-
திருக்கும் ஜீவகாருண்ணியத்தையுங்குறித்து அவனைப்பலவாறுகமெச்-
சிக்கொண்டாடி அப்படிச்செய்வது உத்தமமென்றுஒத்துக்கொண்டா-
ர்கள் உடனேதனக்குக் கப்பங்கட்டிக்கொண்டிவருகின்ற சப்பன்னதே-
சத்து ராஜர்களும்அவர்களுடைய குடிகளும்பூர்வபட்ச அமரபட்சங்-
களில்வருகின்ற ஒவ்வொருவகாதசி மகாவிரதத்தையும் அறுஷ்டிக்கும்
படி அந்தந்தராஜர்களுக்குத் திருமுகமனுப்பித்துத் தந்தேசமெங்கு
முள்ள குடிகளையாவரும் இவ்விரதத்தை அறுஷ்டிக்கக்கட்டினையிற்ம்ப-
டித் தன்முக்கியமந்திரியாகிய சுமந்திரனுக்குஉத்திரவுசெய்தனன் அந்-
தச்சுமந்திரன் யானையேறும்பெரும்பறைபனை அழைத்துஎட்டுவயது
க்குமேற்பட்ட சிறுவர்களும் ஸ்திரீகளும்புருஷர்களும் இந்தவகாதசி
விரதத்தை அறுஷ்டிக்கும்படி நகரநாயகமெங்கும் பறைசாற்றக்கட்ட-
னையிட்டனன் அந்தவள்ளுவன் யானையின்மேற்போய் நகரநாயகமெ-
ங்குந்திரிந்து பறைகொட்டி ஒபுராஜனங்களே கேளுங்கோள் எட்டுவய

துக்குமேற்பட்ட புருஷீர்களுக்கும் ஸ்திரீகளுமாகச் சாது வர்னத்தார்களுக்கும் ஒவ்வொருபட்சத்திலும் வருகின்றதசமியில் பரிசுத்தநீராடிப் பண்ணிரண்டு ஊர்த்துவபுண்டாரந்தரித்துத் தொடக்கஞ்செய்து ஏகாதசியில் அவ்வாறேநீராடித் திருமணிட்டுக்கொண்டு திருத்தூழாயுதகமுண்டி அன்னமுழுமையும் ஆகாரநித்திராதிசனைஒழித்து ஸ்ரீபகவத்குணபவஞ்செய்து பொழுதுபோக்கித் துவாதசியில்கூடுபாதபத்தகமுண்டின் தீர்த்தமாடி ஸ்ரீசர்வேஸ்வரனுடைய துவாசநாபங்களை யுச்சரித்துத் திருமண்காப்புதரித்துக்கந்தபுஷ்பதூடதீபங்களால் ஸ்ரீஹரியை ஆராதித்து நானாவிதமதூரபலவர்க்காதிசனை நிவதனஞ்செய்து திருத்தூழாய்த் தீர்த்தஞ்சுவிகரித்து ஸ்ரீபரந்தாமருடைய உபயசரணரவித்தங்களிலேயே பக்ஷசிரத்தையுள்ள பாகவதராகிய ஒருஅதிதியை உபசரித்து அவரோடுகூட அன்னத்தைப்புகித்து ஸ்ரீபகவத்சேஷமகிய கந்தபுஷ்பாதிசனைத்தரித்துக்கொண்டு அன்றுபகலும் ஏகாதசி இராப்பொழுதிவிருந்தாற்போலவே நித்திராயில்லாமல் ஸ்ரீஹரியினுடையகோயில்களிலும் அவருடைய அநந்தகலியாணகுணபவங்களைச் செய்வாறின்ற இடங்களிலும் வாசமாயிருக்கக்கடவீர்கள் வாருங்கோள் புரஜைங்களே இதுபுமண்டலேஸ்வரராகிய ருக்குமாங்கத மகாராஜருடைய கட்டளைமென்று சொல்லிப் பறைசாற்றினன் அதுகேட்டு விருத்தரீகளுக்கும் புருஷீர்களுக்கும் அவரவர்கள் குலஸ்திரீகளுக்கும் பாலரீகளுக்கும் ஆநந்தபரவசர்களாய்த் தங்களுடையமகாராஜனை நானாவிதமாகப்புகழ்ந்து கொண்டாடி அதிகபக்திசிரத்தையோடுவிராதராஜமாகிய ஏகாதசியையும் அதன் அங்கமாகிய தசமி துவாதசிகளையும் சாஸ்திரவிதிப்படிவிரதமனுஷ்டித்தனார்கள் ருக்குமாங்கதமகாராஜனும் அவனுடைய தூறுதேவிமாரீகளுக்கும் புத்திரானுகிய தர்மாங்கதனும் மஹிசரிசாமந்தரீகளுக்கும் அரண்மனையிலுள்ள சமஸ்தபரிசாரரீகளும்தானும் தர்மம்அர்த்தம் காமம் மோட்சம்என்னும் சதுர்வித புருஷார்த்தங்களுக்கும் சாதனமாகிய இந்தவிரதத்தை அனுஷ்டித்துக்கொண்டேவந்தார்கள் இப்படி ஒவ்வொரு ஏகாதசிக்கும் முன்னே நவமிதிதியிலே ருக்குமாங்கத மகாராஜனுடைய கட்டளையால் நடிநகரங்களெங்கும் பறைசாற்றிவள்ளுவன் தெரிவித்துக்கொண்டேவருவான்.

வசிஷ்டர்வாக்கியம்.

வராய் சூரியவமிசோத்தாரண நரபாலனுகிய மருத்தமகாராஜனே இப்படி ஏகாதசிவிரதமானது சகலதேசங்களிலும் விவாதித்துவிடவே அங்கங்கு இந்தவிரதினை உபவாசத்தைச் செய்கின்றயாவரும்இ

ம்மையில் இவ்விடகாமிபங்களைக் குறைவர அடைந்து சுகவியாய் வெருகாலம் புத்திரகளைத் திராதி பந்துஜனங்களோடு வாழ்ந்திருந்து மறுமையில் தீர்திசயானந்த ஸ்ரீவைகுந்தத்தையடைந்துகொண்டிருந்தார்கள் இந்தப்பிரகாரம் பூலோகமனுஷியர்கள் ஸ்ரீபரமபதத்தை அடைந்துகொண்டு வருவது இவ்வுலக பஞ்சம பாதகங்கள் முதலான பாபங்களைச் செய்துகின்றவர்கள் காலபாசத்தால்கட்டிண்டு யாதனசரீரத்தைப் பெற்று நித்திய துக்கத்தையே அனுபவித்துக்கொண்டு வசுக்ஞம் ரௌரவாதி நரகங்கள் பாழாக்கித் துறையுள் பாய்ந்தன இதுகண்டு யமதர்மராஜன் அந் ஆச்சரியத்தையடைந்து மகிஷவாகன லோகணஞ்செய்து காலபாசமும் காலதண்டமுங்கையில் தாங்கிக்கொண்டு ஸ்ரீகயிலாசத்தையடைந்து தேவர்கள் கிண்பரர்கள் யக்ஷர்கள் தரணவர்கள் ரிஷிசமுடங்கள் சேவித்துநிற்கக் கண்களின் பார்வைநாசமுறையிற் பாய ராமதாரக மந்திரத்தை வாயில் உச்சரித்துக்கொண்டு னையில் ஜெபமாலை யிளங்கும்படி ஆலமரநிதலில் பரப்பிப் பரந்தத்தை யனுபவித்துக்கொண்டு சுகானிராயெழுந்தருளியிருக்கும் லோகேஸ்வரராகிய ஸ்ரீபரமகிஷமூர்த்தியைக் கண்களிக்கக்கண்டு தண்டாகாரமாகப். பிரஸுமஞ் செய்து முறையிடுகின்றான்.

வாராய் ஸ்ரீசங்கரபகவானே முன்னால் திரும்பாங்கடலிற் பிறந்த காளகூடவிஷத்தை ஸ்ரீபகவந்தாமங்கனும் நாமத்தியானத்தையுச்சரித்துக்கொண்டு கருடபகவானுடைய தியானத்தாலே பாணஞ்செய்து எங்கெல்லோரையும் ரஷித்த மகாபாவா எனக்குட்கால தூதர்களுக்கும் யாதொருசெயலுமில்லாமல் நரகங்களுக்கும் பாழாக்கி என்னுடைய நகரமும் விநாசத்தை யடைந்ததென்று முறையிடுகின்ற யமதர்மராஜன் பார்த்து என்னுடைய செய்தத்தைத் தொன்றுமில்லை வாராய் எமனெயென்று அழைத்துக்கொண்டுபோய் மேருடலைசிகரத்தில் ரத்தினசகிதமாகிய மண்டபத்தி லெழுந்தருளியிருக்கின்ற சதுமுகனை வணங்கிச் சேவித்து யமலோகம் பாழடைந்திருக்குஞ்செய்தியை விண்ணப் பஞ்செய்தனர் அதற்கந்தப் பிரமதேவன் பன்னிரிப்புகொண்டு வாராய்சங்கரனே வாராய் யமதர்மராஜனே பூர்வத்தில் ஸ்ரீமஹாஸ்குமியின் திருவவதார நிமித்தமாகப் பாற்கடலைக்கடந்த நான் முதற்கொண்டு ஸ்ரீபகவானுடைய கட்டளையினால் நாமெல்லோரும் அதுபித்தித்துக்கொண்டு வருகின்ற ஏகாத்விவிரதத்தை ஒருதெய்வப்பெண்ணால் உபதேசிக்கப்பெற்ற நுக்குமாங்கத மகாராஜனொருவன் பூலோகத்திலே தன்ருடையின் கீழிருக்கும் சகலதேசத்துமணிதீர்களையும் இவ்விரதத்தை நோக்கும்படிச்செய்து தானும் அனுஷ்டித்துக்கொண்டு வருகிறான்

அந்நூலுக்கும் யமபரிந்து அநரிதம்மேரிட்டது இவதந்திரத்தினால்
மால் கமேவண்டியுதித்தவ விருவண்டது அநிதம்மேரிட்டது யமபரிந்து
செய்கிறேனென்று யிரமேதவருவால் உண்டிச் செய்து க திரித்த
மைமுதலிய தெவதாவுவாமிருந்து தாணுப்பது அநிதருபலாவண்ணி
யருள்ள ஒரு உபண்ணைச் சிறுத்தித்தனம் அவர் தால்பாது செய்யத்
தகத்தென்று வணங்கிக்கேட்க அபண்ணிடாராதுப யிரமால் கொண்டு
கொள்.

வாராய் சிவலோகமோகளுங்கியே நீயுயிற் பிசுவேந்திதுமந்த
ரகரிச்சாரலிற்போய் ஒருதிவியிய சந்தனத்தோகொண்டியில் கழுமல
ங்கலிப்பூட்டிய பொன் னுஞ்சலிம்பொன் லெருந்து வினாகாணஞ்செய்து
கொண்டிரு அந்த வினாகாணத்தகக்கேட்பி வேட்டையாடவந்த ருக்
குமாங்கதமகாராஜன் மகாலைக்குள்ளே பிசுவேந்திது உய்ணக்காண்டா
ன்அவண் எய்தித்தந்தாவது உய்காமக்கடவிப்பழங்கச்செய்து அவன்
உய்ண அலிங்கனாகினைச்செய்யவருப்போது அவனிடத்தில் ஸ்ரீமரி
சாக்ஷிபாக எனக்கொருவரம் வேண்டிமென்றுகேட்டு வாங்கிக்கொண்
டி சிவ் அவருகேயுக்கி கிரித்திச்செய்தான் சென்றயின் ஏகாதசியில் அ
ந்தவரத்துக்காக எய்ணக் கிரித்தித்தவருய்மென்று அவனைப்பலாக்கா
ரஞ்செய்துகடி அவர்விதத்தித யழித்தினிய அவன் அதற்குஉடம்
படாவிட்டால் அவனுடைபபத்திரஞ்சித்தியாங்கததுடைப தலைப
யாவது உவட்டித்தரச்சொல்லி வாங்கிக்கொய்ளென்று கட்டலாயிட்ட
துப்பி மந்தரமலைச்சாரலில் ஒருதிவியிய சந்தனத்தோகொண்டியுய்பொ
ன் னுராவையும் சிறுத்தித்தனம் அதத்தகேட்பி அந்தச்சரிவன்கண்மோக
னாகியவானவன் அப்படியேசெய்க்கிறென்கிறுயிராதுகூடுசெய்து செ
லவுபெற்றுக்கொண்டிமந்தரமலைச்சாரலில்சரித்தய கொலிபிங்கநாக
மாத்நிப்பூட்டியிருக்குப் பொன் னுஞ்சலிம்பொன் லிதமைபைப்போ
ல உட்காந்து ஸ்ரீமரிநாமசந்தித்திணங்கினைப்பாடி வினாகாணஞ்செய்
து ருக்குமாங்கதமகாராஜனுடைபவராவன்கிரிபாரித்தித்தகொண்டிருந்
தனன் இவன்இங்கேதுப்படியிருக்க ருக்குமாங்கதமகாராஜன்தகத்தி
துள்ள பயிரிகளைபழித்திணங்கினை இய்கிதவந்ததுயீட்டியருகங்கினை
வேட்டையாட வேண்டிமென்று எய்வாங்கொண்டி தக்குமாருவிய
தரிமாங்கதனைப்பாரித்து வாராய்புத்தியிப்போ காட்டிற்போய் தான்
வேட்டையாடிச் சிலமஹாருகிகையுள்ளயி செவித்துக்கொண்டி வ
ருகிறேன் நீவிராச்சரிமந்தவனாமல்செங்கோல்செய்துத்தி யாவரு ஏகா
தசியிரதத்தவருமல் அனுத்தித்தகச்செய்து நீயும் அனுத்தித்தகக்கொ

ஊழருவென் னு னுளவாசுபட்டங்கடிகுச் சந்தியாவளிமுதலிய நூறுதே
வி மார்க்களிடத்திலும் பிளியவசனங்களைச் சொல்லிச் சைவராஜ்ஞகிருஷ்ண
சைவருபிதேவஸனான செவயுபிதேவஸனானவென வாய்வேகமனோவேக
மா யோங்கியத துராதாரணப்பூட்டிய நதாரோகணஞ்செய்து இரண்
யிபத்திசுரனில் ஸம்சேனகனும் பிச்சுபத்திநில் வயாதிகுநீதம்முசனம்
அம்புதன் கவனகல் உவ்வட்டில்முதலிய ஆயுதங்கனையும் மிருகங்களை
ஒட்டிச்செய்யும் குறிஞ்சிப்பல நையபுலங்கனையும் நாய்களையும் உடை
யவர்களாய் வேட்டைக்காரர்களுந் குழித்தாண்டிச்செய்யுபெரிமிருதங்கா
தி வந்திப்பந்தர் கல்லிசெய்யுபுடைய வேதசாஸ்திர விந்தல்களாகி
ய உராயாணிகள் ஆதிவசனங்களைச்சொல்லச் சுமந்தார் ஹிமவற்புலா
லையிலுற வேட்டைக்காரரான ஸ்ரீசெய்து புறப்பட்டி தலநாய்களையும்
நதிகளையும் குழியாடங்கனையும் கடந்துநுடையித்திப்புருந்தாவாமதே
வந்திமுதலிய செவாராணிகளுடைய ஆச்சாரங்கலிந்தோய் அவர் களை
வணங்கி அவர்களுடைய ஆச்சாரங்களைப்பின்பற்ற அப்பறம் சிபிது
தூரங்கடந்துபோய் தந்தி நாயித் தந்திசெய்வதற்குதயணிந்து அப்பற
முதலிய வயிப்பந்திசெய்யுடைய கைமில்லுண்கைவேந்தி அரைப்பட்டை
தந்தி அந்தமேல் உடைவாயிதுக்கக்கொலிபு குருமாங்கதலகா
ராஜனுளவந்திசெய்வகருக்கு வேட்டைக்காரர்களுக்கும் வேட்டை
யாடத்திரவசெய்துவிடப்பட்டதானும் வேட்டையாடத் தலைப்பட்டான்.

அப்போது வேடிகளும் சேவகனும் நான்குபுறங்கொல்லுக்கவி
நீதாங்காண்பி வாங்கியங்களைமுதல்கி மிருகங்களை; பட்சிகளையும் எ
ருப்பிவிட்டி அவற்றிசீமேல் நாய்களை உசுப்பிவிட்டித் தாங்கக் கவனக
ல்வசனடை இவற்றைவந்திதும் அம்புகளைப்பிடியோகித்தும் எதிர்புக
மா கவன்களைக்கட்டி மிருகங்களை ஒவ்வொட்டாமல் தயித்து இயிசித்
பட்டவர மகாராசனுளவர் தனுசைவளைத்து நானேந்திப் புங்காது
யவிகமாச அய்யாங்களைவருஷித்துச் செங்குபுலி யாண்காடி காட்டெ
ருகம் முள்ளுட்பயிந்தாமல்மலையாமுதலியமிருகங்கனையும் கண்டபே
ரானடாதிபத்தி சமுசுங்கனையும் அந்ஞ்செய்துகொண்டமந்தரகிரியின்
சுமீபமாட்டி போலகையில் விடாய்ப்பட்டித் தண்டைய நகரத்திலிரு
க்கும் உத்தியானவனத்தைப் போலத்தோற்றமின்ற ஒரு பூஞ்சோலை
யைக்கொய் அந்நொதுபுறந்திலே தானுத்தல்களைபுமாய்த் தங்கியிரு
ந்தான் அங்குத்தங்கியிருந்தகாலத்தில் தெய்வீக சகந்தபரிமளவாடை
பைத்தெய்வத்தினிசு பருமணிநாமசுந்திரித்தனத்தையப்பாடுகென்ற ஒருநி
யியகண்டத் தொலியையபுத்தான் எண்ணித் தேட்டியாத வீணுகானத்

ஸதபுத் தாய்க்கொண்டவிடாபதாரிப இருசெய்திபுத் குளிரகீழேயி அ
 திக ஸ்ச்சரியத்தையடைந்து வந்ததிப் பாடாசெயமான ஆரணியத்தின்
 தேவதாரபோக்கிபமான கணங்கெய்திபிறவார்பாரி அவதாரநாய் அவி
 த்துக்கொண்டி வருகின்றெனென்று தனிச்செய்களைப்பாடி, தனிச் செய்களை
 தீதனியாகச் செய்கிற யிராமருத்திரசுரன் தன்மாராசுரன் குட்பதிக உறுப்
 பிய தேவதாரைகளைப ரகீதனைகதிதமாயிப் பொருடா தனிக் மேலி
 ருந்து பாடக்கண் || சந்திரபிரகாச ஆந்தத் தெய்வப்பெயர் தனக்
 கெதிரோ விலங்குபுயங்கயுமாக தீதிலிற் இத்தமகாபுருஷினைக்கண்ட வி
 ராமசங்கரர்கள் குக்கு விபத்தெனென்றொரு மகாராஜாசெய்வடைபித்த
 மாக மத்திரசுரனாகவருவாய் அவசரம் மைமலிந்தக்கொண்டிரு
 முன்னதாக ஒருவரம்பெற்றதக்கொண்டி அவருக்குநின்று நெய்ப்பு அ
 துருவரத்திற் அவருடைய காதலிகாரத்தின்பாவது பத்திர செய்
 து அவனுடைய புத்திராசுரிய குக்குமாக்கணை தன்மாய்ப்பவாபி
 த்துக்கொண்டி வாவென்று நமக்குச்சொல்லியிருந்தபொழுது அப்பொ
 ருஷிகோபிதானவன் இவந்தாசெய்து அந்நெய்யிற் குதாரபுருஷன்
 இறதபயிச்செய்க கொண்டுமென்று அந்தத்தெய்வப்பெயர் சொன்ன
 ன்ருள் வாராபித்ததாய்க்கொண்டி தீயாரவந் குதாரபெயர்யானு இவ்வி
 டப்பவத்ததற்குக் காரணமென்றுவென்று கொண்டுபொலமனரதார
 சனங்களைச் சிசாரித்தனன். அதற்குருக்குமாய்க்கண்டசொல்புதிராய் வா
 ராய்மங்கையரிக்காரியே நாய்சந்திரவாய்சத்திதாசன் என்யெட்டுக்கு
 மாந்ததன் னுபிடயி நுகக்கொ வேட்டையாடுதெயிமித்தம் இத்ததாராய்
 யநிலை வந்தெனென்று சொன்னான் அந்நேட்டமாத்திரத்தில் அ
 த மோகனப்பவானவன் நட்டுறைய கண்ணம் இவ்நகருத்தாய் ப
 லித்தென்று குதுகலமாக அந்தாராசுர ஆலாவையி கூப்பப்பபு
 றுணர்ந்தித்தனஞ்செய்து வினாவ இத்தகல்கொண்டே இருண்டி
 கம்போலக்கந்துதூக் பெய்வாணவியசெய்த தீயிபமயிச்சார்த்து பூ
 சப்பபி நானுயித சுதந்திரபிப்பனோடு குடிக்கப்பட்ட அளகபா
 ம் அபித்தி முறுபிப்புறவுச் கைகளிலுமித்த தவரத்திடுக்கிதபாபி
 ய பொலவனைபய்க்கொண்டவன் மேலெறித்த திராசுபாம.சிப உத்த
 ரியம் சோர்ந்துவினகவு. மூசமாகிபசுதாரவிடத்தில் அபிதபாசு
 செய்பச்செய்துவின்ற செவனும்பெடையுமாயிப் இராசாசகோரப்ப
 டிக்களைப்போல மாரிவிடத்தில் விரை யிருப்பார் வினகவுக் காம
 குறிப்புத்தொழும்பபு மத்தயாசுஞ்செய்து யிருத்தாக்கசெய்யாதி த
 லைப விராத்தும்பைக்கண்ணம் ராஜாபெடையாபிபமயிச்சார்த்து
 களிப்புகையும் பாரிப்பவன் பொல வஞ்சகமாகப் பார்த்துக் கொண்

[illegible]

வசிட்டீரர் வாக்கியம்.

வாராய் ஆதித்தகுலேசுவரன் மருத்துமகாராஜனை இந்தப்பிரகாரம் தஸ்பிரதாவாகிய பூக்ருமாங்கதாநாராஜன் வேட்டையாடித்திரும்பி வருவதைத் தரிமாங்கதன் சாரணர்களாலே கேள்விப்பட்டபி பிராமணசமங்கலஸ்திரிகள் மங்கலகீதங்களைப் பாடிக்கொண்டு பூரணரூப்பங்கள் தீபங்கள் முதலிய சபசகுனவஸ்துக்களைத் தாங்கி முன்னேற்றல் லவும் மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்கவும் தாள்வதைக்கேனைகளுக்கும் பாட சூழ்த்துசவியவும் மந்திரிமார்களுக்கும் நுஷிசிபோஷ்டர்களுக்கும் சாமனெனத் தமர்களுக்கும் நெருப்பிவரவும் எப்பிரகாரணியபேயித் தயிபிரதாவைக்க

ஏகாதேயகர் துவ

[illegible]

வாராய் என்விதாவேதெவரீருடைய கட்டினாப்படி யாவருளுமா
வில்லாமல் நடந்துவருகின்றனவென்றால் நான் ஆதிக்கேட்டுத் தன்
புத்திரனுடைய தரிமாங்கதனா திரண்டிடுங்கொண்டிருக்கிற தம்பக்கத்தி
வெட்டிவைத்துக்கொண்டிருக்கிற நுஷிக்ஷுதலான பெரி
யோர்களும்திறைத்திருக்கின்ற ஆதிக்கையையாரிசெய்தாரிசெய்த தா
வையாதெவரீருதவிய முனிவர்களுடைய ஆதிக்கத்திடுக்கெதற்கு
மீதுசுரணியத்தின் துட்டிமிருக்கின்ற வேட்டையாடி ஆயாசுதால் சந்
தவச்சேசாலைத்திலையடைந்தனவின் அந்தருத்திறி நாமசகீர்த்தனரு
செய்துகொண்டிருந்த மோகருபிகையகையி ரெண்டுதவந்தனதபும
சாங்கொபாங்கமகாத் தெரிவித்துத் தால்கவியாணத் தெய்வகாள்
ளவேண்டிமென்றுங் கருத்ததபும வெவெரிட்டணன் துவந்தறையெல்
லாங்கேட்டு அபர்சன் யாவருக்குகலமான மனசையுடையவர்களை
வருக்குமாங்கதமகாராஜிணப்பார்த்து நீர்அவருத்தவந்தபெண்ணுற
ரிமினிபத்திதல் பக்தியுடையவளாய்க் காணப்படுகிறதாய்லாமல் பரம
தேவனுடையபுத்திரியுமாயி ருக்கின்றான் ஆனால்அவையிலாகஞ்செய்
துக்கென்றவதில் யாதொருதடையுமில்லைமென்று தெய்வகாள்
வேந்தரிமாங்கதனுனவன் கிபங்கசைத்தகதவிட்டிதருக்கிப்பரபரப்பட்டு
அங்க சத்தொஷ்சித்தருயிர் சந்தியாயனிமுதவிய தப்பாரிகளிருக்கு
மிடத்திந்திருக்கென்று அவர்களையணங்கி வாருங்கொன்றாய்மாரிகளே த
ன்புருஷன் பாத்தங்களைக்கருவிடநீர் கல்லகடையெம் அவனைச்சேசுராத்
பயிராமமாயிய புரிமகாவித்தினுவாகவும் பாவனைசெய்துஅவன்சத்தேதா

ததையடைந்து அந்தக்காந்தரீவராஜனைஜெயித்து அவனால் காணிக்கை யாகக்கொடுக்கப்பட்ட நவரத்தினங்களைப்பெற்றுத் திக்குப்பாலரிக் களி டத்திலேபோய் அவர்களையாவரையும் ஜெயித்துவருகையில் மகாதேவ னாகியவருணராஜன் தோற்றுப்போய்விட அம்மகாதேவனுடைய புத் துரிசையபகரித்து நாகலோகத்தையடைந்து அந்தநாகராஜனவெற்றி கொண்டு அவனுடையபுத்திரிகாரத்தினங்கள் ஆயிரம்பேரையும் அபக ரித்துக்கொண்டுவந்து தண்டிதாவினுடைய திருவடிகளில் அந்தரத்தின ங்களைச் சமர்ப்பித்துத் தால்ஜெயங்கொண்ட வரலாற்றையும் ஆயிரத் தொருகண்ணிகைகளைத் தாண்டிரகித்துக்கொண்டிருந்ததையுஞ் சொல்லி த்தண்டனிட்டுநிற்கின்ற தரிமாங்கதனை மார்புறத்தழுவிய ஆறந்தபாவச னாய்க் கண்ணிரால் அவனைநனைத்து என்உயிரினுஞ்சிறந்தபுத்திரதிபமே புருஷகிங்கமே கண்மணியேயென்று கொண்டாடி அந்தஆயிரத்தொ ருகண்ணிகைகளையும் தண்டத்திரனுக்குக் கலியாணஞ்செய்வித்து அந்த நயரத்தினங்களை மோகஞ்ஞங்கிக்கொடுத்து ஐயுட்போகங்களை யனு பவித்துக்கொண்டிருந்தனன்.

இப்படி யனுபவித்துக்கொண்டிருக்கும்நாளில் ஏகாதசிவிரதத் துக்குப் பங்கஞ்செய்யச்சமயம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கின்ற அந்த மோகனுக்கினியினுடைய காமாந்தகாரத்தின்கப்பட்டு அவளொய்ச்சு மாக மதுரவசனங்களைப்பேசி வினையாடிருவருந் தாம்பூவாதிகளைத் தரித்துக்கொண்டு இருக்குஞ்சமயத்தில் வழக்கப்படிஸ்ரீஹரி தினமாங் கிய ஏகாதசிவிரதத்தைத்தொடக்கஞ்செய்யந்தசமிதிது இன்றையத்தின மொன்று வள்ளுவன்நகரமெங்குநிற்கிற்று பறைசாற்றினன் அப்பறை முழக்கத்தை ருக்குமாங்கத மகாராஜன் கேட்டமாதிரிதத்தில் ஸ்ரீஹரி ஹரியென்று பகவத்நாமங்களை ஸ்மரித்துக்கொண்டே பஞ்ச சயனத் தைவிட்டுப் பூமியில்குதித்து வாயிலுள்ளதாம்பூலத்தை யுமிழ்ந்துவிட் டிச் ச-சவார்த்தைகளைப்பேசாமல் ஸ்ரீபுருஷோத்தமரை ஸ்மரணசெ ய்ந்துகொண்டிருக்கின்ற மக-ராஜனப்பார்த்து இதுபரியந்தம்அரசன் ஏகாதசிவிரதத்தை ஆசரிப்பது தனக்குத்தெரியாததுபோல மோகனு ங்கிவஞ்சகமாகச் சொல்லுகிறான் வாரீராவ் பிராணபதமாகியஇயீடநா யகனோ என்னுடனேசரசவார்த்தைகளைப்பேசிக்கொண்டிருந்தும்போ லிருந்து சரோலென்று பூமியில்குதித்துத் தாம்பூலத்தையமிழ்ந்துவிட் டு ஸ்ரீபகவத்நாமங்களை ஸ்மரிப்பதற்குக் காரணமென்ன இவென்ன ஆச்சரிய கரமாயிருக்கின்றது எனக்கு விசிதமாகச் சொல்லக் கடவீ ரென்று பிரார்த்தியா நின்ற மோகனுக்கினியைப்பார்த்து ஸ்ரீஹரி

ணவ சாமோபாய நிஷ்டைஞகியருக்குமாங்கத மகாராஜனுனவன் சொல்லுகின்றான் வாராய் மோகனுங்கியே இன்றைத் தினம் ஏகாத்மிகாவிரதத்தைத் தொடக்கஞ் செய்யுந் தசயிதின மேலும் இதுகார்த்திகைமாதம் இந்தமாதம் மற்றமாதங்களுக்குள்ளே முக்கியமானது இது னுடையவிவரத்தையும் ஏகாத்மியினுடைய மகாத்துமியத்தையுஞ் சருக்கமாகச் சொல்லுகிறேன்கேளென்றுருக்குமாங்கத மகாராஜன் சொல்லுகிறான்.

ருக்குமாங்கதமகாராஜன் வாக்கியம்.

வாராய் மோகனுங்கியே தமது நிரோதுகஜாயமானகடாசுத்தினுல் திருவுற்றியில் சதுமுகனைப்பெற்று அவனுடையபுருவவேர்வைக்கு மிழியினின்றஞ் சங்கரபகவானைத் தோற்றுவித்து அவர்களுக்குச் சிருஷ்டித்தொழிலையுந் சங்கரத்தொழிலையுந் கொடுத்த அவர்களுக்குள் ளேதான் அந்தரியாய்யாயிருந்து அந்த இரண்டுகிரியைகளையும் நடத்திக்கொண்டி அம்முறையின்படித் தாம்உபெற்றிராளுகிப்பிரானகோடிகளையுந் துக் சகலாண்டங்களுக்கும் உள்நுழையும்புமாய்நிறைந்து ஷாடஞுண்ணிய பரப்பிரமமாய்விளங்காநின்ற சர்வேஸ்வர ரானவர் முப்பத்திரண்டிலகும்பேயாசனை விசாலமுள்ள திருப்பாங்கடனுக்குள் ளே யிராநின்ற பத்துயோசனைப்பரப்பும் ஏழுயோசனையுபயமுமுள்ள திருக்கோயிலில் மூன்றுலகும் யோசனைநீளமும் ஒன்றாலகும் யோசனை அகலமுமுடைய சேஷசயனத்தினிமிது இரண்டனாலகும் தீர்க்கமாகிய திருமேனியுடையவராய்ச் சடனித்துப் பகலுமிரவுமாய் ய காலசக்கரநடக்கும்படித் திருக்கண்கள் விழித்துறங்காநின்ற யோக நித்தினாயிலிருந்து எழுந்தருளுகின்ற பிராதகாலமாக்கும் இந்தக்கார்த்திகைமாதம் ஸ்ரீசர்வேஸ்வரர் திருக்கண்களிலித்தருளுகின்ற காலமாகவும் திரிவிக்கிரமஸ்ரீத்திபானவர் மூன்றுமகன் இரந்து திரிலோகத்தையும் இரண்டடியா லளந்துகொண்டி மற்றொருடிக்குத் தன்மேல்திருவடிவைத்துப் பாதாளலோகத்தில் அழுத்தியபோது மகாபலிசக்கிரவர்த்தி திரிவிக்கிரமஸ்ரீத்தியைச் சேவித்து, இத்தினத்தில் பாவரும் தீபராசிகளையியற்றித் தேவரீர் என்விஷயத்தில்நடாத்திய சரித்திரங்களைச் சொல்லி விரதத்தையாசரிக்குப்படிவரத்தைக்கேட்டுப்பெற்றுக்கொண்ட அந்தக்காலமாகவும் அக்கினிநகரத்திரமாகிய கிர்த்திகை நகரத்திரமும் பெளரிதமித்தியும்சம்பந்தப்படுகின்றபடியால் அக்கினியினுலே ஸ்ரீசர்வேஸ்வரருக்குத் திருப்புகியெய்து சாந்தியெய்யவேண்டிய காலமாகவும் விளங்காநின்ற இந்தமாச முழுமையும் லோகேஸ்வரர்களுக்கு நமஸ்காரமாகிய ஸ்ரீஹரியானவர் அரிச்சாவதாராய் எழுந்தருளி

யிருக்கும் திருக்கோயில்களிலும் தங்கள் தங்கள் கிரகங்களிலும் திபரா
கிளை ஏற்றி வைக்க வேண்டி மென்றும் மாய் சமுதலிய தாமசபதாரித்த
ந்களை விலக்கவேண்டி மென்றும் அவற்றை விலக்காமல் புசித்தவர்கள்
ஊர்ப்பவற்றியாய்ப்பிறப்பார்களென்றும் மாசங்கள் தோறும் இரண்டு
பட்சங்களிலும் வருகின்ற ஸ்ரீஹரி தினமாகிய ஏகாதசி விரதத்தை யது
ஷ்டிக்காமற்போயினும் இந்த மாசத்துப் பூர்வபட்சத்திலாவது தசமி
யில் ஒருவேளை போஜனஞ் செய்ந்து ஏகாதசியில் ஆகார நித்திரா திகளை ஒ
ழித்து மறநாள் துவாதசியில் அநுனோதயத்துக்கு முன்னே ஸ்ரீஹரி
பைஜராதித்த ஒரு அநிதியோயிபாரணை செய்து ஸ்ரீயப்பதியினுடைய
ஆலயங்களிலும் பகவத் குருநுபவஞ் செய்யு பிடங்களிலுஞ் செய்
து அன்று பகற்பொழுதையும் நித்திராயில்லாமலே போக்கி இராத்நி
ரிக்கும் போஜனஞ் செய்யாமல் இப்படி நான்கு வேளை போஜனத்தை
யும் ஒழித்து ஏகாதசி விரதத்தை யாசரிக்க வேண்டி மென்றும் இம்மாச
த்தில் நோற்கவேண்டிய கிருஷ்ணவிரதத்தை யதாசாஸ்திரமாகக் கொ
ண்டாடவேண்டி மென்றும் இந்த விரதிகள் நிரதிகையானந்த பரமபதத்
தையடைவதற்குச் சந்தேகமில்லையென்று வைதிகபுராண இதிகாசங்
கள் கூறுகின்றன. ஆகையால் இன்று காந்திகைமாசப் பூர்வபட்ச ஏகா
தசிக்கு முதல்நாளாயி யதசமித்கு இத்தினத்தில் நால்பஞ்சமனத்தின்
மேல் உட்காந்து உன் னோடு சல்லாபவாரித்தைகளைப்பேசித் தாம்பூலா
திகளைத்தரித்து வைதிகவிரதபங்கஞ் செய்து கொள்ளக்கூடாதென்று ரு
க்மாமங்கதமகாராஜன் சொல்லக்கேட்ட மோகனாங்கிசொல்லுகிறான்
வாரீர் என்பிராணபதமாகிய நாயகனோ முடிவிலே சொன்ன கிருஷ்ண
விரதத்தை எப்படி ஆசரிக்கிறது ஆசரிப்பதினாலே யுண்டாகும் பலன்
யாது அதுகளை எனக்கு விசிதமாகச் சொல்லவேண்டி மென்று பிராரித்
தியாநின்ற மோகனாங்கியைப்பாரித்து மகாராஜன் சொல்லுகிறான்.

வசிஷ்டர் வாக்கியம்.

வாராய்மணித்தண்டகுலேசனாகிய மருத்துமகாராஜனே இப்படி
த்தன்னைப்பிராத்தியாநின்றமோகனாங்கியைப்பாரித்து ருக்மாமங்கதம
காராஜன் சொல்லுகிறான் கேளாய் பெண்ணமுதே ஆடிமாத முதலா
கிய நான்குமாதங்களுஞ் சிராரித்தமாதமென்று சொல்லப்படும் இந்த
நாலு மாசமும் சாதுர்வரணத்தாரிகளும் விரதத்தை நியமித்துக்கொண்
டியதாசாஸ்திரமாக எட்டு ஏகாதசியையும் உபவாசமிருந்து தமக்கிஷ்ட
மான பதாரித்தங்களிலே ஏதாவதொன்றைப் புசிக்கிறில்லையென்றுத
ங்களுக்குள்ளே சங்கேதஞ் செய்துகொண்டு எண்ணெயைத்தின் டாமல்
நெய்யிட்டிக்கொண்டு நெல்லிப்பருப்பாகிய அரைப்பினால் அரைப்ப

பொக்கி ஸ்நானஞ்செய்துபிராமணேத்தமர்களாகிய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை உபசாரஞ்செய்து அழைத்துவந்து ஒருநிவ்வியாசனத்தி லெழுந்தருளப்பண்ணிச் சாளக்கிராமம் ஸ்ரீமூர்த்தங்கரம் கோதானம் பூதானங்களைச்செய்து ஐப்பசிமாசமுங் கடந்தபிற்பாடி இந்தக்கார்த்திகைமாதத்து முப்பதுதினமும் கிருஷ்ணவிரதத்தை மேற்கொண்டு ஒருவேளை போஜனமும் ஒருவேளை பாலுமாகப்புகித்து அதற்குக்கூடாமை யாயிருந்தால் ஒருநாள் போஜனமும் ஒருநாள் பால்கனிமாவுமுதலிய அலகாரங்களையும்உண்டு ஸ்ரீஹரிஸ்வரணசெய்துகொண்டு கிருஷ்ணவிரதத்தை யனுஷ்டிப்பார்கள். இந்த மாதங்களில்செய்ததானம் சிபிதாயிருப்பினும் அதுஅனந்தாயிரமாகப்பெருகும் இவ்வாறு கிருஷ்ணவிரதத்தை யாசரிப்பவர்கள் ஜனனமரணமாயிய சமுத்திரதத்தைக்கடந்து பிரம்ருத்திராதிசுருக்கும் அடைகிறதற்குத் துல்லபமாகியபரமபதத்தை எளிதிலேபெறுவார்கள். இதுமேற்கொன்ன இசுகாசுபராணிகளின் கருத்தென்றுசொல்லி வாராய்கோமளமே இன்றுஹரிவாசரத்துக்குத் தொடக்கஞ்செய்யுந் தசமிதிதியாகையால் நால் திரீத்தமாடி ஊர்த்துவ புண்டரந்தரித்து ஸ்ரீபகவானே ஆராதித்து ஒருவேளைப் போஜனஞ்செய்து இராத்நிரிக்குஸ்தூரீசங்கமயில்லாமல் தனியேதரிப்பசயனத்தில் சயனிக்கவேண்டு மென்றனன்

அதுகேட்டு மோகனாந்நியானவள் நாம் பிரமதேவரிடத்திலிருந்துவந்து நெறிநாளாச்சு இதுவரைக்கும் இந்தராஜனுடைய ஏகாதசிவிரதத்தைக் கெடுப்பதற்குச் சமயம் வாய்க்காமற் போய்விட்டது இப்போது அந்தப்பிரமதேவருடைய கடைக்கத்தினுலே நல்லசமயம் வாய்த்தது இந்தக்காலந்தப்பிப்போனால் இனிஎப்போது நமக்குக் கிடமிமென்று தனக்குள்ளே ஆலோசனை பண்ணிக்கொண்டு வாராய் என் இஷ்டநாயகரே தரிசொருபர்களாகிய அரசர்கள் தங்களுடைய குடையிலி கீழுள்ளஜனங்களை விரோசிரம தரிமந்தவருமல் செங்கோல் செலுத்தித் துஷ்டநிக்கிரகம் சிஷ்டபரிபாலனஞ்செய்து நெற்பயிர் முதலானவைகளை யழிக்கவொண்ணாமல் மிருகங்களை வேட்டையாடிக் கொன்று, புகிக்கும்படிச் சாஸ்திரங்களில் விதித்திருக்கின்ற முயல் முதலியவற்றைக் கொண்டுவந்து பாகஞ்செய்து தீவ்வியானன்னங்களோடு பகித்த அனிக ரூபலாவண்ணியமுள்ள பெளவனஸ்தூரிகளோடு நானாவித காமபோகங்களை யனுபவிப்பார்கள் இதன்றோ ராஜதரிமமென்றுசொல்ல அதற்குமகாராஜன் சொல்லுகிறான். வாராய்வனிதாரத்தினமே ஸ்ரீஹரிதினமாகிய ஏகாதசியை அநாதாஞ்செய்து புகித்து மூடமதியானவன் தமக்கு ஒப்பும்உயர்வுமில்லாத ஸ்ரீபரந்தா

மன அஜசங்கிராதிகளோடு சமானமென்று நினைக்கிறவன், அப்பொரு ஷெய்யமாய் நித்தியமாய் விளங்காநின்ற வேதங்களை உலகத்தினுஞ் செய்தவன், பிராமணனைப் பசுவைச் சிசுவை ஸ்தூதிரைக் கொம்பண்ணி னவன், சத்துருவால் வருத்தப்பட்டித் தன்னை அடைக்கலம் புருந்த வனைக் கைசோரவிட்டவன், செய்தன்மிறுந்தவன் ஆலங்குளிலேபுரிச் சிசெய்தவன், தனக்குப்போத காசிரியனைவணங்க நாணுகின்றவன், யுத்தகளத்தில் தன்னரசனைக் கைவிட்டோடினவன், மயக்கங்களைக் கண்டிற் றோழாதவன், தாய்தந்தையர்களைத் துஷ்ணித்தவன், நெடுவந்தவி ருந்ததை யோட்டிவிட்டித் தனியேசாப்பிட்டவன், டரதாரகமயஞ்செ ய்கின்றவன், தானறிந்ததை இல்லையென்றவன், முதலானவர்கள் அடைகிற நரகத்தைப் பெறுவானென்பது புராணசித்தம். ஆகையால் இந்தமகாவிரதத்தை யனுஷ்டிக்காமல் விடமாட்டேன் என்று சொல் லுகின்ற முக்குமாங்கத மகாராஜனைப்பார்த்து மோகனாங்கி சொல் லுகின்றான்.

கௌரீபூபதி நீர் என்னுடனே சரசசல்லபவாரித்தைகளைப்பே சிஎன்னைக் காமாந்தகாரத்துக் குள்ளாகி ஏறவிட்டேணியை வாங்குவா னாப்போல என்னோடுகலவாமல் தனியேயிருக்க எண்ணங்கொள்வது உமக்குத்தகுமோ இப்போது என்னை ஆலங்குளதிகள்செய்து அணை யாவிட்டால் சகிக்கஎன்னால் முடியுமோ காலதாமசம்பண்ணாமல் என் னுடைய கோரிக்கையை ஈடேற்றி இன்றுமுழுதும் என்னோடுசேர்ந் திருந்து இஷ்டபோகங்களை யனுபவிக்கக்கடவீரென்று இன்னும்பல வாறுகக்கேட்டுக் கொள்ளுகின்ற மோகனாங்கியைப்பார்த்து மகாராஜன் சொல்லுகிறான். வாராய் சுருணசீலையே முத்திசாதனமாகியஇந்தவை தீசுவிரதத்தை யாசரிக்காமல் விடமாட்டேன் விரதபங்க நேரிடும்படி இன்றுஉன்னோடு சங்கமமுஞ் செய்யமாட்டேனென்று திடமாகச்சொ ல்வினன். இப்படிச்சொல்லிய இந்தமகாராஜனவன் தம்முடையவ சப்படுகிறவளுக்க காணப்படவில்லையே ஆயினும் தாம்முன்னே இவ னிடத்தில் பெற்றிருக்கும் வரத்தைக்கொண்டு இவன்விரதத்தையப்பங்க ள்செய்வோமென்று தனக்குள்ளே தீர்மானித்துக்கொண்டு சொல்லு கின்றான் வாரிசத்தியவிரதசீலரோ ஆகியில்வேட்டைக்குவந்து மந்தர கிரிசமீபத்திலேஒருதிவ்வியசந்தனச்சோலையில் ஸ்ரீஹரிநாம சங்கீர்த் தனஞ் செய்து கொண்டிருந்த என்னைக் கரந்தருவ விவாகமாகப்படின ரிந்தபோது ஸ்ரீமாதவருடைய திருவடியின்மேல் பிரமாணஞ் செய்து நீர்கொடுத்திருக்கிறவரம் ஒன்றையும் இப்போது எனக்குத்தயை செய்யவேண்டும், அதாவதுஇன்றையத்தினம் நீர் என்னுடையமனோ

புஷ்டிப்படி என்மொச்சேரிந்து ஏகபோகங்களை யனுபவித்து எனக் குத் திருப்பிச்செய்வது தான் வேறன்மென்று சொல்லுகிற மோகனங்கியைப்பாரித்து ருக்குமாந்தமகாராஜன் சொல்லுகிறான். வாராய்சுந்தரி உனக்குதான் கொடுத்திருக்கிற வரத்தைத்தருகிறதில்லை யென்றதிக்கிறதில்லை ஆயினும் இத்தபுரிநினைமாதிய ஏகாதசவிரதத்தை ஆதரிக்காதவனுடைய ஜன்மம் சந்திரோதயமில்லாத இராக்காலமும், நற்குணநற்செய்கையமைந்த குலஸ்திரியில்லாத வீழும், கற்று வல்லவரில்லாத சபையும், ஸ்ரீகோவிந்தருடைய ஆலயமில்லாததேசமும் துளசியில்லாத நந்தவனமும், நாயகனில்லாதஸ்திரீயும், தயைசாந்தியில்லாத தபமும் போல வியரித்தமாச்சே, ஆனையாக் நீ இன்று விரதத்திற்குமாத்திரம் குறைவுநேரிடாமல் என்னுயிரையாவது எந்தேவிமாரிகளையாவது என்யிரியமுள்ள புத்திரரையாவது என்சகலசம்பத்துக்களையாவது கேட்டால் யாத்தாருதையுமில்லாமல்கொடுக்கிறேன் ஸ்ரீமூரீவிரதத்தை மாத்திரங் கெடுக்கிறினைக்கவேண்டாமென்று மிகவும்திரந்துகேட்கின்ற மகாராஜனப்பாரித்து மோகனங்கி சொல்லுகின்றான். வாரீரராஜனோ ஷ்டிடமோ எனக்குச்செய்திருக்கிற சத்தியத்தைக்காப்பாற்றாமல் ஏகாதசவிரதத்தைமாத்திரம் அதுஷ்டித்து என்னபலனைக்காணப்போகிறீர்பூர்வத்தில் விசுவாமித்திரருக்குச்சொல்லிய வாக்குத்தத்தத்தை நிறைவேற்றுவதின்மித்தமன்றோ அரிச்சந்திரமகாராஜனுனவர் தம்முடைய நாடு நகரங்களைஇழந்து பெண்சாதிபிள்ளைகளையும் விட்டுப்பிரிந்துஒருபுலையனுக்கு அடிமைப்பட்டார். மேலும் தசரதச்சக்கரவர்த்தியானவர் தம்முடைய இளையபெண்சாதிக்குத் தாம்கொடுத்திருந்த வரத்தைப்பரிபாலனஞ்செய்யும் பொருட்டன்றோ தம்முடையபிராணனையும் விட்டுவிட்டார். இன்னும்அநேக சத்தியசந்தர்களாகிய அரசரீக ருடைய சரித்திரங்களைக் கேட்டுமறியீரோ உத்தமமாகிய சந்திரவயிசத்து மகாராஜனையும் ஸ்ரீமூரீபக்தனாகவுமிருந்து நீரிடுப்படிச் சத்தியந்தவறுகிற தாயிருந்தால்நானென்னசெய்யப்போகிறேனென்றுஅநிகளுக்கத்தோடு கண்களில்ஜலம் தாறாதாயாயொழுதுமப்படித் தண்ணுடலில்தரித்திருந்த திவ்வியாபரணங்களையெல்லாம் கழற்றியெறிந்துவிட்டு முகத்திலணிந்த சிந்தூரதிலகத்தை யழித்துப் புஷ்டிபங்களுகின்ற பூங்கொம்பு போலத் தனாயில்விழ்ந்து புரண்டபுலம்பிக்கொண் டிருந்தனர்.

இதுகண்ணி மகாராஜனுனவன் இவளிடத்திலே அல்ப போகத்தை இச்சித்தன்றோஇப்போது இந்தச்சங்கடத்துக்குள்ளானோம்தென்ன மதிமோசம் போனோமெயென்று தனக்குள்ளே கிலேசமடைந்துபெ

நாமுச்சுவிட்டிச் சோர்ந்து சுவரிலேசாய்ந்து சித்தப்பிரமையடைந்திருந்தான். இந்தமோகஞ்ஞெயினுடைய கூக்குரல்கேட்டித் தர்மாங்கதனுவன் நம்முடைய அரண்மனைக்குள்ளே இதுவரையுங்கேட்டியாத அமுருரல்இன்னறத்தினம் பிறப்பதற்குக்காரணமென்று நம்முடையபிதாவாகிய மகாராஜனுக்குத்தான் என்னசம்பவித்ததோ மற்றவர்களுக்குத்தான் என்னதிக்குநேரிட்டதோ எனவோ அனதயறியவேண்மிமென்று தனக்குள்ளே அதிகவிசாரத்தையுடையவனும்கேட்கிரமாக ருக்குமாங்கதனுடைய இருப்பிடத்துக்குவந்து மகாராஜன்சோர்ந்தருப்பதையும் மோகனுக்கி பூமியிற் றுணியின்கொண்டி புலப் புலவதையும்பார்த்து அவ்விருவரையுஞ்சேவித்து மோகனுக்கிக்குச்சமீபத்திலேபோய்வாரீர்என்மாதாவே உமக்குஆராலே என்னகுறைநடந்ததுஅனதஉப்முடைய புத்திரானுகிப அடியேனுக்குச் சொல்லிபுறவேணும்மென்றுபிரார்த்தியாநின்ற தர்மாங்கதனைப்பார்த்து மோகனுக்கிச்சொல்லுகின்றான். வாராய்தர்மாங்கதா யாருடனனக்கொருபொல்லாங்கு செய்யவிலலைஉன்னுடைய பிதாவானவர்ஆத்யில் என்னவிவாகஞ்செய்துகொள்ள அழைத்துவரும்போது எனக்குஒருவரங்கொயித்திருந்தாரி அந்தவரத்தைஇன்றைக்கு எனக்குத்தாச்சொல்லிக்கேட்டால் அதைத்தடைச்செய்கின்றனரி இதுவேயல்லாமல் மற்றொருவரால் எனக்கொருபொல்லாங்கும்தேரிடவில்லை முன்னிருந்த சந்திர வமிசத்துராஜர்கள் ஒருவருஞ்சத்தியநந்தபிப் போனதில்லையே இப்போதுஇவர் எந்தவதுவிருவோ அசத்தியத்துக்கு உட்படுவாராகக்காணப்படுகிறாரி இப்படிப்பிரமாணத்தைக் காப்பாற்றுவரிடத்தில் பாரியாளாகநின்ற வாழ்வதிலும்பிராணனைவிட்டுவிடுகிறது சரிவோத்தமமன்றோ வென்று பலவாறுகச்சொல்லுகின்ற மோகனுக்கியைப்பார்த்துத் தர்மாங்கதன்சொல்லுகிறான்.

வாரீர்அம்மா நம்முடையமகாராஜாவானவர் சத்தியந் தவறுகின்றவரல்லரிநான் அதையறிந்துவருகிறேன் நீரொன்றுக்கும்பயப்படவேண்டாமென்று தெற்றிவிட்டித் தன்பிதாவாகிய ருக்குமாங்கத மகாராஜனிடத்திற்சென்று வாரீர்என்பிதாவே நீரிதமக்குச்செய்திருந்தசத்தியத்தைப் பிசுருகிறஎன்றாயாகிய மோகனுக்கியம்மாள் சொல்லுகிறாளேபிரமகல்பம்வந்தபோகினுஞ் சத்தியத்திலிருந்துமாருபருஷ்டோஷிடராகிய உமக்குஇந்தஅபவாதம் இப்போதுவருவதற்குறிமீத்தமென்னவென்று வணங்கிக்கேட்கின்ற தர்மாங்கதனைப்பார்த்து விதர்ப்பதேசராஜனுகியருக்குமான்சதன் சொல்லுகிறன் கேளாய் அருமந்தபிள்ளையே நான் பூர்வத்தில் அவனுக்குஒருவரங்கொயித்திருந்ததுண்டு அந்தவரத்து

க்காமகாவிரததினமாகிய இன்றுநான் தம் ஸ்ரோமிகலந்து இஷ்டப்போகங்
களைப் பனுப்பிக்குப்படி என்னைத் துராகதமாகக்கேட்கின்றான் விரதபங்க
ம்நேரிடவாட்டாமல் வேறே எதைக்கேட்பினும் நான்தருகிறேனென்
று பலவூனியவசனங்கவாற்றக்கேட்பிக் கொண்டாலும் எனக்கு இணங்கவி
ல்வையே இதைத்தான் நான் சத்தியம்பிசெய்கிறதாகச் சொல்லுகின்றான்
இதற்கு நான் என்ன செய்யப்போகிறேனென்று தனக்குள்ளே அதிக
னக்காக்கிராந்தனாய்ச் சொல்லினன், இதுகேட்டுத்தீர்மானத்தினவன்
தம்முடையபிதாவாகிய மகாராசனவர விரதத்துக்குச்சிறிதும் குறை
வுசம்பவிக்காமல் சத்தியத்தையும் நிறைவேற்றவேண்டி மேலுதவிப்படி
முடியப் போகிறதென்று தனக்குள்ளே ஆலோசித்து ஸ்ரீஹரியைத்தி
யாணித்துக்கொண்டே தன்தாய்மாரிக ளைடையிற் போய் இந்தச் செ
ய்திகளைப் பெல்லாம் விவரித்துச் சொன்னான் சொன்னவுடனே அந்தநா
னமேவிமாரிகளும் ஒக்கோநம்முடைய நாயகருக்கு இப்படிப்பட்ட தர்
மசங்கடமும் நேரிட்டதோவென்று சிந்தாருநத்தையடைந்தவர்களா
ய்ச் சீக்கிரத்திலே தங்கள் நாயகனாகிய மகாராஜனிடத்திற் போய் அவர்
கருங்குள்ளே சிறந்தவளாகிய சந்தியாவளியென்பவள் சொல்லுகின்றான்

வாரீர் எங்களுக்குப் பிராணபதமாகிய நாயகரோ நீர் சகலசாஸ்தி
ரங்களையும் விசாரணை செய்தவராக இருந்தும் எவ்வளவுதான் ஆலோ
சனையில்லாத காரியத்தைச் செய்துகொண்டீர் எங்களுக்குத் தெய்வமா
கிய உம்முடைய கருத்துக்கியைச் சந்து நடந்துகொள்வதன்றோ எங்களு
டைய முக்கிய கடமையென்று நினைத்து ஆதியில் நீர் யத்தனித்தவிவா
ககாரியத்துக்கும் ஒத்துக்கொண்டோம் அதனாலன்றோ இப்படிப்பட்ட
பசங்கடம் நேரிட்டது இதுவும் ஸ்ரீ சரீவேஸ்வரருடைய சங்கல்பமே
யல்லாமல் வேறே என்ன இருக்கின்றதென்று சொல்லிவிட்டு மோகனா
ங்கியி னிடத்திற் சென்று வாராய்தங்கையே மோகனாங்கி என்னகாரிய
ஞ் செய்தாய் இதோ சித்திரப்பிரதிமையொன்றும் மூத்துமாலையொன்றும்
புஷ்பமாலையொன்றும் அலங்காரஞ்செய்து பணிநீர்தெளித்துப் பஞ்ச
சயனங்களை விரித்திருக்கின்ற சப்ரகடமஞ்சம்ருக்கச் செய்து உரமாகிய
மேனியில் புழுதிபொருந்தும்படி ஒன்றுமில்லாதவளைப்போலப் பூ
மியிற் பரஞ்ஞானேன் இதென்னகொலம் எழுந்திருந் எழுந்திருந் வென்று
தன் ஸ்ரீரண்டி வாகங்களினுஞ் சேர்த்து முனி எய்க்கா நின்ற சந்தியாவளி தே
வியினுடைய இரண்டுகரங்களையும் நீக்கிவிட்டு மறுபடியுந் தனாயில் ப
டுத்துக் கண்களில் நீர்பெருகத் துக்கித்துக்கொண்டிருந்தனன். அதுக
ண்டி சந்தியாவளி தேவியானவள் அஞ்ஞானப் நிறைந்த மூடமனங்களை

நானாவிதமாகச் செலவித்துப்பெற்றவசனங்களைப் பெரிசென்றோ வரியப் படுத்த வேண்டியென்று தனக்குள்ளே நினைத்துக்கொண்டு கொண்டிருக்கின்றான். வாராய்க்குணபூஷணம் தயம், சாத்தம், சந்திரம், வீரம், முதலியசத்தகுணங்களுக்கிருப்பிடமாயும் திடமும் தீர்மானமுமுள்ளவியசந்தராயும், நம்பிடத்தல் அகத்திரிபுண்டையவராயும் இத்திபுண்டலத்துக்கு நிருபராயும் விளங்குகிறான், ராஜகோபீடவா பஞ்சு குத்தியுடைய கடாஷத்தினும் நம்முடிக்ஞானிகள் செய்ததவத்தாலும் நாம் நோற்றநோன்பாலும் நமக்குக்கணவனாகப் பெற்றிருக்கின்றோம் நமக்கும் ஒருகுறைவுமுண்டோ வாராய்பொகளுந்தி மகாராஜகணவர் உண்ணப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்தியிப்பு எந்த எல்லோலாராயும் அனாதா ரஞ்செய்து உண்ணிடத்தலேயே முட்டிவிட்டதென்றே உவந்து உன் சொற்படிநடத்துவது வசதநானும்மற்றத்தவரானாந் திருப்பிடத்த விமாரிகஞ்செய்யின்றான் எனவருத்தியல்லாதவர்களைப்பெறுவது மதிருவனத்துக்கு எவ்வளவுராபாசமும் உண்டாக ஓட்டமும் தீரிகளிருவரும் ஒருமித்துவாழ்த்துக்கொண்டிருந்தால் துன்பமே உண்டாய வாழ்வாக நினைத்துக்கொண்டிருந்தோம் துன்பம் உண்டாயும் துன்பம் யார்செய்த வஞ்சனையோ நிமித்தஞ்செய்தவையடைந்து தனாயிற்புரளமகாராஜரும் பெருஞ்சர்த்துணித்தாரோ வாராய்பெண்ணின் நாய்க்கெம் உண்மணி விருக்கிற்றவியாகுலத்தை பெனக்குச்செய் வக்கவா பென்று அவனுடம்பிவிசாலிசிற தூசைத்துடைத்துக்கொண்டே இருப்ப சொற்களால் வேண்டிக்கொண்ட சந்தியாவளித்தெய்வியினுடையமுதத்தைப்பார்த்து ஈனசரத்தொழி தெப்பித்தெய்வியி சொல்லுகின்றான்.

வாராய் சந்தியாவளித்தெய்வியி ருத்த குகைமாங்கதமகாராஜனுனவர் ஆதியில் எனக்கொருவாங்கொடுத்திருந்தார் அந்தவாழ்த்துக்களால் நமத்தினம்என்னுடனேகலந்த விட்டபொகங்களை யொப்பங்கிளம்பலசேட்டேன் அதைமறுத்துச்சந்தியத்ததைப் பிறருடைய நாய்க்கிளாந்துங்கேட்கவிட்கெய் இதைஎல்லிவித்திலே செய்யமாட்டாயம் என்று யத்தையே தவறிப்போகின்றவரிடத்திலிருந்து இனிஎன் எனவாழ்வதாம் வாழப்போகிறோமென்று எனக்குள்ளேதோற்றப்பட்டு அநிகவிசைத்ததையடைந்திருக்கிறேனே யல்லாமல் மற்றொருகுறைவுமில்லென்று சொல்லாநின்ற மோகனுங்கெயப்பார்த்துச் சந்தியாவளிச்சொல்லுகின்றான். வாராய்விவேககுணசுத்திரவியாகத்துக்கு முன்னேதாயிற்தை யார்முதலிய முத்தோர்களுடைய சொல்லிவந்தியிலுக்கலியாணநட

ந்தயின் தம்முடைய மனவாளன் அழகும் நற்குணங்களும்கம்பத்துமில்லாமல் ஞான பாகவுட்கவிக்ருதியனாகவுந்தரித்திருக்கவும் இருந்தபோதிலும் அவனுக்கு வேண்டிய உபசாரங்களைச் செய்வதில் மனஞ்சிறிதுங் கூசாமல் அவனைத் தெய்வமாகப்பாவித்து அவன் சொல்வழியிலும் நன்முதமக்கென யாதொருதந்தரமுமில்லாமல் நடப்பதன்மீது உத்தமஸ்திரீகளுக்குப் பரமதர்மம், இதுருக்கடமும் எவ்வொருத்ததன்புருஷன் சொல்லையிதடக்கல் ருளோ அந்த அந்நஸ்திரீபுருவாகப்பிறப்பாள் இதைக்குறித்து எனக்கு அதுபவசித்தமாகிய ஒரு விசித்திரகதை சொல்லுகிறேன் கேளு என்று சொல்லுகிறார்.

சந்தியாவளிதேவி வாக்கியம்.

கௌரவ பிரமதேவருடைய புத்திரிகாரத்தினமே எனக்கு விவாகம் நடப்பதற்கு முன்னே மாவவதேசாதிபதியான பிதாவினுடைய சந்திரகண்ணியி லிருக்குப்போது பிரமதி பிசிலிகாந்தமான சமஸ்தபிராண கொடிகளுக்குங் காமததை உண்டாக்கி லோக விர்த்திசெய்யாநின்ற இடங் கொதண்டபாஷிபகிய மன்மதனைக்குறித்துக்கலியாணமில்லாத கன்னிகைகள் சகலசுருணங்களுமமைந்த அழகெனந்தரபுருஷன் தங்களுக்குப் பரித்தாவாகவும் தங்களுடைய மனம் அந்நிபுருஷரீகனிடத்திற் செல்லாமல் தங்களுக்குரிய நாயகனிடத்திலேயேயுதிருப்படியாகவும் தைமாதத்தன் நோற்றின்ற விரதத்தினத்தில் நான் உபவாசமிருந்து எந்தோழியாகிளோயி விளையாட்டித்தனத்தாலம்மைப்பள்ளியண்டைபோனேன் பொனசமயத்தில் மடைத்தொழிலாளர்கள் பெருங்கட்டைகளைப்பிளந்து கொண்டிருந்தனர் அவர்களிலே ஒருமடையன் பிளந்த கட்டையிலிருந்தும் ஒருபுருவெளிப்பட்டு ஆயாசத்தாலே நெளியமாட்டாமல் சோர்ந்திருப்பதைக்கண்டு பரிதபித்து என்னுகையில் எரித்துச் சற்றுநேரம் வைத்துக்கொண்டு சைத்தியோபசாரஞ்செய்தேன் அப்போது அந்தக் கிருமியானது முரிச்சைத் தெளிந் து எண்ணப்பார்க்கு அது ஆச்சரியகரமாகச் சொல்லுகின்றது.

வாராய் சந்தியாவளி நான் முற்பிறப்பிலே தண்டியனாகிய ஒரு சிற்றரசனுக்குப் புத்திரியாய்ப்பிறந்திருந்தேன் ஸ்ரீவிஷ்ணுபத்தனாகவும் மிகவும் சாகுவாகவு மிருந்த ஸ்ரீஹிபாத இருதயனென்னும் பெயரையுடைய ஒருவனுக்கு வாழ்க்கைப்பட்டு அவன்ருபி சுகபோகங்களை யனுபவித்துக்கொண்டு வரும்நாளில் அந்தப்புருஷன் பகவத் ஸகங்கரியத்தில் தன்னிடத்திலுள்ள பொருள்களை யெல்லாந் செலவழித்தான் மாக்கவங்கனிலேறிப் பாரசிகமுதலிய அந்நியதேசங்களிற் போய்ச் செய்யும் வியாபாரத்தில் றஷ்டம் வந்தபடியால் என் பிதாவானவன்

எனக்கிட்ட ஆபரணங்களை யும் தனங்களை யுஞ்சிறிதாக எண்ணிடத்தக்கவா
 ன்வி அந்தக் கைங்கரியத்திலேயே செல்லியிருக்காண்டிருக்கான் அப்
 படிச் செய்தும் நாள்களில் ஒருநாள் ரத்தினகடகத்தைக் கட்டிடம் நா
 ன் முடத்தனத்தால் அவன் சொல்லி மறுத்து விடுபரிசுந்தம் பூப்பவ
 த் கைங்கரியஞ்செய்து நீர் வாங்கிக்கொண்டதுபோதும் இரத்தினகடகத்
 தை நான் கொடுக்கிறதில்லை யென்று வெறுப்பாகச் சொன்னேன் அதன்
 மேல்- அவன் இனி நாமென்ன செய்யப்போகிறாய் எனக் கைங்கரியம் எப்
 படி நடக்கப்போகிறதென்று தனக்குள்ளே யிதனத்தையடைந்து
 தான் தசாஸ்திரத்தில் தான் தேர்ந்தவனாகையால் ஒரு விபாபாசியினிடத்
 திலமரித்து அந்தவாத்தகனுடைய மரகதத்திற் கொடுத்திடாந்தரங்களு
 க்குப்போகும்போது வழியில்மரக்கலமுடைந்து அங்குள்ள ஜனங்க
 ளும் பண்டங்களும் நஷ்டமாகி எண்கணக்காயிற்றுப் பரிமுறையு
 ளைய கடக்கத்தாமல் ஒருபலகையப்பற்றி நீத்திக்கொண்டி இவன்
 மெய்ச்சேர்ந்த ஒருசிறிப்பதிபத்தையடைந்தான் அங்குள்ளதில் டலவ
 ரக்கங்களைப்பிசுத்து ஒரு விருகத்தி னடியில் படுத்தி விவானு நாங்க
 ளைக் கொண்டுவிருகத்தில் ஒருரகத்தையுடைய காங்கேதத்து ராஜனு
 டைய குமாரத்தினையச் சிறையெடுத்தவனான தாங்கலியாணஞ்செய்து
 கொள்ள அவ்விடத்தில் வைத்திருந்தான் அவ்வரக்கனுடைய எண்ணத்
 தை அவன் மனையிறிந்து சிறையிருக்கின்ற ராஜகுமாரத்தினையப் பா
 ரித்து இரகசியமாகச் சொல்லுகின்றான் வாராய் ராஜகண்ணிகையே உன்
 ணைப் பாடித்தொடங்கிய எண்புருஷன் கலியாணஞ் செய்துக்கொள்ள
 ண்ணங்கொண்டிருக்கிறான் நீயாமனுஷி பஸ்கரியா யிருக்கிறபடியா
 ல் அவனைக் கட்டிக்கொண்டி என்னசுகம் காணப்போகிறாய் உன்னைக்
 குறித்து எனக்குண்டாகிய பச்சாதாபத்தாலாக்கும் அந்தவார்த்தை
 னை உன்னிடத்திலேபேசினேன் இப்போது நீயும் நானும் ஷேமப்ப
 மும்படியான உபாயம் ஒன்றிருக்கிறது அதைச் செய்யலாம் வாராய்
 குமாரி இந்த இராக்கதன் மகேந்திரனைக்குறித்துத் தவறுசெய்துபெ
 ற்றிருக்கின்ற சூலாயுதத்தை இதை ஆலமரத்துழுவில் சயனித்ருக்
 கின்ற மகாபுருஷனிடத்திலே கொடுத்து இவ்வாயுதத்தைப் பிரயோகி
 க்கும்படியான மந்திரத்தை எண்புருஷன் எனக் குபதேசத்திருக்கிற
 ன் அந்த மந்திரத்தையும் உபதேசித்து அவனைக்கொண்டு அரசனைக்
 கொன்றுவிட்டு உங்கள் பட்டணஞ்சேர்ந்து நாயிருவரு:- அவனையே
 விவாகஞ்செய்துக்கொண்டு மூவருஞ் சுகமாய்வுழ்ந்திருப்போம் உன்
 னுடைய சம்மதி என்னவென்றுகேட்கின்ற அரசுக்கியைப்பாரித்து ராஜ
 கண்ணிகை சொல்லுகின்றான்.

ஏகாத்ஸிமகத்துவம்.

ஸ்ரீமதேவஞ்சுத்தொடிக் கதாநாமம் சகோதரிபேர
 னினுடைய காதல்நிலை யே நடித்துக்கொள்ளுகிறேன் தாமசஞ் செய்
 தவழுவதற்குத்தான் தானே இந்தக் காரியத்தை முடிக்கவேண்டுமென்
 னுரைக்க உடனே அரசுதியானவன் சூலத்தைக்கையிலெடுத்திட்டுப் போ
 ய் புலமாடத்திலுள்ள பித்தனைச் செய்கின்ற புருஷகிரோஷ்டினை யெழுப்
 பிட்டு என்னைக்கொய்யப்பட்டவண்டாம் இந்தச் சூலத்தினாலே என் புருஷி
 யைப் பிடுகாலைச் செய்துவிட்டால் நானும் மற்ருரு ராஜகல்வினையும் உன்
 னையே விவாகஞ் செய்துகொள்ளுகிறேன் மேலும் உன்னுடையதேச
 த்துக்கு நான் உதவியுடைய விபிஷ்ணு நென்று சொல்ல அதுகேட்டு
 இவையும் மகவத்சங்குப் பந்தால் இவ் தாதுத்துவிட்டால் இந்த அரசுக்கே
 நம்மை மக்கொல்வாய் என்று தனக்குள்ளே ஆலோசித்து அப்படியே செ
 ய்சிறை நென்று சொல்ல அவனை அழைத்துக்கொண்டு போய் மதுமாம்
 காட்டினைச் செய்து உயிமந்தனாய்த் தன்னை மறந்திருக்கின்ற இராக்கதனை
 நீதுவரத்தினில் மறைந்திருந்து காட்டி மந்திரோபதேசமுஞ் செய்தனர்.
 அந்த ப்ருஷிமயை நன்றியுடன் ஸ்ரீஹரிபாதவிருதயருணவன் ஸ்ரீஅச்சதனா
 தியானஞ் செய்து மந்திரத்தை யுச்சரித்துச் சூலத்தைவழி அந்த அரசு
 கல்விபிராணவழி செத்துவிட்டான். உடனே அந்த அரசுதியானவன்
 ராஜகல்வினையை அழைத்துக்கொண்டு அந்தச் சித்திராசனிடத்திலே வந்
 துச் சரித்து நீக்களிருவரும் எளிபஜங்கனியும் மேலேறிக்கொண்டால் உம
 கிஷ்டமான டெய் குக்குக் கொண்டுபோய் விபிகிறேன் நென்று சொல்ல
 அவர்க்கேட்பி ராஜகல்வினையானவன் என்பிதாவின்னுடைய நகரம்போ
 ய்ச்சொல்லோமாயும் நாம் உழவருங்கூடிச் சுகமேவாழ்ந்திருக்கலாமென்
 னுக்காலவின்னர் அதுதல்ல ஆலோசனை தானென்று ஸ்ரீஹரிபாதவிருத
 யனும் ஒத்துக்கொள்ளவே அரசுதியானவன் அவ்விருவரையும் இரண்டு
 கொட்டிவிட்டோம் ஏற்கிங்கொண்டி தன்மாயாசகத்தியினால் முக்திஸ்
 தம் விபிஷண கிபிஷ் ஒருசத்திரத்தைச் சேரித்தனென்று தனக்கையிலிரு
 க்ருஷ்டியானவன் மகவத்சங்குச் சொல்லிக் கொண்டுவருகின்ற சந்திர
 யாவரிடையே நான் மாகஞ்விடானவன்கேட்கின்றான். வாராய்சந்திர
 யாவரிடையே கங்கையமுர் திஸ்ஸதலமென்று சொன்னையே அது எப்படி
 எனக்குச் சொல்லவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அதுகேட்டு சந்திரயா
 வரிடையே நான் புலம்பதாத்தமாக துக்கத்தையுடையவளாய் இருப்பவ
 வாழ்வி உயித்தசகித்திரத்தை யுந் கேட்பாளோ மேலும் சதுமுகனு
 டைய புத்திரிபாகையால் இவ்விடத்தினும் துஷ்டநினைவுகளுண்டாகு
 மோ இப்பொழுதுமகாராஜனுடைய ஸ்ரீஹரிவாசர விரதபங்கஞ் செய்ய
 இவள யத்தினித்திருப்பதற்குக்காரணம் ஏதோவிருக்கின்றது அதுபி

ன்றே தெரியவருமென்று தன்னுள்ளே எண்ணிக்கொண்டு சொல்லுகின்றான்.

தேவரூபமே மாசுருங்கியிருவதில் ப்ரீசக்தரபகவானுணவர் பிரமதேவருடைய சூரணசக்தியாளர் பெயர்ந்தபாபமானது தன்மைதவிராதவன் பிரமகபாலமானது கையிற்செய்வதும் ஆயிரவாசுரனும் அந்தமுத்திரபகவானுணவர் சித்தப்பிரமையடைந்து ப்ரீதப்பாதகதலையையும் கபாலததையும் எப்படித் தொலைக்கப்போய்ஞாயமன்ற தமக்குள்ளேவிடாருல்தீரதயடைந்துவிடவலசஞ்செய்து கொண்டுவிருவகயின்பதரிக்காச்சொமத்தந்திரப்பட்டாய் நாராயணருஷிபால் பிரமகபால் விமோசனம் பெற்று அங்கிருந்து காசுமெயவந்து அதனெல்லையச்செரிந்த மாநிதி ரத்திலே பிரமகயத்தந்திவிட அந்தந்தவிபல்தலத்தி லெழுந்தருளியிராநின்ற ஸ்ரீமாதவப்பெருமாவாய் பிரமாதஞ்செய்து ப்ரீகயி வாசஞ்சுருப்போக உபதேசித்து அந்தநல்லையக்கடந்தயுடையபயமுபயமு அந்தப்பிரமகயத்தியானதுதன்மைச்சுருபித்துகொள்ள அமரத்தந்தித் துதி துணைக்கமடைந்து திருமயிப்போய் ஸ்ரீமாதவப் பெருமானைக்கண்டேசெயித்து வாரிநீலோகெவரர்களுக்கும் ஸஸ்வராரோ நா வசிக்காநிலை இத்தஸ்தவத்ததைச் சொந்தமாத்நரத்ததல் எண்ணவிட்டுநீங்கிய பாதகமானது இத்தஸ்தலமானது எல்லையத்தாண்டினவுடனே எண்ணப்பிடிக்கின்றது ஆகையால்நீயிருப்பதிலால் அபிபாரிசுத்தத்ததைப்பெற்றிருக்கின்றது இத்தஸ்தலத்ததில் நான்வாசப்பண்ணுப்படிப் பரமகருணை செய்பவெனையென்று பிரார்த்தியரநின்ற பரமசிவனைப்பாரித்து ஸ்ரீசரீவேஸ்வராரானவர் இன்றுமுதல் இவ்விடத்திலே வாசஞ்செய்யக்கடவாயென்று அந்தக்காசுனையிட்டுப் பிரிபானகயிலெழுந்தருளினார் அன்றுமுதல்காசியில் காளகண்டநிரேத்திரராயிய ஸ்ரீமுத்திரபகவானுணவர் பாரிவத்சமேதராய் வாசஞ்செய்துகொண்டிருக்கையிலெமையாருஷிகள் முத்தியையவிரும்பி அந்தப்பரிசுத்தஸ்தலத்ததில் வந்து தன்மைக்குறித்துத் தவஞ்செய்தனரிகள், அனைக்கண்டு பரமசிவனுணவர்மகாமேருவில் ரத்தினமயமண்டபத்தி லெழுந்தருளியிராநின்ற சதுருகப்பகவானிடத்திற்போய் நமஸ்காரஞ்செய்து வாரிப் பிரமதேவர்களை கிலருஷிகள் மோகஷத்ததைக்கொடுக்கின்றவருக எண்ணினைத்துத்தவஞ்செய்கின்றனரிகள் வேண்டியவர்களுக்கு முத்திதவிசு மந்திரிப்டகாமி யக்கனைக்கொடாநின்ற நான்மோகஷத்ததை எப்படிக்கொய்ப்டேல் அதற்கொருபாயத்தைச் சொல்லவேண்டியென்று பிரார்த்தியரநின்ற ஸ்ரீருத்திரபகவானைப்பாரித்துப் பிரமதேவரிசொல்லுகிறார்.

வாராய் ஸ்ரீசங்கரனே நீபோய்த்தவஞ்செய்வோருடைய வலது காதுல் புரீராமதாரகமகந்திரத்தை உடதேசத்தால் அவர்கள்யாவரும்முத்திரையடைவார்கள் அதற்குச்சந்தேகமில்லையென்று உபதேசித்தனா ப்ரியவரி அப்படியே ஸ்ரீசிவலபருமாருனவர் அந்தருஷிகளுடைய வலச்செவியில் உபதேசித்த அலங்காரயாவரும் ஸ்ரீநவகுந்தத்தை அடைந்தனர். இப்போதும் விஸ்வஸ்வராயப் ஸ்ரீசங்கரபகவாருனவர் அப்பித்தத்தில்வந்தவர்களுக்கு மரணநகைசம்பவித்தபோது அவர்கள் வலக்காதுல் ஸ்ரீசங்கரவாத்திராமகனுடைய நாபமாசிபமந்திரோபதேசம்பண்ணிப் பரமபதத்தைபடையச் செய்கிறமனார் ஆதலால் அந்தநகரமானது முத்திரையடைபவர்க்குச்சொல்லப்படுமென்று சொல்லிச்சந்திரயாவரியாவார். மோகனத்தையப்பார்த்து வாராய்பிரமபுத்திரி ஸ்ரீஹரிபாத இருதயனும் ராஜபுதும் ராஜகண்ணிகையும் காந்திரமரத்தைச் சேர்ந்தவரும் ராஜகண்ணிகயானவர் அந்த நகரராஜனுக்குத் தாண்டிநுத்திரம் செய்தபை ஒருவழியாகத் தெரிவித்தவன். தனஞ்ஞமாரத்தி வந்திருக்கிறசமயாசாரத்தை ராஜகேட்ட மாத்நிரத்தில் இத்தன்ன ஆச்சரியம்நம்பமுடைய சூமாரத்தியை ஒரு அரசுக்கன்றெறிநான் களுக்குமுன்னமே கொண்டுபோயிருக்க இப்போது அவனிடத்திலிருந்து தப்பிப்பாடி வந்தனவென்று மந்திரிமார்களோடு பேசிக்கொண்டு இரத்ததிரிமேலேயிச் சத்திரத்தையடையிற்போய்த் தன்புத்திரியைக்கண்டு எடுத்தினைத்துக்கொண்டு வினுவத் தன்னைஇரக்கதனுனவன் எடுத்திக்கொண்டுபோன வரலாற்றையும் தானும் அரசுக்கிருஞ்சேர்ந்து இந்த ஸ்ரீஹரிபாத இருதயனும் அந்த அரசுக்கணக்கொன்றுவிட்டுவந்த வரலாற்றையஞ்சொல்லினள் உடனேசூறியிலமன்னுகிறபுத்திரிபாத இருதயனையும்ராஜகணியையும் தன்புத்திரியையுந் தேரினமேலேறிக்கொண்டு அரண்மனைக்குவந்து நகரமெங்கும் அலங்கரித்து நல்லசப முகூர்த்தகாலத்திலே தம்பெண்ணை அந்த ராஜபுத்திரனுக்குக் கொடுத்து விவாகத்தைமுடித்து அளவிற்றத்தனத்தையும் ஆபரணங்களையும் சிலதேசங்களையும் தச்சுஜனங்களையும்சேனமாக்கக்கொடுத்து அவனோடு அனுப்பினான். அந்தமூவரும் பட்டணம்வந்துசேர்ந்து எர்புருஷின்எண்ணை அழைத்துவரும்படி ஓராயையனுப்பினான் அதுகேட்டுமவனிடத்திலேபோவதற்குவெட்டப்பட்டெப் போகாமலிருந்தேன் என்பிதாவானவர் சிலபத்திகளைச்சொல்லி எண்ணச்செவிகையி லேற்றியனுப்ப தானும்போய்ச்சேர்ந்து சிலநாள் அவனோடுவாழ்ந்திருந்துமாணமடைந்தேன்பின்புநான்புருஷினோடுஎதிர்த்துப்பேசி அவன்மனதுக்குவருத்தி வரும்படிச்செய்த பாபகரித்துக்குத்தக்க நானுவித்தநக

வேதனைகளை யனுபவித்து இப்பொழுதுபுருவாய்ச்சுல்லி மீது துண்டாப் பந்தாலே துவிட்டதென்று சொல்லுகமாணமேதல்புருவாவட்டது.

ஆகையால் நாயகனுடைய மனசுநோகாமல் நடக்கவேண்டிய த ன்றோ நம்முடையபடமையென்று சந்தியாவளின்கால் ஆதங்குமோ களுங்க்பாணவன் இவன் சொல்வதல்லாப் யதார்த்தத்தான் நாம் அப்ப டிப்புருஷனுடைய மனம்நோகாமல் நடப்போமேயானால் பரமமீத வுருடைய கட்டளைைய மீறினவளாகின்றோம் இதற்கெல்லாம் சம்பவா ப் எவ்விதத்திலும் ருக்குமாங்கதமகாராஜன் ஏகாதசவிரதத்தைத் தவறு கிறவனாக்காணப்படவில்லை அவன் தேவிமாரிகளும் புத்திரனுடையவனை பம்பாலவே உறுதியாயிருக்கருள்கள் நாம் இன்னஞ்சுமா யிருக்கலாகா து தரிமாங்கதனுடைய தலையையாவது வெட்டித்தீரச்செய்யலிப் பெ ற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று தனக்குள்ளே தரிமாணித்துக்கொண்டி ச தீத்பாவனியைப்பார்த்து மோகனங்கொல்லுகருண்.

வாராய் சந்தியாவளினேவி நீசொல்லவெல்லாப் யதார்த்தமே இ ப்போது எனக்குக்கொடுத்திருந்தவரத்தை இன்றைத்தினம் பரிபாண னம்பண்ணக் கெட்டேனெய்க்லாமல் அவர் மனம்புறாகுப்படி நா றென்றுஞ் செய்யவுமில்லை பேசவுமில்லை அப்படி புரிவித்தனவிாதத் தை உண்மையாக ஆசரியப்பவராயிருந்தால் அதைதடுவோம் அவர் எ ன்றோடு கலவாமற்போனாலும் அவர்குமாரனாகிய தரிமாங்கதனுடைய தலையையாவது கொடுத்தித் தம்முடையசொல்லைக் காப்பாற்று வாரா இதையாவது அறிந்துவந்து சொல்லம்மாவென்று சொல்ல அதைக்கே ட்டவுடனே நம்முடையபுத்திரநாசத்தைக்குறித்து நாடெவ்வளவுந் து க்கிக்கப்போகாது நமதுகணவனுக்குசக்தியவாகியென்று, ஏகாதசி விரதபங்குஞ் செய்யாதவொன்றுப், பெரிபோரிகள் சொல்லுகின்ற பு கம்மான்றும், நாசத்தையடையாடலிருந்தால் அதுவே போதுமெண் னுதனக்குள்ளே ஆறந்தபரவசமுடையவளாய்த் தரிமாங்கதனையழைத் துக்கொண்டி ருக்குமாங்கதமகாராஜாவினிடத்திற் போய்ச்சேவித்துச் சொல்லுகின்றான்.

வாராய் என்ருலதெவ்மமாகிய புருஷசிறேஷ்டனோ முற்கால த்திலே ரூரியவமிசமகாராஜனாகிய சிபிசக்கரவர்த்தியி னுடைய அன் டைச் சொதிக்கும்படி அக்கினிபகவான் புருஷபுவன்காண்டி அப்பு பட்டகாயத்தோடு பறந்துபோய்ச் சக்கரவர்த்தியினுடைய மடியில் விழ அதைஅவமொழித்துக்காயத்தை ஆற்றிக்கொண்டிருக்குஞ் சமைய த்தில் இந்திரபகவான் வேடனைப்போல உருவமெடுத்தி வில்லும்அம்

பும் கையில்தாங்கிக்கொண்டு புறாவை வெகுதூரத்திலிருந்து தூரத்
தி விடாய்ப்பட்டி வருகின்றவனைப்போலத் தெருவாய்க்கும்வொலவ
யோமுக வாயில்வந்ததாகமூச்சுவிட்டி ஒனெப்போயி ஓடிவந்து சக்கா
வந்தியினுடைய சமுகஞ்சேர்ந்து வாரீர் உயிர்கள்யாவற்றையும்உம்
முயிசாப்போலநினைத்துப் பரிபாலிக்கின்ற தயாசிலோ நான் அநேக
காலத்திந்தப்பறவாக்காகக் கண்ணியவத்தும் காத்திருந்தேன் இன்றுப
கவத்சுந்தகல்பத்தினால் என் அப்பிஸுத்தைக்கப்பட்டுப்பறக்கமாட்டா
மல் தம்மிடத்தில் வந்துசேர்ந்தது இதுஎன்னுடைய நல்லகாலத்தான்
நாளுவெகு பசியிருக்கிறேன் நீ இந்தப் பகையைச் சேக்கிரத்தில் த
யைசெய்யோனால் அதைச்சுட்டிப்புகித்து என்மிராணனைக் காப்பாற்றி
க் கொள்வேய். இல்லாவிட்டால் இந்நொடமக்குமுன்னேதானேஎன்பிரா
ணவந்திகியிடப்போலிருக்கிறதென்று சொல்லுகின்றவேடனைப்பாரித்
துகியிச்சக்கரவாரீர். சொல்லுகின்றார் வாராயிராதனே இத்தப்பட்டு
யைநாண்விடமாட்டேன்உனக்குமுண்டியாகாதுமுந்தைய முன் காய்க்
கிறேன்பெற்றுக்கொள் ளென்றுசொல்ல அந்த்ருஅந்தவேடல்ஒதுக்
கொள்ளவில்லை இதன்அளவுக்குத்தக்க என்மாயிசத்தனத்திருந்தபன
ன்றுசொல்லமாத்திரத்தில் அந்தவேடல்ஒதுக்கொண்டால் உடனே
தராமொன்றுவரவனமுத்து ஒத்தட்டில் புறாவைவந்த அமற்றெருருதட்
டில்லாதேக்கதைச் செய்ததுவங்கப் புறாநிருக்கின்றதட்டி கண்மாத
த்தாழ்ந்துநிற்க அதைச் சரிப்படுத்தப்படித் தன்னுடைய சுவதஎல்
லாவற்றையும் அறுத்ததுதவக்கவுஞ் சமமாகாதபோது அந்தத்தட்
டில்லாமெருத்தேறச் சர்ப்பட்டது, அப்போது வேடலைப்பாரித்
து எண்ணியித்தக்கெ ண்டி போவன்றுசொன்னவுடனே மிர்பருத்
திராதி சமஸ்த தேவர்களுக்கும் தங்கவர் தங்கள் தேவிடாருடனே வாகன
மேறிப் புடைசூழ்ந்துவர ஸ்ரீசர்வேஸ்வரரானவர் வேதசொருதியா
கிய கருடபகவான்மேல் எழுந்தருளி அப்த்ச்சிசெச்சகரவாரீர்க்குப்பிர
சண்ணராய்வந்து நிரதசயானந்த பரமபதத்தைக் கொடுத்தருளினார்.
ஒருகாலத்திலே இந்திரானவன் ததிருவியினிடத்திட்டோய் எனக்
கொருவரங் கொடுத்தருள வேண்டியமன்று. மிராரித்தக்க அந்முனிவ
ர் அப்படியே கொய்த்தோம் கேளென்றுசொல்ல அப்போது இந்திர
ானவன் உடமுடைய முதுகெலுப்பைக் கொய்டிராநால் நான் வச்
சிராபுதஞ்செய்து கொள்வெனென்று சொல்லவுடனே அவர் இந்தநா
ன்வேண்டியபடியே தமதுதேகத்தைவிட்டனர் மேலுட்புடிகவாநா
னவர் அசுரமோகருரீத்தமாகச் சில தாமசநூல்களைச்செய்யப்பண்ணுசரி
காணுக்குக் கட்டினையிட்டருளி உண்ணப் பரவந்துவாக அந்த வேத

பாகியரிக எண்ணும்படி நானே உன்னை பூசிக்கிறேன் என்று வரங்கொடுத்துப் பராம கிருஷ்ணாதி அவதாரங்களைச் செய்தபோது ஸ்ரீகுந்திய பகவானைப் பூசித்து அந்தவரத்தைப் பாலனஞ்செய்தருளினார்.

ஆகையால் தீர்ச்சத்தியவாக்கியம் தவறாமல் அந்த மோகனங்கிதூக்கொடுத்தவரத்தை விரதபங்கம் வரவொட்டாமல் பாஷனஞ்செய்ய வேண்டுமென்று பகவாளுக்கிசொல்லி இப்போது அவந்தமது புத்திர ராகுகிய தர்மாங்கதனுடைய தலையை வெட்டித்தந்தால் சம்பங்கப்பாள் ஸ்ரீஹரிவாசா உபவாசமூலக் கோதென்று சொன்ன மாந்திரத்தில் ருக் குமாங்கத மகாராஜனுடைய புத்திரவாற்சல்லியத்தினால் மெய்மரோர்ந்து அந்தக் கரணங்க கொட்டுங்கி யாத்தொருசெய்துயில்லாமல் உயிருண்டோ இல்லையோவென்று யாவருஞ்சந்தேகிக்குப்படிப் பூயியிற் பிட்டுத்தனன் அதுகண்டு சந்தியாவருத்தெயி முத்தவானவர்களுக்கும் கைத்தியோப சாரங்கனைச்செய்ய முடிச்சிவசென்றித்து சமீபத்தியிருக்கின்ற தர்மாங்கதனைப்பார்த்து வாராய்க்கையானை வாராய் எந்தவருவின்கே வாராய் சந்திரவமிச திலகமேவாராய் என்னுயிரித்தயிரோ யென்றதனுத்து மார்போடு சேர்த்தவூவி எய்தப்பென சம்பங்கதா இந்தவுலகத்திலே புத்திரவெண்டுமென எத்தனையோபேர சூருத்தவர்களைச்செய்தாரிகள் நாங்கள் அப்படிச் சிரமப்பட்டாமல் ஸ்ரீபகவத் சங்கல்பத்தாலே எங்களுக்குப்பத்திரஞ்ச ஐயமித்தாய் உய்த்தாய்மாரிகவிடத்தில் நடந்துகொள்வதற்குப் பதில்மடங்கதிகமாய் அந்தப் பாதகியாகிய மோகனங்கியினிடத்தில் பத்திரசுரத்தையோடு நடந்துகொண்டு வருகின்ற உன்விஷயத்திலேதானே திருத்தி துன்மாரிக்க தினைவு கொண்டாள் வரங்கொடுத்தவன்நாலுச்சே எய்துமடைய தலையைக் கேட்டவொண்ணாதோ எப்படி மனத்துணிந்து நாலுபசாமல் சொல்லுள் பரம பாகவதர்களாகிய மஹாநாடிகள் பராமனோகத்தடிகள் முத்தியபெரி யோர்கள் விஷயத்திலும் மற்றவர்கள் விஷயத்திலும் ஒருதீர்க்கானசெய்தலை இதுவகையினுஞ் செய்துமதியேன்றினாற்றமதியன் எவர்க்கும் இப்படிப்பட்ட ஆபத்தசம்பவித்ததோ திருவுய் பகவத்சங்கல்பமே யொழிய வேறன்றென்று வியாசுலப்படுகின்ற விதாவைப்பார்த்துத் தர்மாங்கதன் சொல்லுகிறான்.

வாரீர் பிதாவே சாஸ்திரஞான சம்பன்னரோ உலகத்திலே மூட ஜனங்கள் தாங்கள்செய்த நல்வினை தீவினைக்குத் தக்கப்படி ஜன்மத்தை யெடுத்துத் தந்ததென்றும், தாயென்றும், பிள்ளையென்றும்,

ஒருவரை யொருவர் தங்கள் அஞ்ஞானத்தாலே நினைத்துக்கொண்டு
 ஸ்ரீகணகால்முந் தாங்கள்வாழ்வது இவ்வவிதமென்றறிபாமல் காமக்
 குரோத லோபமோக மதமாச்சரியங்களின் வசப்பட்டு ஜனனபா
 ம்பரை விரித்தியாகும்படிப் பாபசர்மங்களை மேலுமேலுஞ்செய்
 து பாராததுவ கர்மபலனை யனுபவித்துமாணத்தை யடைவார்கள் த
 த்துவஞானிகள் தேகநிலையைச் செவ்வையாக அறிந்து மண் பெண்
 பொன் இவற்றின் ஆசைகளைவிட்டுடொழிந்துசற்சங்கமாகிய பாகவதர்
 களை யறுசரித்து நித்தியா நித்திய விவேகம்பிறந்து -ஸ்ரீஹிரியினுடை
 ய குணனுபவத்திலும் கைங்கரியங்களிலும் காலத்தைக்கழித்து ஸ்ரீபா
 மபதத்தை யடைவார்கள். இவை பெல்லாவற்றையுந் தாம் செவ்வையா
 கப் பரிசீலனஞ்செய்தவராக இருந்தும் அறித்தியமாகிய தேகசம்பந்
 த அபிமானத்தால் என்னைக் குறித்து இப்படித்தாப்பப்படுவது தகுதி
 யாமோ என் சிறியதாயாகிய அந்த மோகனுங்கி கேட்டபடியே என்
 நிலையைக் கொடுப்பீரோ யானால் உமக்கு விரதபங்கம் வரவொட்டாம
 ல் இறக்கின்ற என்சீவனும். ஸ்ரீவைகுந்தத்தையடையும் உமக்கும் விர
 தந்தக்கும் அவ்விரதத்தால் உமக்கும் சந்தியாவளி முதலிய தாய்மா
 களுக்கும் காலமுடிவில் அந்த நித்தியனோகக் கிடையாமற் போகமா
 ட்டாது. மேலுட்சத்தியவாக்கியென்னும்பெயர் உகக்கும்பதிவிரதை
 பென்னும் பெயர் என்தாய்க்கும், சற்பத்திரனென்னும்பெயர், என
 க்கும் இவ்வுலகத்திலே நெறியுந் நித்யமென்று சொல்லுகின்ற தர்மா
 ங்கதனுடையசொல்லால் மனந்தேன் மூவரும் நீராடி ஊர்த்துவபுண்
 டரங்களைத்தரித்து மந்திரராஜமாகிய திருவஷ்டாக்கரத்தைச் செபித்
 து நித்தியகடனை முடித்துக்கொண்டிவந்து பரிசுத்த ஸ்தானத்திலே
 நின்று ஸ்ரீபகவந்தாமங்களை யுச்சரித்துச் சந்தியாவளிதேவிஒருகையா
 ல் தர்மாங்கதனுடைய தலையையும் மற்கொரு கையால் அவ னுடைய
 ம் இறுகப்பிடித்துக்கொள்ள விதர்ப்பதேசாதிபதியாகிய ருக்குமாங்க
 தமகாராஜன் மிகவுங்கூர்மையாகியவனை யுயர வீசிவெட்ட உத்தேசி
 த்தான் விதிசிவாதி சமஸ்த தேவசமூகங்கள் இந்தமகாராஜன் ஏகாதசி
 விரதத்தில் வைத்திருக்கும் பத்திரதத்தைவைக் காணும்படி ஆகாயவி
 தியிலிருந்து பார்த்துக்கொண் டிருந்தார்கள். ருக்குமாங்கதன்வாளை
 வீசுவதைக்கண்டு மோகனுங்கி எழுந்தோடிவந்து அந்த மகாராஜனு
 டைய வலதுகையைப் பிடித்துக்கொண்டு சொல்லுகிறான் வாரீசந்தி
 ரவபிச மகாராஜனே உமக்கும் இந்தச் சந்தியாவளிதேவிக்கும் எனக்கு
 ம் எவ்வளவு பயபக்கியோடு உபசாரங்களைச் செய்துகொண்டிவந்த பு
 த்திராஜனின்த்தை வெட்டிவதற்குஉமக்கும் பத்துமாதஞ்சுமந்துபெற்

ற சந்தியாவளிதேவிக்கும் எப்படிமனந்துணிந்தது பிள்ளையைக்கொல்லுங்கிற கொலைபாதகங்களுக்கு மீளாதாகமுண்டாருமென்று சொல்லுதற்குள் சொல்லுமேயானால் ஸ்ரீஹரிபத்தனாகவும் சற்குணனிவேகியாகவும், பிருக்கிற புத்திரனைக்கொலைசய்தவர்களுக்கு நரகமுண்டோ இல்லையாவென்று சந்தேகிக்கவும் வேண்டிமோ தன்னையிலாப்போல் மன்னுயிரைக் காப்பதன்றோ ராஜநீதி அப்படியிருக்கச் செய்புத்திராவிடத்திலே எவ்வளவுங் கருணையில்லாமல் கொல்லத்துணிந்தீரோ இதுமகா ஆச்சரியகரமாயிருக்கின்றது தாங்களும் தங்கள் குலமும் நல்ல கதியடைய வேண்டிமென்று எத்தனையோமீடர் ஒருபுத்திரனைக் குறித்துத் தவன் செய்தவர்கள் புத்திரனுக்குமேற்பட்ட விரதமு முண்டோ என்ன ஆலோசனைசெய்து என்னகாரியத்தைச் செய்கின்றீர், போதும் போதும் நிறுத்தும் இன்றென்னேடுகலந்து என்னிஷ்டத்தை நிறைவேற்றித் தர்மாங்கதனும் நீரும் சுகஜீகூலியாய் வாழ்ந்திருக்கின்றோருக்குமாங்கதமகாராஜனைப்பார்த்துச் சொல்லுகின்ற'மோகனங்கியைச் சேவித்துப் புத்திர கிரோஷ்டனாகிய தர்மாங்கதன் சொல்லுகிறான்.

வாரீர் எந்தாயே உம்முடையசொல்லுக்குக் குறுக்குச் சொல்லுகிறேனென்று மனநிலையாகமேவெண்டாம் குரோதபுத்தியினால்-பிள்ளையைக் கொலைசெய்தாலன்றோ பாதகம் சகலபாபங்களையும்-நிலர்த்திசெய்யாநின்றஸ்ரீஹரிநினைமகிய ஏகாதசி விரதத்தைக்காத்துக்கொள்வது விமரித்தம் தன் புத்திரனைக்கொன்றால் பாபமுமுண்டோ அந்தக்கொலைக்கு நானே சம்மதித்தபோது பாபமென்பதெது சகல தர்மநீதிகளையு மறிந்திருக்கிறதாயே நீர் சொல்வதுதர்மமோ அதர்மமோ ஆலோசித்துப்பாருமென்று சொல்லிவிட்டுக் குறிந்துநின்றான் குறிந்துநிற்கிற தர்மாங்கதனை அசையவாட்டாமல் சந்தியாவளிதேவி இரண்டின்களாலும் முன்போலவே இறுக்கிப்பிடித்தனன். ருக்குமாங்கதமஹாராஜன் ஸ்ரீபரந்தாமரைத் தியானித்துக்கொண்டு வாளாபுத்தனைவிசி வெட்டினான். அந்த வெட்டானது தர்மாங்கதனுடையகழுத்தில் புலிப்பமையைப்போல் விழுந்தது, மறுபடியும் மஹாராஜனுனவன் வானைத் தீட்டிக்கொண்டிவெட்ட உயரவெடுத்தான் உடனேசர்வ சுவாமியானவரீர் அசீரியாய் வாராய் ருக்குமாங்கதா நீ எம்முடைய நினைமகிய ஏகாதசியை அனுஷ்டிக்கும் விரதத்தை மிகவும் மகச்சினேம் பூலோகத்திலே என்னிடத்தில் யதார்த்த பத்தியுள்ள தாசர்கள் உண்ணவிட வேறேயுண்டோ முத்திரசாதனமகிய இந்தவிரதத்தைத் தாரபுத்திராதிக்கள் அனுஷ்டிக்கும்படிச் செய்ததுமல்லாமல் சகலதே

சங்களிலும் விபாதிக்கச்செய்த பரமபாகவ தோத்தமனே இநோமா
ணிக்கமயஸ்மானவருகின்றது அதில் நீயும் சந்தியாவளியும் தர்மாங்
கதனும் ஆரோகணித்துக்கொண்டு பரமபதத்துக்குவாருங்கோளென்
றுதிருவாய்மலர்ந்தருளினார். ஸ்ரீசர்வேஸ்வரரானவர் திருவாய்மலர்ந்த
ருளிப்படியே அநேககோடி பாலஞ்சுரிபர்கள் உதையமாற்றப்போலத்
தகத்தகாயமாக விலாசனம் ஒன்றுவந்தது அப்போது சமஸ்ததேவர்
களும் தேவதூத்துபி முழங்கிச்சுந்த புஷ்பங்களைத்தூவ அதில்விதற்
பம்தசராஜுகிய ருக்குமாங்கதமகாராஜனும் சந்தியாவளியும்-தர்மா
ங்கதனும் ஏயிக்கொள்ள அக்கினிபகவானும், நகடித்திரங்கள், தாள்கள்,
மாதங்கள், ஆயனங்கள், வருஷங்கள், முதலாகிய காலதேவதைகளும்,
வாயுதேவதூய், சூரியசந்திரர்களும், வருணனும், இந்திரனும், சங்கர
னும், பிரமனும், வைக்கோலகூப்பிக்கொண்டு வழிகாட்டச் சமஸ்தஅ
ண்டங்களும்கூட நூ விசகாநதியிற்றெழுந்தது அமானவபுருஷனால்ப
ரிசிக்கப்பட்டி வாசனைநீங்கி நித்திய தேகத்தைப்பற்றி மீளாக்கவியா
கிய வைகுந்தத்தை படைந்தனரிகள், அந்தநகரத்திலும் மற்றத்தேச
ங்களிலுமுள்ள சர்சனரிகளையாவரும் ருக்குமாங்கதமகாராஜன் ஏகாத
சவிசரத்தில் வைத்திருந்த பக்த்சுரத்தைகையபும் மோகனாங்கி விஷயத்
தில்லெய்த சத்தியவாக்குப் பரிபாலனத்தையும் நானுய்தமாகப்புகழ்
ந்துக் கொண்டாடினார்கள், பிற்பாடு சந்தியாவளிதவிர மற்றத் தொ
ன்னாரற்றென்பது மதவிமாரிகளில் ஒருத்தியினுடைய புத்திராகிய
தரியதேயவன்னப்பவன் மகாநுஷிகளும் பிராமனோத்தமரிகளும் ஆசீ
ரீவசனங்கள்சூழப் பட்டாபிஷேக நீரும் அக்ஷதைபுந்துவப் பட்ட
ங்கட்டிக்கொண்டு தர்மாங்கதனப்போலவே நந்தவன கைங்கரியத்
தைப் பாதுகாத்துக்கொண்டு ஸ்ரீஹரிவாசர உபவாசத்தைத் தானும்
அனுய்ந்திததுப் புராணங்களும் மற்றத் தேசத்தாரிகளும் ஆசரிக்கச்
செய்து மருடவரீத்தனர்களும் கீழ்ப்படிந்துகப்பங்கட்டச்செங்கோ
ல்செலுத்தி விதற்பத்தேசத்தை ஆண்டுகொண்டிவந்தனன்.

வராய் பூபாலகோத்தமனாகிய மருத்துமகாராஜனே அந்தமோ
கனாந்தியானவர் ருக்குமாங்கத மகாராஜன் முதலிய மூவரும் திவ்யமா
ணிக்கமய விமானத்தில் ஆரோகணஞ்செய்து நிரதிசயானந்த முத்தி
லோகத்துக் செழுந்தருளிய மாத்ஸ்ரத்திலே அதுகண்டு அதிசுசரிப
த்தைபடைந்து மெண்ணெய் திராளுகிறசமையத்தில் தாழிபுடைந்தா
ற்போல நம்முடையபிரயத்தினமெல்லாம் வினாய்முடிந்ததுநாமொ
ன்றுதினைக்கத் தயிவமொன்றுதினைத்ததே இனிநாமெண்ணசெய்யப்

பேர்கிறோமென்று ஒன்றுந் தோற்றமால் சற்றே பிழைத்துப் பின்புத
 ன்னைத்தாழ்ந் திடப்படுத்திக்கொண்டி தன்மனைத்தேற்றித் தனக்கு
 ள்ளோதானே எண்ணுகிறார் சதுமுக்குவைவர் நம்மைநோக்கி நீர்பாய்
 ருக்குமாங்கத மகாராஜனுடைய வகாத்திவிரதத்தையாவதுபங்கஞ்செ
 ய் அல்லது அவன் புத்திரானுகிய தரிமாங்கதனுடைய தலையையாவது
 கொண்பவாவென்று கட்டியாயிட நம்முடைய அஞ்ஞானத்தாலேமு
 ன்பின் ஆலோசிக்காமல் அப்படியே செய்துவருகிறேன் என்று ஒத்து
 க்கொண்பவந்தோமே அவற்றி லொன்றையாவது நிகழவேற்றாமல் அ
 பலமாய்ச் சத்தியலோகத்திற்குச் சென்று ருத்திரோந்தராஜ சமஸ்த தேவ
 சமூகங்களும் நிறுத்திருக்கின்ற சபைக்ககிறோ நாணயில்லாமல் ப்ரா
 மதேவரிடத்தில் நீர்சொன்னவற்றில் ஒன்றும் என்னால் முடிவடையு
 மென்று எப்படிச் சொல்லுகின்றது சர்வநிபந்தாவாயும் வடவாயும் வி
 னங்காநின்ற ஸ்ரீபரந்தாமரானவர் சகலாத்மகோடிகளுடைய உஜ்ஜ்வ
 லாந்தமாக ஆங்காலத்தில் பதரிகாச்சிரமத்தில் நரநாராயணரீகளாகத்
 திருவவதரித்து ஆசாரிய செஷியகிரமத்தைக் காட்டியருள வேண்டித் தா
 ம் ஆசரித்தவத்தை விக்கினஞ்செய்ய உத்தேசித்துவந்தமன்மதனைம
 யக்குப்படி உணர்வசையைச் சிறுஷ்டித்தனுப்ப அவள் சென்று பிழிவிசா
 நி பரிமபரியந்தமாகியபிராணகோடிகளை மோகிக்கச்செய்கின்ற அந்
 தக்காமதேவனுனைவன் உத்தேசித்துவந்து எண்ணப்பெரிதும் பயன்ப
 டவொட்டாமல் அவனைத் தன்மையலிற் சிக்கச்செய்யவில்லையா, ஒரு
 காலத்தில் விசுவாமித்திரரானவர் மகத்தாகியதபத்தைச் செய்வதை
 நோக்கி இந்திரபகவான் அதையழிக்கும்படி மோகையையேவ அவ
 ள்போய் அவர்தவத்தைக் கெடுக்கவில்லையா இப்படிச்செய்தவர்க ள்
 நேகருண்ய நாமொருத்திதானோ நினைத்துவந்தகாரியம் சிறிதும்பலி
 காமல் நிஷ்டபலத்தையடைந்தோம் அல்லது ருக்குமாங்கத மகாராஜ
 ன் சென்றவிடத்துக்குச்சென்று நாமயத்தினித்துவந்த காரியத்தையும்
 முத்துக்கொள்வோமென்றால் அந்தஇடம் ஸ்ரீவேதபுருஷனுக்கும் அஜ
 சங்கிராதிகளுக்கும் மனோவாக்ருக்கெட்டாததாயும், சகலண்டங்கரு
 க்கும்மேலதாயும், விளங்காநின்ற முத்திபுலகமாச்சே அங்கேசெல்வ
 து மகாஅசுத்தையாகிய நம்முடையதாமோ இநிருக்கட்டும் தன்புரு
 ஷனுடைய கருத்துக்கிசைந்து நடவாமல் அவனிஷ்டத்துக்குமாறாகி
 எநிர்த்துப்பென்கின்ற அதமஸ்திர்க்கு நாகமுண்டோ இலையோவெ
 ன்றுசந்தேகிக்க வேண்டியவதில்லைமென்று பெரிமோரிகள் சொல்லுவா
 ர்களன்றோ நமக்கு அத்தியந்தம்பிரியனாகவும், விவாகமணவாளனாகவும்,
 சத்தியவிரத சீலனாகவும் இருந்த அந்தருக்குமாங்கத மகாராஜனுக்கு

இஹிமாய் நடவரமல் அவன்சொல்லுக்கு எதிர்த்துப்பேசினேமே
 இத்தனால் என்னபாபஞ் சித்தித்ததோ அதரியவராது. ஸ்ரீசரீவேஸ்வ
 ரருடைய விஷயத்தில் அபசாரப் பட்டவர்களுக்கு ஒருகாலதன் உ
 ஜ்ஜீவனமு முண்டாகலாம் அவருடைய அடியார்களாகிய பாகவதரி
 டத்தில் அபசாரப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு காலத்திலும் உஜ்ஜீவனமு
 ண்டாகாததன்மும் மொகூசாதனமாயும் பரமஹதீவிரதமாயுமிரா
 நின்ற ஏகாதசவிரதத்தை யறுத்திடுக்கின்ற உத்தம புருஷனை அன்றை
 யத்தினத்தில் போஜனஞ்செய்யப்பெற்று பலாங்காரஞ்செய்யும் அத
 மனுக்கு நரகவேதனை சத்திக்காமற் போகமாட்டான் என்றும் இக்கா
 சபுராணுகமங்கள் கூறுகின்றன. நாமோ அந்தப்பிரம தேவனுடைய
 கட்டளையைப்பரிபாலனம் பண்ணவேண்டியென்கிற புத்தியினத்தா
 லே பரமபாகவதோத்தமனாக விளங்காநின்ற அந்த மகாராஜனை ஏகாதச
 விரதம் பங்கப்பயிம்படி நம்மோய்கவந்து இஹிமோபாகங்களைச் செய்
 யும்படிச் சொன்னேமே இதற்காக என்ன நரகவேதனை யனுப
 விக்கும்படி தேரிமோஜயோ நாமொன்று மறியாமென்று இப்படி
 நாலாவிதமாகக் கிலேசப்பட்டிருக்கொண்டிருக்கின்ற மோகனுக்கினையப்
 பார்த்துப் புராஜனங்கள் கூட்டங்கூட்டமாகவந்து புருஷர்களும் ஸ்திரீ
 ர்களும் ஒருவர்க்கொருவர்தங்களுக்குள்ளே பேசிக்கொள்ளுகிறார்கள்.

சிலபுருஷர்கள் வாராய் சிநேகரோ இந்தமோகனுங்கி தேவியினு
 டைய ருபலாவண்ணிய குணங்களைக்குறித்து ஆவலாகித்துப்பா
 ரிக்குமிடத்தில் பிரமதேவருடைய புத்திரியென்பதற்குச் சந்தேகமில்
 லையன்றார். சிலர்வாரீர்தோழரோ புண்ணியபுருஷசிகாமனையாயும் ஏ
 காதசவிரதயோக நிஷ்டராயுமிருந்த ருக்குமாங்கதமகாராஜனைத் தான்
 முன்செனனத்திலேசெய்த தபோபலத்தால் தனக்குப் பரத்தாவாகக்
 கிடைக்கப்பெற்றிருந்தும் அந்தமகாராஜனுடைய பாதங்களுக்குத் தீ
 ருத்தொண்பிசெய்து நிராக்ஷயானந்த முத்தியுலகத்தடைப்பெற விரும்பு
 பாமல் ஸ்ரீஹரிநினவிரதம் பிண்ணமாகும்படி அல்பகதத்தை விரும்பி
 யது என்ன அவிவேகமென்றார் சிலர்வாரீர் பாங்கோ நமதுமகாராஜ
 னுடைய வைதிகவிரதத்தை அழிக்கிறீனெனத் இந்த மகாபாதகினைப்பச்சி
 ணபிண்ணமாக நம்முடைய அர்த்தசந்திரவாளாயுதத்துக்கு இரையாக்கா
 மல் சுமமாய்விட்டால் நாம் நம்மகாராஜனிடத்தில் அன்புடையவர்களா
 வோமோவென்றார். சிலர்வாரீர் துணைவரோ ஸ்ரீஹரிநித்தமகாபாதகமெ
 ன்று சாஸ்திரங்கள் சொல்லுகின்றமையால் வரதநினமாகிய இன்றைத்
 தினத்திலோ நம்முடைய மகாராஜனுக்குப் பத்தினியாகிய இவனைக்கொ

லைசெய்து மகாபாதகத்தைச் சம்பாதித்துக்கொள்வதென்றார் சிலஸ்திரிகள்வாரீர்சகிமாரோ இவள்பிரமபுத்திரியா யிருப்பதுயதார்த்தமாயிருந்தால் தன்னுடையபுருஷனைத் தெய்வமாகப்பாவித்து அவன்இஷ்டப்படிநடந்து இன்றுவழிகவிரதத்தையும் ஆசரித்து நிதிப்பாணத்தகத்தை யடையக்கோராமல் அந்தவிரதவிக்கினஞ்செய்து அல்பசகாந்தத்தை இச்சிப்பாளோ இச்சிக்காள் ஆகையால்இவளாரோ மாயப்பெண்ணாகத்தோற்றுவின்றென்றார். சிலர்வாரீர்தோழிமாரோ இவன்இதற்குமுன்னெல்லாம் தம்முடையமகாராஜனோடு ஸ்ரீவாசரஉபவாசத்தை ஆறுஷ்டத்துக்கொண்டிவந்ததற்குச் சந்தேகமில்லையன்றோஅப்படியிருக்கஇவளுக்கென் ஸ்ரீவைகுந்தம் கிடையாமற்போச்சென்றார். சிலர் 'அதுகேட்பி வாரீர்பாங்கிமாரோ இவன்ஏகாத்மிகவிரதத்தை முன்னேஆசரித்தவளாக இருந்தபோதினும் இன்றுஅந்தவிரதத்தைத் தானும்அதுஷ்டிக்காமல் மகாராஜனுடையவிரதத்தைப் பழுதுசெய்யநினைத்த கொடியபாதகத்தால் நரகசித்தியேயல்லாமல் வேறேஎன்னபிராப்தமாகப்போகின்றதென்றார்.

இந்தப்பிரகாரம் அந்தநகரத்துப்புருஷர்களும் ஸ்திரீகளுந் தங்கள்தங்களுக்குத்தோற்றியபடிப்பேசிக்கொள்வதைஅந்த மோகனங்ங்யானவள்கேட்டு மிகவும்இலச்சையும் தான்செய்தஅக்கிரமத்தினிமித்தம் கொல்வார்களென்கிற பயமும்உடையவளாய் இனிஇவ்விடத்திலிருப்பது நமக்குயோக்கியமன்று சீக்கிரத்தில்புறப்பட்டுப் பிரமலோகத்தையடையவேண்டிமென்று கருதிப்புறப்பட்டுச் செல்லுகின்றமோகனங்கியை ருக்குமாங்கதனுடைய கணிஷ்டபுத்திரனாகிய தர்மநேயனென்பவன்ஒடிவந்து சாஷ்டாங்கமாகத் தண்டன் சமர்ப்பித்து வாரீர்தாயே மகாராஜனில்லாமையால் இங்கேஇனிநமக்கென்ன விருக்கின்றது நம்மை உபசாரங்களைச்செய்துசம்ரக்ஷணஞ்செய்கின்றவர்களையாரிடுக்கிரர்களென்றுநினைத்தோ நீர்போகத் துணிவுகொண்டது தர்மநேயனென்கிறஒருபுத்திரன் நமக்கிருக்கும்போதுஎன்னருறைவுநேரியிமென்று தம்முடையவிருவுத்திலே நினைபாததற்குக்காரணம்பாதோஅல்லது தம்முடையவிஷயத்தில் அடியென்றதெனும்தின்கு செய்த துண்டோ. வாரீர்மாதாவென்னுடைய பிதாவுக்குந்தாய்க்கும் பதிலாகத் தாமிருந்து இந்தச்சிறியருகியனைக்கு வேண்டியதர்மநீதிகளைச்சொல்லிக்கொண்டி அடியேனைக்காப்பாற்றலாகாதோ தம்முடையபுத்திரனாகிய என்னைஅந்நியமாய்நினைத்துக் கைவிட்டுப்போகலாமோருக்குமாங்கதமகாராஜனுடைய சம்பத்தெல்லாம் தம்முடையசம்பத்தே நான்கொல்லோரும்தம்முடைய ஏவலாளர்களேயல்லது வேறன்று இதற்

குத்தாம் எவ்வளவுஞ்சந்தேகிக்கவேண்டாமென்று கைகளைக் கூப்பிட்டுக் கொண்டு சொல்லுகின்ற தர்மநேயனைப்பார்த்து மோகனாகி செல்லுகின்றான்.

வாராய் பரமவைதீகநிஷ்டசத்தியகுணசெல்லுடைய புத்திராகுடைய தர்மநேயர் உன்பிதாவாகியருக்குமாங்கதமகாராஜனையும் தாயாகியசத்தியாவளிதேவியையும், பிராதாவாகிய தர்மாங்கதனையும், உங்களைவிடப் பிரியுப்படித் தூரகதஞ்செய்தமகாபாதகியைத்தாயென்று உன்றாவுகூசாமல் அழைக்கவும் மனம்பலந்ததோ என்னப்பனே சஜ்ஜனபூஷணமே ஸ்ரீஹரிவாசர உபவாசவிசுக்ருக்கு ஸ்ரீசர்வேஸ்வரருடைய கடாசுடிக்ஷணத்தால் யாதொருதின்கும் நேரிடாது பிரமசங்கராதிதேவர்கள் ஒருசங்கடத்தைச்செய்ய நினைத்தபோதினும் அந்தச்சங்கடமானது ஸ்ரீகமலாஸ்ருடையகருணை இலேசமாத்திரத்தால் சூரியோதயத்தைக்கண்டபனிக் கூட்டம்போல நீங்கிவிடும் நீங்கள் யாவரும் ஸ்ரீபகவானுடைய உபயசாரணரவிரந்தங்களில் அத்தியந்தம் பிரியுடையவர்களாய் ஏகாதசிரதத்தை யதுஷ்டிக்கில் நீங்கள் அப்படிப்பட்ட பரிசுத்தவிரதநிஷ்டர்களாகிய உங்களுக்கும் ஒருதின்கு நேரிட்டு வருத்தப்படுகிறதும், இருப்புத்தானையுஞ் செல்லரிக்குமா கௌய்சந்திராகுலபூமானே நீங்கள் யாவரும் ஸ்ரீமுகந்தருடைய கடாசுத்தைப்பெற்றவர்களென்று மூடமதியாகிய நான் இவ்வளவு விஸ்திரித்துச் சொல்வானேன் இப்போது உன்பிதாவிஷயத்தில்தடந்த அப்புதமொன்றே போதுமானதன் றோசும தர்மராஜனுனைவன் ஸ்ரீயிலாசத்தில்பரமசிவனை வணங்கி வாராய் ஸ்ரீகுத்திரபகவானே பூலோகத்திலிருக்குமாங்கதமகாராஜனென்பவன் ஸ்ரீஹரிநினை உபவாசத்தைத்தானும் அதுஷ்டித்துத் தன்ருடையிலீழ உள்ள சகலதேசத்து ஜனங்களும்கூசரிக்கச்செய்து நாகங்களைப்பாழாக்கினுனென்று முறையிட அது கேட்டு அந்தச்சம்புழாந்தி மிருத்தியுதேவனை அழைத்துக்கொண்டே மகம்மேருவி வெழுந்தருளியிராநின்ற சதுமுகனிடத்தின்போய் வணங்கிச் சொல்ல அந்தப்பிரமாவானவர் என்னைச்சிருஷ்டித்து நீபோய் ருக்குமாங்கத மகாராஜனுடைய ஏகாதசிரதத்தைப் பங்கஞ்செய்து தன்ரு அவனிசையாவிட்டால் அவன் புத்திரானுடைய தலைபை வெட்டித் தரச்சொல்லிக்கேனென்று என்னையனுப்பினார் அவர் சொல்லப் பரிபாலனஞ் செய்வதெனியித்தம் பகிஞ்ஞஞ் குவருஷிகாலமாய்ச் சமயம்பார்த்திருந்து இன்றையத்தினம் என்னுடைய கருத்தை நிறைவேற்ற பத்தினித்து மகாபாதகங்களைச் சம்பாதித்துக்கொண்டேன் அக்கொடிய பாதத்தை நீக்கிக்கொள்ளும் உபாயத்தைப் பிரமதேவரிடத்திற் சென்று கேட்டுக் கொள்ளப்போகிறேன் ஆகையால் நீ என்னை ஆடங்கப்படுகிற

வேண்டாமென்று தர்மநேயஸித்தத்தில் செலவுபெற்றுக்கொண்டு விதரிப்பதேசத்தின் ராஜவீதியில்மோக்ஷங்கிபரணவன் டோகாநிற்சையில் அங்கங்குள்ள சம்சனரீகனியாவரும் அவனைக்கண்டு ஏகாத்மிவிரதத்தை யழித்த நினைத்தசண்டாளஸ்திரீ வருகின்றாள் அவள் முகத்திலிழிந்தாலும் நமக்கும்அந்தப்பாதகஞ் சுற்றிக்கொள்ளாமென்று நின்றுத்து எங்குஞ்சேரவொட்டாமல் துரத்தினார்கள் அங்கிருந்துவாயுவேகமுப்பின் னியிப்படியோடக் காட்டுவழியே செல்லுகையில் அவ்வாரணியத்தில் வாசஞ்செய்கின்ற யோகீஸ்வரர்களும் இந்தத்துன்மாரீக்க வஸ்திரீயை கண்ணாற் கண்டால் பாபஞ் சம்பவிக்கு மென்று திக்கு விதிக்குக ளிலோடி மலைக்குகைகளிலும் பெருமரத்துவாரங்களிலும் ஒளித்துக் கொண்டார்கள். இதுகளையெல்லாங்கண்டு அதிககிலேசத்தோடு வினாந்து போகும்போது வேடர்கள் இவனைப்பார்த்துக் கிஞ்சித்தயினு ன்கருணையில்லாமல் இவருடையவஸ்திரபாபணங்களைக் கொள்ளையிட வும் ஆவிங்களுகைகள் செய்யவும் நினைத்துக்கிட்டிவந்தனர்என்ற உடனே மோக்ஷங்கிப்பயந்து ககனமாரீக்கத்திலையெழும்பிபிரமதேவருடைய இருப்பிடத்துக்குச்சென்று தண்டாகாரமாகப் பிரணாமஞ்செய்து வாரீர் கிருஷ்ணரீத்தாவே உம்முடைய வசக்கிப்படிப்போய்ப் பாசவ தோத்தமருகிய ருக்குமாங்கதமகாராஜன் விஷயத்தில்செய்த அபசா ரமும் ஏகாத்மிவிரதத்தையழித்த நினைத்தமகாபாதகமும் ஆகியஇரண்டையெஞ் சம்பாதித்துக்கொண்டு வந்தேனெயல்லாமல் வேறொருலாப த்தையும் பெறவில்லையென்று முறையிட்டித்துக்கித்துக் கொண்டிருக் குஞ்சுமையத்தில் பாசமுந்தண்டமுங் கைகளில்தாங்கிக்கொண்டு யம ன்வந்து வாராய்மோக்ஷங்கி ஷனக்குவிதஞ்செய்யும்பொருட்டி ருக்கு மாங்கத மகாராஜனிடத்தில் சென்றவளாயிருப்பினும் நீ அங்குபோய் ச்செய்த பாபத்துக்காகக் கொடியநரகவேதனைகளை யனுபவிக்கவே ண்டும் நாங்களியாவரும் ஸ்ரீசர்வேஸ்வரருடைய கட்டளையைச்சீரசா கவகித்துக்கொண்டு நடக்கின்றவர்களேயொழிய ஒருவர்பாபத்தை ம ன்னித்துவிடச் சுதந்தரர்களன்று ஆகையால் நீ நரகத்துக்கு வரவேண் டி மென்றுசொல்லிப் பாசத்தாலிறுக்கிக்கட்டித் தன்புரிக்குக்கொண்டு போய் நரகங்களில் தள்ளிவிட்டனன். அந்நரகங்களில் வசிக்கின்றபா பிஷ்டிகள் அவனைக்கண்டு பேசுகின்றார்கள் நாம் ஒருவன்செய்ததன் றியையறத்தலும், பரதாரகமெஞ்செய்தலும், அடைக்கலமென்று ந ப்பிவைத்தவருடைய பொருள்களையபகரித்தலும், பெரியோர்களைநி ந்தித்தலும், முதலியபாபங்களில் சிலவற்றைச்செய்தவர்களாயும் பை

வற்றைச் செய்தவர்களாயுமிருந்து அவற்றிற்குத்தக்க வேதனைகளைப் படுகின்றோம். இந்தக்கொடியபாவி தனக்குநாயகனாகவும் பரமபாகவதனாகவுமிருந்த ருக்குமாங்கதமகாராஜனுடைய சொல்லுக்கு மாறாகப் பேசு அபசாரத்தைப்பெற்றுக்கொண்டதுமல்லாமல் அம்மகாராஜன் ஆசரிக்கின்ற ஏகாதசவிரதத்தைக் கெடுப்பதற்குநினைத்த மகாபாபமுஞ் செய்திருக்கின்றான் இவனுக்குச்சமீபத்தி லிருக்கலாகாது துஷ்டசகவாசத்தாலும் பாபம்நேரிடுகிற துண்டன்றோ ஆதலால் இவனைநெருங்கலாகாதென்று தூரத்திலொதுங்கிநின்றார்கள் அந்த நரகவாசிகள் தண்ணிவிட்டித் தூரத்தில் நீங்கிப்போகிறதைப் பார்த்து இவர்களும் அருவகுக்கும்படியாகிய பாபியா யிருக்கிறோமே யென்று மனோசஞ்சலத்தோடு நரகவேதனையை வெகுகாலம் அனுபவித்துப் பின்புபிரமலோகத்தை யடைந்து வாரீர்சதுமுகரோ நான்செய்த மகாபாதகத்துக்குத்தக்கநரகங்களையும் அனுபவித்தாச்சுது இனிஎனக்கென்னகதி யென்று வணங்கிக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தனர்.

இவள்இங்கேயிப்படியிருக்க ருக்குமாங்கதமகாராஜன்விதற்பதேசத்தை ஆண்டுகொண்டிருக்குங் காலத்திலே தவத்திற்குச்சென்ற ஒரு பிராமணோத்தமரானவர் நெடுநாள்சுஞ்சுப்பின் தம்முடைய தவத்தை நிறைவேற்றிக்கொண்டு ருக்குமாங்கத மகாராஜன் ஸ்ரீவைஷ்ணவ வைதிகநிஷ்டனன்றோ அவனை முதலிலேபோய்க் காணுவோமென்று அகிருதுகலத்தை யுடையவராய்வந்து ருக்குமாங்கத மகாராஜனுடைய செய்திகளை யெல்லாம் தரிமநேயனால் கேள்விப்பட்டி ஸ்ரீஹரிநின உபவாசத்தை விக்கினஞ்செய்ய யத்தினித்தமோகனங்கியைஇதோசாம்பலாப்பி போகும்படிச் சபிக்கிறேனென்று சாபமிட்டனர். இதை யறிந்து பிரமன்முதலான தேவர்கள்வந்து அந்தப்பிராமணரைப் பார்த்து வாரீர்யோகீஸ்வரரோ அந்த மோகனங்கியானவன் எம்முடைய சொல்லைக்கேட்டு- அச்சொல்லின்படி நடத்தவேண்டுமென்னும் எண்ணத்தினால் விரதராஜமாகிய ஏகாதசவிரதத்தை விக்கினஞ்செய்ய யத்தினித்தாளே யல்லாமல் அவருடைய மனப்பூர்வமாய் அக்காரியத்தில் பிரவேசித்தவளல்லள் அப்படியிருந்தபோதினும் அதற்காகநரகதுன்பங்களையும் அனுபவித்துவிடிலவந்தாள். ஆதலால் அவள்மீதுகருணைசுரந்து காப்பாற்றாமென்று வேண்டிக்கொள்ள அத்தேவர்களுடைய வேண்டுகையை அங்கீகரித்து அப்பிராமணோத்தமர் சொல்லுகின்றார். வாருந் கொள்தேவர்களே நானிட்டசாபமோ விபரீதமாய்ப்போகாது ஆயினும் அந்தப்பாதகியி னுடையதேகம் நாசத்தையடையாமல் உடம்புமுழுமையும் சாம்பல்தோற்றமாகக் கடவதென்று அறுக்கிற

சீதனரி, உடனே மோகஞங்கிக்கு ரூபசௌந்தரியங்கள் நீங்கி- வெண் குழித வியாதியைப்போல உடல் வெளுத்துவிட்டது, தேவர்களே லல்லாரும் பிராமணோத்தமனா நீங்கிப்போனபின்பு மோகஞங்கியான வன் பிராமதேவரைப்பார்த்து உம்முடையசொல்லுக்கேட்பி நடந்ததி னாலே ஈவரீக்கமத்திய பாதாளலோகத்தார்களும் என்னை எங்குஞ் சே ரவொட்டாமல் சீசியென்று தூரத்துப்படியான மகாபாதகத்வதச்சம் பாதித்துக் கொண்டேன் நரகங்கிலையும் அறுபவித்துச் சாபத்தையு ம் பெற்றேன் எனக்கு எதேனும் ஒருதீவ்வியவரத்தைக் கொடுக்கலாகா தாவென்று அதிக துக்காக்கிராந்தையாய்ச் சொல்லுகிறான்.

வாரீர்பிரமதேவரே ருத்திரோத்திராதி தேவர்களே நீங்கள்யாவரு ம் அறுபித்திடுக்காநின்ற சுதுர்விதபுருஷார்த்த சாதனமாகிய ஏகாதசியி னிமித்தமே நான் பிறந்தவளாகையால் தசமிந்நி ஒருநாழிகை ஆனா நாழிகை கால்நாழிகை கலந்த ஏகாதசி விரதபலத்தையும், அப்படிப் பட்ட துவாத்சிபலத்தையும், தபைசெய்விடுகளாலால் நரகவேதனைக னை யறுபவித்தும் திராத மகாபாதகத்தைத்தொலைத்துச் சுகப்படுவே னென்றுகேட்க, அதற்குத் தேவர்கள் அந்தப்பலனைமுன்னமே ஒருபி ரீமராஷ்டிரிக்குக் கொடுத்திருக்கிறோமென்றுசொல்ல, அதன்கேட்டுமோ கஞங்கி சொல்லுகின்றான். வாருங்கோள் தேவர்களே ருக்குமாங்கத ம காராஜனுடையஏகாதசிவிரதத்திற்கு விக்கினந்தேடப்போய்நான்சம் பாதித்துக்கொண்ட ருராமான பாபத்தினாலன்றோ நரகத்திலிருப்ப வர்களும் என்னைக் கொடியபாவிபென்றுவிட்டுத் தூரமாகவிலக்கினா ர் அப்படிப்பட்ட பாவந்திரும்வகை வேறே இன்னமொன் றிருக்கி ன்று அதென்ன வென்றால் சூரியோதயத்துக்குமுன்னமே கோபா லர்கள் பசுக்களையெய்யுலத்துக்கு ஒட்டிச்செல்லுகிற நேரத்தில் தசமி ஐம்பத்தைந்து நாழிகைமுதல் அறுபதுநாழிகை வரையுமிருந்த மறு நாள் ஏகாதசிவிரதம்- ஓசரிக்கின்ற பலனையும் அதற்குமுதுநாள் துவா தசி பலனையும் அடியேனுக்குக் கொடுத்திருந்மென்றுசாஷ்டாங்கமா கவிழுந்து சேவித்தனர். அப்போது சகலதேவர்களும் மனமிரங்கிஅ ப்படியே தந்தோமென்று வரங்கொடுத்தனர். யமகுனவர் என்னு டைய நரகத்தில் பாழ்பட்டிருக்கிடக்கின்ற நரகங்களைவிர்த்திசெய்து எ ன் அபிஷ்டத்தை நிறைவேற்ற வெகு இயக்கண்களையனுபவித்தமோ கஞங்கியே மேற்சொன்ன ஏகாதசி துவாத்சிபலனைப்பெற்றுக்கொண் டி சுகஜீவியாப் வாழக்கடவாயென்று வாழ்த்தித் தமதுபுரிக்குச்சென் றனர். ஸ்ரீருத்திரபகவான் முதனிய சமஸ்ததேவர்களும்மேருமலை யி ல்நின்றும் தங்கள் தங்கள் இருப்பிடத்துக்குச் சென்றார்கள். மோகஞ

ங்கியானவள் தால் வரம்பெற்றுக்கொண்ட தசமிவேதையுள்ள ஏகாதசியிலும், ஏகாதசி வேதையுள்ள துவாதசியிலும், வசித்துக்கொண்டு அந்தவிரதங்களை ஆசரிக்கும்பலங்களைத் தானே வறுபவித்து வருகின்றன.

வாராய் மருத்தமகாராஜனே மேற்சொல்லிய தசமிவேதையில் லாத ஸ்ரீஹரிதின் உபவாசத்தை ஆசரித்து அந்தமுறையே- துவாதசி கால்நாழிகைக்குக் குறையாமல் ஒரு நாழிகைவரையும் சேஷ்மிருந்தால் போதும் அந்தத் தினையோதசியிலே சேஷ்த்துவாதசியில் பாரண செய்யலாம், தசமி-ஏகாதசி-துவாதசி-இந்த மூன்றுதினங்களும் ஸ்ரீ சங்கமத்தையும் தாம்பூலமுதலிய காமியவஸ்துக்களையும், அவற்றில் முதல்நாள் ஒருவேளைப்போஜனமும், இரண்டாநாள் இரண்டுவேளைப்போஜனமும், மூன்றாநாள் ஒருவேளைப்போஜனமும், ஆகநான்கு வேளைப் போஜனங்களையுட்க்கி ஸ்ரீஹரி நாமசங்கீர்த்தனஞ்செய்து கொண்டே ஏகாதசிமுழுமையுந் துவாதசிப்பகலிலும் நித்தனாயில் லாமலிருந்து ஸ்ரீஹரிவாசரம் ஸ்ரீஹரிதின் பரமவைதிக விரதராஜமென்று சொல்லப்படும் ஏகாதசிவிரதத்தை ஆசரிப்பவர்கள் இம்மையில்தரிமார்த்தகாமங்களைத் தாங்கள் வேண்டியபடியே யடைந்துகொண்ட பெண்டிரிமக்களோடுசுஜீவிதளாய் நெறிநாள் வாழ்ந்து முடிவிலே முடிவில்லாத நித்தியானந்தமயமாகிய ஸ்ரீபரமபதத்தைப் பெறுவார்கள். இந்தவைதிகவிரதத்தைச் சாதுர் வரணத்தாரிகளில் எட்டுவறு துக்கு மேற்பட்டயாவரும் ஆசரிக்கலாம். அதுஷ்டிப்பவர்களில் கரிப்பினியானவள் பச்சைமாவைத் தன்னிச்சையிலே படிப்பசிக்கலாம் அசுத்தையாயிருப்பினும் அதுஷ்டிக்கலாம். வியாதியஸ்தரிகள் இந்தப்பரமவைதிக விரதராஜத்தைத் தங்களால் ஆசரிக்கமுடியாமற்போயினால் தம்முடைய பந்துக்களில் யாராயேனுந் தங்கள் நிமித்தம் ஆசரிக்கும் படிவைக்கலாம், இப்போது உனக்குச்சொல்லிக்கொண்டுவந்த ஸ்ரீருக்குமாய் ஏகாதசிரித்திரத்தைச் சிரத்தையோடு படிப்பவர்களும், அந்நிய சிந்தையில்லாமல் கேட்பவர்களும், ஸ்ரீசர்வேஸ்வரராகிய ஸ்ரீ கிருஷ்ணசுடானுத்தினால் இகலோக பரலோக சௌக்கியங்களை அறுபவியுடைய துத்திரிக்காயுசைப்பெற்று வாழ்வாரிகளென்று ஆசீர்வசனம்பண்ணி வசிஷ்டமஹிமுனிவர் மருத்தமகாராஜனுக்குச் சொல்லியருளினார்.

ருக்குமாங்கத ஏகாதசிரித்திரம்-முற்றிற்று.

ஸ்ரீவசிஷ்டயா நமஃ.

ஸ்ரீருக்குமாங்கதன் திருவழிகளேசரணம்.

ஸ்ரீபராங்குசாயநமஃ.

அம்பரீஷதுவாதசேசரித்திரம்.

ஸ்ரீசரீவேஸ்வரருடைய திருவுத்தியி லவதரித்த சதுருகஞ்ஞவர் தருப்பப்பபுல்லைச் சங்கராகரய கச்செய்து அதுனைச்செய்த அது சென்ற இடமாதலால் நைமிசாரணியமென்று சொல்லப்பட்டுவதைத் தில் செனகரிமுதலாகிய ருஷிகள் ஸ்ரீபரந்தாமருடைய சகஸ்நரநாமங்களை யுச்சரித்துச் சத்திரயாகஞ்செய்தார்கள். அந்தச் சமையத்தில் நெற்றிமுதலிய பன்னிரண்டு இடங்களிலும் திருமண்பிரகாசிக்கமாற்பி ல்யக்கிம்மாடவீதமும் துளசிபணித் தாழ்வட முய் பத்மாக்கமாலையும் அசைந்தாட ஸ்ரீராமதாரகமந்தரத்தை உச்சரித்துக்கொண்டு ஸ்ரீஉமே ஸ்வரணப்போவச் சூதபராணிகர் எழுந்தருளினர். அவரை உயர்ந்த ஆசனத்தி லெழுந்தருளச்செய்து முக்குடமயானான் ஓவ்வொன்றுக்கும் அவ்வாறாகிய பதிமண்புராணங்களை யும் அறிந்த ஞான விநாயக னோஷாட்டுணவனிய பரப்பிரீமமானவரி தப்பு டைய திருவடியைத்தஞ் சமெனப் பற்றிவளரிகளுக்கும், தம்மை வைத்தவருக்கும் தம்போட திரித்துப்போரிசெய்தவரிகளுக்கும், நிரதிசயானந்தமுத்தியைத்தமது ஜாயமானகடாக்கத்தினால் தமயசெய்யப்படிந்த தெய்வியினுடையவயி ற்றில் தம்மிச்சையால் திருவவதாரஞ்செய்தவரன்றோ அவ்வேத முத ல்வனுடைய தீவ்லியசரித்திரத்தைச் சொல்லி எவ்வளவாவாயும் முத்தி க்கவாசேரிப்பிக்கவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்காநின்ற நைமிசாரணிய வாகிகளாகிய முனிவர்களைப்பார்த்துச் சூதபராணிகர் சொல்லுகிறார். சன்ன சமுத்தரத்தைக்கூட நீது முத்திக்கனாகையச் சொல்வதற்கு ஓட மாகிய பங்கிருஷ்ணசரித்திரத்தைச் சொல்லுதல் அஜசங்கரர்களாலு முடியாதென்றால் என்னால் முடியுமோ ஆயினும் ஸ்ரீவேதலியாசபக வானுடைய கடாக்க விக்ஷணத்தால் சிந்திதும்கொல்லுகிறேன் கேளுங் கோள் முனிவர்களே சரஸ்வதிநதிநீரத்திலே ஸ்ரீவேதலியாசமுனித்தி ரரி உலகத்தாருடைய மனந்தெனியும்படி வேதங் களைவருத்துப் புரா ணநூல்களைப் பாரதத்தைச்சொன்னோம் யாதாகாரணத்தினாலோ நம் முடைய இருதயந் தெளிகவயடைய விஹிபெய்ந்து நினைத்துக்கொ ண்டிருக்கஞ்சமயத்தில் நாரதபகவானெழுந்தருளினார். அவரைப்பா ரித்து இதைச்சொல்லவும்முனிவர் ஸ்ரீசரீவேஸ்வரருடைய தீவ்லியசரி த்திரத்தைச் சொன்னால்ல்லாமல் உம்முடையமனந்தெனிகவயடைய மாட்டாதென்று சொல்ல அப்படியே ஸ்ரீஹரிபிணுடைய சரித்திரத்தை

த்தமது திருக்குமாரராகிய சுகப்பிரீமருஷிக்குப் பிரசாதித்தருளினார் அவர் அபிமணியபுத்திரனாகிய பரீகதித் துமகாராஜனுக்குச் சொல்லியருளினார்.

ஸ்ரீசுகரீவாக்கியம்.

வாராய்பரீகதித் துமகாராஜனே நபகனுடையபுத்திரனாகியநாபாகன்குருகுலத்திலே வாசம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கும் சமையத்திலே அவனுடைய பிரதாக்கள் அவனை நயிஷ்டிக பிரமசாரியென்று நினைத்துக் கொண்டு தாங்கள் மாதீதிரமேதங்கள் பிதிரார்ச்சிதமாகியதனத்தைப் பங்கிட்டுக்கொண்டார்கள். பிற்பாடுவித்துவானாகிய நாபாகனுனவன்குருகுலத்திலிருந்துவந்துதன் அண்ணன்மார்களைத்தன்பாகத்தைக்கேட்க அவர்கள் உனக்குப்பிதாவைப்பாகமாகவைத்திருக்கிறோமென்று சொன்னார்கள். அந்தவாரித்தையைப் பிதாவினிடத்திலேசொல்ல அதற்குப் பிதாவானவர்கைத்து வாராய்சத்தியவிரதனாகியநாபகனே அவர்கள் சொல்லியதாரித்தமென்றுநம்பவேண்டாம் உன்னைவஞ்சித்தார்கள் ஆயினும்அவர்கள்என்னை உனக்குப்பாகமாகவைத்தபடியினாலே நான்உனக்குச்சுவனோபாயத்தை உடதேசிக்கிறேன்கேளாய் இப்போது அங்கிரசருஷிகள் சத்திரயாகம்பண்ணுகிறார்கள் அந்தயாகத்திலேஆறநாள் செய்யும் வைதீககரீமத்தில் சொல்லவேண்டிய வேதபாகம் இன்னதென்றுஅயியாமல் மயங்கியிருக்கிறார்கள். அந்தயோகிஸ்வரர்களுக்குவசுவதேவருத்திரங்களிரண்டையும்நீபோய்பாட்டுசெய்வித்தால்அந்தஉபகாரத்துக்காக அவர்கள்சத்திரயாகஞ்செய்துமுடித்துமீர்த்தனத்தை உனக்கேகொடுப்பார்கள் ஆகையால்அவர்களிடத்துக்கு நீபோவென்று சொல்ல அதுகேட்டுநாபகனுனவன் அந்தஅங்கிரசருஷிகளிடத்திற்குப் போய் அப்படியேசெய்தான். அங்கிரசுக்களும் யாகத்தைமுடித்துஅங்குமீதியானதனத்தை நாபாகனுக்குக்கொடுத்திவிட்டுச் சுவர்க்கத்தை அடைந்தார்கள்.

அதிகசந்துவிட்டாய் அங்கிருந்த தனத்தையெதாநின்ற நாபாகனிடத்திலே கறுத்துஞ்சுவந்துமிருக்கிற நிறத்தைபுடையஒருபுருஷனைவன் வடநீசையிலிருந்தோடிவந்துஇந்தயாகவஸ்துக்களிலேஇருக்கிறதனமெல்லாம் என்னுடையதென்றுதழிக்க அதற்கு நாபாகனுனவன்குருஷிகள்எனக்குக் கொடுத்தார்களே யென்றுசொல்ல அதுகேட்டு அந்தகிருஷ்ணபிந்தாவாரினனாகிய புருஷன்உன்னுடைய பிதாவைக்கேட்ட மீர்த்துகொள்ளென்ன அப்படியே நாபாகனுனவன்போய்த தன்பிதாவைக்கேட்க அந்தநாபாகனுனவன் சொல்லுகிறான். வாராய்புத்திரனே தேவர்களேயிசமமாகஅவிரிப்பாகமுண்ணக்கூடாது யர்க்குமுடிந்தின்.

னே மீந்திருப்பதை உண்ணக்கடவதென்று ஸ்ரீசங்கரபகவான் தாடிப்பி
ரசாபதயினால் சபிக்கப்பட்டதுமுதல் வைதீகபரமருஷிகள் யாவரும்
யாகத்திலே மீந்துபோன தனங்களெல்லாம் அந்தச் சங்கரபகவா னுடைய
பாகமாகமுன்னமே செய்திருக்கிறார்கள் ஆதலால்கூடத் துச்சவந்திரு
க்கிறபுருஷனே அதற்கு உடையவனென்று சொல்ல நாபாகனுப் அந்த
ப்புருஷனை ண்டைவந்து பிராணமஞ்செய்து வாராய்பிரமந்தீட்டராகிய
ஸ்ரீருத்நிரபகவானே இந்தத்தனமெல்லாம் உப்புமுடையதெய்வம் ஆ
ன்பிதாவானவர்கொன்றார் எண்ணக்கூடுக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்திக்
க அந்தநாபாகனைப்பார்த்து வாராய்நாபாகனே உண்ணுடையபிதாசொ
ன்ன தரிமத்தைநியதாரித்தமாகவே சொன்னபடியால் எப்படிப்பட்ட
ஆபத்தாவந்தபோதிலும் அசத்தியத்தைச் சொல்லாம விருக்கக்கடவா
ய் இந்தத்தனத்தைபுநீயே எடுத்திக்கொண்டுபோவெல் னுசொல்லிச்
சுத்தியவற்சலனாகிய ஸ்ரீபரமசிவனானவர் அந்தரத்தானமாயினேர் இந்த
நாபாகஉபாக்கியானத்தை எவல் பிராதகாலத்திலும் சாயங்காலத்திலும்
சித்தசமாதானத்தோடுமீஸ்மரிக்கிறானே அவன்மந்திராடிபுணருசயுடைய
யிஞ்ஞானியாகவும் சிவித்திருந்து உத்தமானகதியையடைவான். அந்த
நாபாகனுக்கு அவன்செய்ததபோபவத்தால் ஸ்ரீஹரியினிடத்திலேயே
பாரதந்திரானமுடைய பாகவதோத்தமனாகிய அம்பரிஷிபெயரெ
ருபுத்திரனுண்டானான். அந்தப்புத்திரனைப் பிரமருத்திராட்சுவிடத்திலு
ம் விபரித்தமாகாத பிரமசாபமானது தீண்டாமற்போய்விட்டதென்
றுசொல்லுகின்ற சுகப்பிரமருஷியைப்பார்த்துப் பரிக்ஷித்துமஹாரா
ஜன் சொல்லுகிறான்.

வாரீர் முனிந்திரரோ ஒருவராலும் அதிக்கிரமிக்கக்கூடாதபிரமசா
பமானது எந்தப்புருஷி கிடோட்டிடத்திலே காரியசுரமாகாமற் போ
ச்சொ அந்தஅம்பரீஷிருடைய தீவ்நியசரித்திரத்தைச் சொல்லியருள
வேண்டுமென்று பிரார்த்தியாநின்ற பரிக்ஷித்துவைப்பார்த்து ஸ்ரீசுகப்
பிரமருஷியானவர் சொல்லுகிறார்.

வாராய் அபிமன்னியபுத்திரனே மகாநுபாவனாகிய அம்பரீஷம
காராஜன் இந்தப்புமுண்டைத்தை ஏகசக்கிராதிபதியாக ஆளுகின்ற ஆதி
பத்தியத்தையும் அளவில்லாத சம்பத்தையும் பெற்றிருந்தும் உலகத்தி
லேயாவரும் விரும்பத்தக்க அந்தச் சம்பத்துக ளெல்லாம் சொப்ப
னத்திலே காணப்பட்ட வஸ்துவைப் போல் அறித்திய மென்றெ
ண்ணிச் சர்வேஸ்வரராகிய ஸ்ரீஹரியினிடத்திலும் அவருடையதிருவ
டியொன்றே தஞ்சமெனப்பற்றிய சற்பருஷிகளிடத்திலும் பரமமா
ண்பத்தியை அடைந்து அந்தப்பத்தியினாலே இந்தப்பிரபஞ்சமெல்லா

ம் ஓட்டாங்குச்சுக்குச்சு வானமாக நிச்சயித்துத் தன்மனதை ஸ்ரீகிருஷ்ணருடைய பாதாரவிந்தங்களிலும் வாக்கை ஸ்ரீபரமபதவாசியினுடைய சீர்த்தனங்களிலும் கைகளை ஸ்ரீப்பப்பதியினுடைய ஆலங்களில் திருவலகிந்தல் முதலியவையாபாங்களிலும் காதுகளை ஸ்ரீஅச்சுதருடைய கதாசிரவணத்தினும் நேத்திரங்களை ஸ்ரீமுருந்தருடைய அரிச்சாவதார துவ்வியமங்களவிக்கிரகத்தைச் சேவிப்பதிலும் தொக்கித்திரியத்தைப் பாகவதர்களுடைய திருகோணியைப் பரிசுப்பதிலும் நாசிகையை பரந்தாமருடைய சரணாவிந்தங்களில் அரிச்சிக்கப்பட்டதிருத்துழாய்ப்பரிமளத்திலும் நாவைஸ்ரீசர்வேஸ்வரருக்கு நிவேதனஞ்செய்த அண்ணமுதலானவையினிலும் பாதங்களைத்திரிவிக்கிரமருடைய ஆலயத்தைக்குறித்த பிரபாணங்களிலும் தலையைருஷிகேசருடைய திருவடிபை வணங்குவதிலும் இச்சுசுசைய விஷிபங்களிலேபோக வொட்டாமல் ஸ்ரீவாசுதேவருடைய உகங்கரியத்திலும் செலுத்தித் தான்செய்யுஞ்செய்கைகளையெல்லாம் ஸ்ரீபுருஷோத்தமர் அகண்டாகார பரிபுரணராயிருக்கிறான் எனும் அபிப்பிராயத்திலே சமர்ப்பித்து ஸ்ரீஹரிதாசர்கள் கட்டளையின்படிப் பூமியைப்பரிபாலனம்பண்ணிக் கொண்டு முந்தான்.

ஒருகாலத்திலே தம் பிரதேசத்திலே ஜலங்கிடையாமற்போய் விட வகிஷ்டம் கெளதமர் முதலியபரமருஷிகளைக்கொண்டு செய்யப்பட்ட அசுவமேதயாகத்தாலே சகலயாகங்களுக்கும் அந்நீடாதரவாயும் சர்வநிபந்தரவாயும் விளங்குகின்ற ஸ்ரீபுருஷோத்தமரை ஆராதித்துச்சர்வஸ்வதிநகியை வரும்படிச்செய்த அந்தராஜருஷியாகிய அம்டர்ஷிராஜனுடைய யாகசபையிலிருந்த இருத்துவிக்குகள் யாவரும் கண்களினையாதவர்களாயும் நிலையேற்பெற்ற வஸ்துராபரண பூஷிதர்களாயும் தேவர்களோடு சமானரூபர்களாய்க் காணப்பட்டார்கள் அவரால் அநுவர்த்திக்கப்பட்டுத் தேவதாந்தரங்களைவிட்டிலகிஸ்ரீபகவானுடைய அனந்தகலிபாணஞ்ஞானபவங்களைச் செய்கின்ற ஜனங்களெல்லோரும் பிரளயத்திலே அழிந்துபோகத்தக்க பிரமருத்திராதி சமஸ்ததேவர்களுடைய பதவிகளையும் பிரார்த்தியாமல் சித்தர்கள் கொடுக்கின்ற விபவங்களையும்வெறுத்து ஸ்ரீமுருந்தனையே இருதயகமலத்தில்காணாத்கரித்துச் சொரூபாறுபவத்திலே திருப்பதியை யடைந்திருந்தார்கள், இப்படியாவரையும் அநுவர்த்திக்கச்செய்துக்கொண்டு தான்ஸீமீ, பெண்டு, பிள்ளை, பந்து, சதகஜதுரகபதாங்கன் அளவில்லாதபொக்கெலும்பு வற்றிலுண்டாகிய பற்றுக்களையொழித்துக் கரிமயோகபக்கி யோகங்களினாலே ஸ்ரீஹரியைச்சந்தோஷிப்பிக்கச்செய்து வருவதுமல்லாமல்

தனக்குச் சமானமானதில்லாதையுடைய பாரியோமி ஒருவருக்காலம்
 துவாதசியை ஆசரிக்கவேண்டுமென எண்ணிக்கொண்டு தசமிஏகாத்மி
 துவாதசிகளைச் சாஸ்திரவிதிப்படி அபிஷேகத்துக்கொண்டு வருகிறநா
 ளில் அந்தமகாதுபாவனுனைவன் காந்தீயக் கபாசநீஸ் யமுனாநீர்த் த
 யடைந்து அந்தவிரதத்தினுடைய முடிவாகிட்கொட்ப்படி முன்னுந்
 றும் உபவாசமிருந்து யமுனாநதியில் நீராடி அங்குக் கமனாவனத்தி
 லே ஸ்ரீசரீவேஸ்வரராகிய பரந்தாமனாத் திருமஞ்சளையாட்டிக் கந்த
 புஷ்பாதிசுளால் அலங்கரித்து நானுவிதமதுரபலபர்க்க முதலானவை
 களை நிவேதனஞ்செய்து பாகவதொத்தமர்களாகிய யோகவோயும் பி
 ராமணர்களையும் புகித்துக்கொட்கருத்தத் தங்கப்பனும் குளம்புகளு
 க்கு வெள்ளிப்பூணும் பூட்டிக் கழுத்துக்குள்ளேகாரிநுபரணக்களை யணி
 ந்து பட்டுவஸ்திரங்களைத்தரித்து மல்லநுபமும் ச தவுமாகிய அதுப
 துகோடி தலையீற்றுப்பசுக்களைக் கறவவப்பாதிநுமுதலிய உபகரணங்
 களோடு தானம்பண்ணி அவர்கள் அதுசுவைப் பதார்த்தங்களுடன் தி
 வ்விய அன்னத்தைபுகிக்கொடுத்து அவர்களுடைய அனுமதியைப்
 பெற்று ராஜருஷியாகிய அம்பரிஷ்டகாராஜன் துவாதசிபாரணைபண்
 ண யத்தினமாயிருக்கும்போது ஸ்ரீசங்கரபகவானுடைய அம்சமாபி
 ய தூருவாசரானவரீ அநிதிபாகவந்தாரீ அநிதியாகவந்த அந்தமகாமு
 னியை எதிர்கொண்டுபோய் அர்க்கியாதி உபசாரங்களைப்பண்ணிப் பூ
 சித்துத் தன்கிரகத்திலே புகிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தான் அந்த
 ப்பிரார்த்தனையை அங்கீகரித்து இவனுடைய விரதத்தைப்பங்கஞ்செ
 ய்யவேண்டுமென் மெண்ணக்கொண்டு நித்தியகரிமத்தை முடித்துவ
 ருகிறேனென்றுபோய் யமுனாநதியில்திரித்தமாடிப் பாரணைப்பொழு
 து தவறிப்போம்படி அந்நிலையொளித்திருந்தாரீ அப்போது துவா
 தசிபாரணைக்கு அரைமுகூர்த்தகாலமாத்திர மிருக்கிறபடியால்கிணை
 யனுப்பி அந்தத்தூருவாசமகாருஷிவைத்தேடி அமைத்தவருட்படிஉ
 த்திரவுசெய்ய அவர்களெங்கும் போய்ப்பார்த்துங் காணாமல்வந்து வி
 ட்டனர்அக் அதனால்தென்திலேகிலேசமடைந்து அம்பரிஷ்டகாராஜ னு
 னவன் அங்கிருந்தமுனிவர்களைப்பார்த்து வாரீரியோகிஸ்வரர்களே அநி
 தியாகவந்தபிராமோனுகூத்தனைட்டிப்பாரணைசெய்தால்கிராமண அப
 சாரதோஷஞ் சம்பவிக்குமே துவாதசிபாரணைகாலத் தப்பிப்போன
 ல் மகாதோஷம்நேரிடுமே ஆகையால் இந்த இரண்டிதோஷங்களில் ஒ
 ன்னுஞ் சேராம விருக்கும்படி அடியென் முன்னோர்கள் அசனதுள்ளி
 யமாகவும் உபவாசதுல்லியமாகவுஞ் சொல்லியிருக்கிற சல்பானம் ப

ண்ணுமிதேனென்று அவர்களுடைய அனுமதியைப்பெற்று ஸ்ரீபகவாணத் தியானஞ்செய்து திருத்துறையுதகமுண்டு தூருவாசருடைய வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தான்.

உடனே தூருவாசருந் தீர்த்தமாடித்துவாதச ஊர்த்துவபுண்டரங்களைத்தரித்து மந்திராராஜமாகிய திருமந்திரத்தைச் செபித்து நித்தியகடனை முடித்துக்கொண்டு சீக்கிரத்திலே அந்தமகாராஜனிடத்தில் வந்து அவன் துளசிதீர்த்தம் பாணம்பண்ணியதையறிந்து யுகாந்தகால ருத்திரபகவானப்போல அதிககோபத்தையடைந்துதமக்கெங்கோ அஞ்சலிபந்தஞ்செய்துநிற்கின்ற மகாதுபாவனாகிய அம்பரீஷமகாராஜனைப்பார்த்து வாராய் அம்பரீஷனே இகலோக ஜஸ்வரிய கர்வத்தினாலே உன்மத்தனாகி ஸ்ரீவிஷ்ணுபக்தி இல்லாதவனாக இருந்தும் பசுவத்பத்தனாக உன்னை நீயேசிலாகித்துக்கொண்டு அபிதிபாகவந்த என்னை அங்கீகரிப்பதைப்பார்த்திலும் உயர்ந்தவிரதமு முண்டென்றுநினைத்துநீசெய்த துவாதசிபாரணியின்பலத்தை இதோகாண்டிக்கிறேனென்றுசொல்ல அம்பரீஷமகாராஜன் திருத்துறையுதக முண்டேனையல்லாமல் உம்மை அவமதித்துப்புகிக்கவில்லையென்று வேண்டிக்கொண்டனன் அதையும்பாராமல் அங்கிருந்தமுனிவர்களுமற்றவர்களுந்திடுக்கிட்டுப்பயப்படுமபடித்தன்ஜடாமகுடத்தில் ஒருசடையைப்பிடுங்கி இந்தச்சடையில் உற்பவிக்கும் பூதத்திற்கு நீஇராயாகக்கடவாயென்று சபித்து அந்தச்சடையைப் பூமியிலெறிந்துமந்திரித்துச்சாபஜலத்தைவீசினர்.

அந்த மகாராஜனுவன் இதற்கு நம்மால்செய்யத்தக்க தொன்றுமில்லையென்று சர்வேஸ்வரராகிய ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவாணத் தியானஞ்செய்து கொண்டிருந்தனன் உடனே அந்தச்சடையிலிருந்து பயங்கரரூபத்தைபுடைய கிருத்திமமானதுபுறப்பட்டு கையிலேரூலத்தைப்பிடித்துத் தேசோராகியை இருட்டடலமானதுவெல்லத்தேசித்துப்போவதுபோலப் பரிசுத்தமனசையுடைய அந்தப்பாகவ தோத்தமனைக்கொலைசெய்யக்குறித்து வினாந்தோடிவந்தது அங்கேயிருந்தபாவரும் அந்தப்பூதத்தைக்கண்டு பிராணபீதியுடையவர்களாய்த் திக்குவிதிக்குகளிலோடினார்கள் ஸ்ரீவைஷ்ணவபரமோபாய நிஷ்டனாகிய அம்பரீஷமகாராஜனொருவனும் தூருவாசமகாருஷியினுடைய சாபத்துக்கும் அவராலேவப்பட்டு வருகிறபூதத்துக்கு மெவ்வளவுஞ்சலிக்காமல் நிர்ப்பயனாய் ஸ்ரீவாசுதேவனாத்தியானஞ்செய்து கொண்டிருந்தனன் உடனே சர்வேஸ்வரராயும் சர்வாந்தரியாமியாயும் சர்வநியந்தாவாயும் விளங்காநின்ற ஸ்ரீஹரியினுடைய அடியார்களுக்குச்சிறிது தீங்காவதுசெய்யுமவர்களை நாசஞ்செய்வதே தொழிலாகவுடைய ஸ்ரீசுதரிசன

மென்னுந் திருநாமங்கொண்ட ஆபுதராஜமாகிய சக்கரமானது மனோ
வேகமும் பின்னிழம்படி அனந்தமாயிரஞ் சூரியர்களைப்போலக் கிர
ணராசுகளைப் பரப்பிக் கொண்டு வினாந்துவந்து அந்தக்கிருத்திமத்தை
த் தன்கிரணதீக்ஷணத்தாலே சாம்பராக்கிவிட்டு அதைவலிய தூறுவா
சரைக் குறித்துவரும்போது அந்தச்சுதரிசனத்தின்வரவைக்கண்டு நடு
ங்கி இதைன்ன நம்முடையபிரயத்தினமும் நிஷ்பலத்தையடைந்து வி
பரீதமாய் முடிந்ததென்பென்று கிலேசத்தையுடையவராய் உயிர்தப்பி
னாப்போதுமென்னும் எண்ணத்தோடோடி மேருமுதலிய பர்வதகு
கைகளிலும் சமுத்திரமுதலிய ஜலப்பிரதேசங்களிலும் பாதாளத்திலு
ம் அங்கேயெல்லாம் பின்சென்று துரத்திச் சரீர்ப்பத்தைப் போலச்சீறி
அக்கினிசுவாலையை விசிக்கொண்டு வருவதைப்பார்த்து ஸ்ரீகயிலாயத்
துக்குச் சென்று பரமசிவமூர்த்தியினிடத்தில் சரணாகதஞ்செய்ய அந்
த ருத்திரபகவானைவரிசொல்லுகிறார்.

வாரீரீமுனீந்த்ரோ நாமெல்லோரும்வசிக்காநின்ற இந்தப்பிரீமா
ட்டமும் இதுபோன்ற அநேக அண்டசமூகங்களும் எந்தப்புருஷோ
த்தமரிடத்திலே உற்பவித்து மறுபடியும் காலாந்தரத்தில் லயமடைகி
ன்றதோ அந்தச்சீவசுவாமியினுடைய பக்தனிடத்தில் அபசாரப்பட்
ட உம்மைரக்ஷிப்பதற்கு நானும்தக்ஷண்முதலாகிய நவபிரஜாபதிகளும்
சனற்குமாரநாரதரீமுதலிய ருஷிகணங்களும் சமரீத்தர்களல்லோம் எ
னக்கும் மற்றலோகஸ்வரீகளுக்கும் வேண்டிய ஆயுதங்களை யறுக்கி
ரகஞ்செய்கின்ற ஆபுதராஜமாகிய இந்தச்சக்கரத்தினுடைய தீக்ஷணத்
தையே நாங்கள் சங்கக்கமாட்டோமென்றால் உம்மைநாங்களெப்படி ர
க்ஷிக்கப் போகிறோமென்று சொல்லியருளினர்-அந்தச்சங்கரபகவானி
டத்தில் செலவுபெற்றுக்கொண்டு மகாமேருவிற்போய்ச் சதுமுகனை
அடைக்கல மடைந்தனனொன்று சொல்லுகின்ற ஸ்ரீசுகப்பிரீமருஷியை
ப்பார்த்துப் பரீக்ஷித்துமகாராசன் சொல்லுகிறார் வாரீரீமுனீராஜோ
மனோவேகமும் முன்னிடத்தக்க வேகமுள்ளசக்கரமானது அந்தத்தூ
ருவாசருக்குப் பின்சென்று காலதாமசஞ்செய்வதற்குக் காரணமென்
னென்றுகேட்கு, ஸ்ரீசுகரீசொல்லுகின்றார்வாராய் நரேந்திராகுடியபரீக்ஷி
த்துமகாராஜனே அந்தத் தூருவாசரானவர் பிராணபீதியடைந்துமு
துகுகாட்டியோடுவதினாலும் ஸ்ரீசர்வேஸ்வரருடைய அடியாரிகள்விஷ்
யத்திலேசெய்த அபசாரத்தை அவர்கள் பார்த்து மண்ணித்தாலொழிப
வேறே திக்கில்லாமையையும் அவர்களுடைய பிரபாவத்தையும் யாவ
ருமறிந்துகொள்ளவேண்டுமென்கிற எண்ணத்தினாலும் சுதரிசனமான
து அந்தத் தூருவாசருக்குப்பின்னேதானே சென்றதென்று சொல்லி

முடித்துவிட்டு ஸ்ரீசுகரானவர் தூருவாசனாக்குறித்துச் சொல்லுகின்றார். வாராய்ப் பீக்ஷித்துமகாராஜனே தன்னையடைக்கலமடைந்த தூருவாசமகாருஷியைப்பார்த்துப் பிரமதேவன் சொல்லுகின்றார் வாராய்குழந்தாய் சகலவிதங்களும் ஓரண்டத்துக்குட்பட்ட எனக்கு இருபட்டமாகிய சத்தியமேகமும் த்விபரார்த்த மென்னப்பட்ட என்னுடைய ஆபுரிப் பூர்த்தியாகிய தம்முடைய லீலையின் முடிவிலே தகிக்க வேண்டாமென்று காலஞ் சியாகிய ஸ்ரீபகவானுடையபுருவநெரிப்புமா தீவரத்திலே நாசத்தையடைந்துபோம் நானும் ருத்திரனும் இந்திரனும் தக்ஷணமுதலியபிரசாபங்களும் சமஸ்ததேவர்களும் அவருடைய கட்டளைக்குள்ளடங்கிச் சுதரிசுமலாஞ்சனையைச் சிரக்மேபெற்றுக் கொணர் லோகேஸ்வரர்களா யிருக்கின்றோம் அந்தச் சர்வசுவாமியினுடைய பக்தனுக்குத்தான் மெய்யுற உண்ணக்காப்பாற்ற என்னால் முடியுமோ முடியாது ஆகையால் ஸ்ரீசர்வேஸ்வரனாயே சரணுகதஞ் செய்து உயர்ந்து பிரமதேவனுடைய தீரஸ்கரிக்கப்பட்ட தூருவாசரானவர் திருப்பாற்கடலில் வடபக்கத்திலே நின்று ஸ்ரீபுருஷுகுதத்தினுலே பரந்தாமரைத் தியானித்து அச்சந்தா அநந்தா மாதவா சற்புருஷீர்களுக்கு இஷ்டநாயகா அபரஃதியாகிய என்னை ரக்ஷிக்கக்கடவீர் உமது அடியார்களுடைய பிரபாவத்தையறிபாமல் அபசாரஞ் செய்துவிட்டேன் உம்முடைய சகலதீரநாமங்களி லொன்றை யுச்சரித்தவர்கள் நரகதுக்கத் திலிருந்தும் விடுபட்டு நிக்தியாநந்தத்தை யடையவர்களன்றோ இப்போது அடியேன்பக்கிற் சஞ்சலத்தை நிவாரணஞ் செய்தருளவேண்டுமென்று நாடிவிதமாய்ப்பிரார்த்தியாநிசும் தூருவாசருக்கு ஸ்ரீசர்வேஸ்வரரானவர் பிரசன்னராய்வந்து திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார்.

வாராய்தூருவாசனே ஸ்ரீதீரர்கள், புத்திரர்கள், தனம், கிருகம், ஆப்தர்கள் இகலோகபரலோகசௌக்கியங்கள் இவ்வகளெல்லாவற்றினும் பற்றில்லாமல் என்மையே முக்கிபகதியாகநம்பிச் சரணுகதஞ் செய்திருக்கிறவர்களைவிட்டு நான் என்மையாவது பரமாகருணாஞ்சியாயும் பிராணபதமாயும் என்மாரிபின்னிருக்கின்ற லட்சுமியையாவது அபேக்ஷிக்கிறதில்லை சமபுத்தியும் என்னிடத்திலேயே ஸ்திரமான இருதயத்தை யுமுடைய அடியார்கள் அறுகூலஞ்சிய தன்பர்த்தாவைக் குவஸ்திரிதன்முருகத்தினுலே தாய் வசப்படுத்திக் கொள்வதுபோல என்னைத் தங்கள் வசப்படுத்திக்கொள்வார்கள் அவர்கள் என்சேவையினால் திருப்தியடைவார்களே யல்லாமல் என்சேவையால் அடையப்படுகிறசாலோகமுதலிய சதுர்விதமோகங்களையும் இச்சியார்கள். ஆகையால் சிலநாளில் நாசத்தையடைகின்ற ஐஸ்வரியத்தில் அவர்களுக்கு விரு

ப்பயில்லையென்று சொல்லவும் வேண்டுமோ என்று னடைய இருதயத்தி
லே அவர்களும் அவர்களுடைய இருதயத்திலே நானும் எப்போதும்
வாசமாயிருப்போம் அவர்களிடையே லட்சக்கணக்கப்பட்ட பணைச யுடை
யவனாகவும்-அவர்களிடத்திலே பிரியனாகவும் இருக்கின்ற என்னை என்று
வேறொன்றையும் அவர்கள் அறிகிறதில்லை நானும் அவர்களோடும் மீ
றென்றையும் எவ்வளவும் அறிகிறதில்லை வேதங்களுக்கும் வித்திவாழ்க
ளுடைய ஞானக்காசரத்துக்கும் எட்டப்படாத நான் பரதந்திரமா
னயானையைப்போலப் பத்தபராதிசனாக விருக்கிறேன். ஆதலினால் எ
வனிடத்திலிருந்து உனக்கு உபத்தரவம் உண்டாயிற்றோ அவனை மெ
க்கிரமாக அடையக்கடவாய் நிரபராதிக்களாகிய சாதுக்களிடத்திலே யி
ரயோகிக்கப்பட்டதவப்பிரபாவமானது பிரமோகஞ்செய்தவனுக்கே
அமங்கலத்தையுண்டாக்கும் பிராமணர்களுக்குச் சமாயசுக்ரம். கியத
பகவித்தை இந்த இரண்டும் விநயமில்லாத அகங்காரிக்கு அநாதந்திர
மாயிருக்கும். வாராய் ருத்திராமச்சனாகிய துருவாசனே உனக்கு மங்க
ளமுண்டாகக்கடவது நாபாகபுத்தரான அம்பரிஷணையடைந்த அழ
தமகானுபாவனிடத்தில் சுகமைகேட்பிக்கொள் அப்போது இந்தச் சத
ரிசனத்தாலே உனக்கு யாதேருபத்திரவமு முண்டாகாதென்று திரு
வாய்மலர்ந்தருளிச் சர்வேஸ்வரரானவர் அந்தரக்தரணமாயினர்.

வாராய்பரிணித்தமகாராஜனே இந்தப் பிரகாரம் ஸ்ரீபகவானு
கட்டினையிடப்பட்டவராய்த் துருவாசரானவர் ஆபுதராஜமாகிய ஸ்ரீவி
ஷ்ணுசக்கரத்தினுடைய கிரணசுவாலைகளால் தம்முடைய மெதமெலிந்
துழுடி அம்பரிஷாராஜருஷியினுடைய பாதங்களைப் பிடித்துக்கொண்டு
நான் செய்த அபராதத்தை க்ஷமித்தருளவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்த
னர் அம்பரிஷமகாராஜன் அந்தத்தாருவாசமகாருஷியானவர் தன்னு
டையகால்களைப் பிடித்துக்கொண்டதினாலே அவர்முன்செய்த வியா
பாரத்தை எவ்வளவும் நினையாமல் மிகவும் இலச்சையுடையவராய் அ
வரிடத்திலே அதிகதயைவைத்து ஸ்ரீஹரியினுடைய சக்கரத்தைத்தோ
த்திரம்பண்ணினான்

அம்பரிஷன் தோத்திரம்.

வாரீர் சதரிசனரே “அக்கினியும், சூரியனும், சந்திரனும், உம்மு
டைய சகஸ்விரபாகங்களிலொருபாகமன்றோ பிரிதீவு, அப்பந்தேய
வாயு, ஆகாசங்களும், சப்தாதிவிஷயங்களும், சுரோத்திராதி இந்திரியங்
களும், தேவரிபோயன்றோ உம்மைக்குறித்து அவரவர்கள் செய்த தத்து
வத்துக்குத்தக்கமுறையே பிரம்ருத்திரோந்தாதிகளுக்குத் தண்டம்சூல
ம்வச்சிரமுதலிய ஆபுதங்களைத்தயைசெய்கின்ற தயாசீலராகிய ஆபுத

த்துக்கொண்டு எவ்வளவுகாலம்வராமலிருந்தாரோ அவ்வளவிலே ஒருவருஷம்பூரணமாச்சுது அந்த ஒருவருஷிகாலமும் அம்பரீஷமகாராஜம் ஆகாரமாகத் தீர்த்தத்தையேபாணஞ்செய்துகொண்டு ஆதித்தயங்கொடுக்கத் தூருவாசமுனிவருடையவருணகையனதீர்பார்த்திருந்து அவரீடோ ஜனஞ்செய்துபோனபின்பு பரிசுத்தமானசேஷித்தையே புசித்தான். அந்தப்பரமவைதிக நிஷ்டைடாகிய மகாராஜன் தூருவாசருடைய வியசனத்தையும் அதனுடையவிநாசத்தையும் நோக்கித்தன்னுடையபேரிபத்தையும்ஸ்ரீபரமபுருஷருடைய பிரபாவமாகவேஎண்ணிக்கொண்டான், இப்படிப்பட்ட அநேகவிவிபருணங்களைபுடையவளுகிய அம்பரீஷிராஜருஷிபானவன் பரமத்துமாவாயும் அநந்தவிபானருணபரப்பிரமாவாயும் விளங்காநின்ற ஸ்ரீவாசுதேவரிடத்திலேயே கிரியாகஷாபங்குளிஸுலேதன்ரூபப் பத்ரியைச் செலுத்திக்கொண்டிருந்தான் அந்தப்பத்தியினால் சத்தியலோகமுதலான உலகங்களைபெல்லாம் தரகத்துக்கொப்பாகளண்ணித் தனக்குச்சமானருணங்களைபுடைய புத்திரரீகன்வசத்திலே இராச்சியத்தைவிட்டித் தபோவனத்துலே பிரவேசித்துச் சத்துவரசமசுக்களாகிய பிரகிருதிருணகாரியங்க ளெல்லாவற்றையுமொழித்தது ஸ்ரீசேசவ ருடைய திருவடிகளில் மனதைநிறுத்தித் தவஞ்செய்தான்.

இந்தப்புண்ணியகரமான அம்பரீஷ உபாஜானத்தை யாவனொருவன் பத்தியினுலே புகழ்ந்து தியானம்பண்ணுகானுனே அந்தப்புருஷிளோஷ்டன் பரமபாகவத ஞவானென்று சுகப்பிரீமருஷியானவர்புரீசுதித்து மகாராஜனுக்குத் திருவாய் மலர்ந்தருளிநார். இதுசூதபுராணிகரால் நைமிசாரணிய மகாருஷிகளுக்குச் சொல்லப்பட்டது.

அம்பரீஷ துவாதசசரித்திரம்-முற்றிற்று.

ஸ்ரீ அம்பரீஷாயநமம்

ஸ்ரீ சுகப்பிரீமருஷியே நமம்

கலிவிருத்தம்.

மாயன்வாழி மலர்மங்கைவாழியே	...	...	*
தூயவைணவத் தொன்னெறிவாழியே	...	...	...
ஆயபத்தொடொன் றாந்நவாழியே	...	...	*
வாயவன்னது நோற்பவரீவாழியே	...	...	...

